

ଯୋହନ ଲିଖିତ ସ୍ତବ୍ଧମାଗ୍ଣର

ଯୀଶୁଙ୍କର ଜଗତରେ ଆବର୍ତ୍ତବ

1 ଜଗତ ଆରମ୍ଭର ପୂର୍ବରୁ ବାକ୍ୟ* ଥିଲେ। ସେହି ବାକ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। ସେହି ବାକ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵର ଥିଲେ। **2** ସେହି ବାକ୍ୟ ଆରମ୍ଭରୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ। **3** ତାହାଙ୍କ* ଦ୍ଵାରା ସବୁ କିଛି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି। ଏହି ସଂସାରରେ ଏପରି କିଛି ବସ୍ତୁ ନାହିଁ, ଯାହା ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ନାହିଁ। **4** ତାହାଙ୍କଠାରେ ଜୀବନ ଥିଲା। ସେହି ଜୀବନ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଥିଲା। **5** ସେହି ଆଲୋକ ଅନ୍ଧକାରରେ ଆଲୋକିତ ହୁଏ। କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧକାର ଆଲୋକକୁ ଲୋପ କରି ପାରିନାହିଁ।

6 ଯୋହନ* ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ। ତାହାଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵର ପଠାଇଥିଲେ। **7** ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ଆଲୋକ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ କହିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ। ତାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସବୁ ଲୋକେ ଆଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ ଗୁଣିପାରିଲେ ଓ ବଂଶ୍ୟ କରି ପାରିଲେ। **8** ଯୋହନ ନିଜେ ଆଲୋକ ନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ କହିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ। **9** ଏହି ପ୍ରକୃତ ଆଲୋକ ଜଗତକୁ ଆସୁଥିଲେ। ଏହି ପ୍ରକୃତ ଆଲୋକ ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଲୋକ ଦିଅନ୍ତି।

10 ସେହି ବାକ୍ୟ ଜଗତରେ ଥିଲେ। ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି ଜଗତର ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ ନାହିଁ। **11** ସେ ତାହାଙ୍କ ନିଜ ଜଗତକୁ ଆସିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର ନିଜ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ, **12** ଯେଉଁ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ। ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସନ୍ତାନ ହେବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କଲେ, **13** ସେହି ସନ୍ତାନମାନେ ଅନ୍ୟ ଶିଶୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ପରି ଜନ୍ମ ହେଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ପିତା-ମାତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା କିମ୍ବା ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ ନ କରି ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ।

14 ସେହି ବାକ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ହେଲେ ଓ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସହିତ ବାସ କଲେ। ଆତ୍ମେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଦେଖିଲୁ, ଏହି ମହିମା ପରମପିତାଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରଙ୍କର ଥିଲା। ସେହି ବାକ୍ୟ

“ବାକ୍ୟ” ଏହା ଗ୍ରୀକର ଏକ ଶବ୍ଦ “ଲୋଗସ୍”ରୁ ଆସିଅଛି। ଏହାର ଅର୍ଥ- ସନ୍ଦେଶ ବା ବାର୍ତ୍ତା। ଏହି ବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣ କୁ ସମସ୍ତ ମାନବଜାତି ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ।

ତାହାଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍, ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ।

ଯୋହନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ ମାଥୂ: 3, ଲୁକ:3.

ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ। **15** ଯୋହନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ କହିଲେ। ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଯାହାଙ୍କ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ କହୁଥିଲି, ସେ ଏହା ମୁଁ କହିଲି, ‘ମୋ ପରେ ଯିଏ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ମୋ ଠାରୁ ବଡ଼ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ। ସେ ମୋ ପୂର୍ବରୁ ବାସ କରୁଥିଲେ।”

16 ‘ବାକ୍ୟ’ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ। ଆତ୍ମେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରଭୁର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଲୁ। **17** ମୋଗାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆମକୁ ନିୟମ ମିଳିଲା, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟ ମାର୍ଗ ଆସିଲା। **18** ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କୌଣସି ଲୋକ କେବେ ଦେଖି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏକ ମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ଵର। ସେ ପରମପିତାଙ୍କର ଅତି ନିକଟତମ। ପରମେଶ୍ଵର କିପରି ଅଟନ୍ତି, ଏହା ପୁତ୍ର ଆତ୍ମକୁ ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି।

ଯୀଶୁଙ୍କ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ ଯୋହନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତି

(ମାଥୂ 3:1-12; ମାର୍କ 1:2-8; ଲୁକ 3:15-17)

19 ଯିରୁଶାଲମରୁ ଯିହୁଦୀମାନେ କେତେକ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇଲେ। “ତୁମ୍ଭେ କିଏ?” ଏହା ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବା ପାଇଁ ଯିହୁଦୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ।

20 ଯୋହନ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ। ସେ ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ଅସ୍ଵୀକାର କଲେ ନାହିଁ। ଯୋହନ ସ୍ଵୟଃ ଭାବେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, “ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁ।”

21 ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତାହାହେଲେ “ତୁମ୍ଭେ କିଏ? ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଏଲିୟୁ?”*

ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ନା, ମୁଁ ଏଲିୟୁ ନୁହେଁ।” ଯିହୁଦୀମାନେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା?”*

ଯୋହନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ନା, ମୁଁ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ନୁହେଁ।”

22 ତା’ପରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପଚାରିଲେ, “କେବେ ତୁମ୍ଭେ କିଏ? ତୁମ୍ଭେ ତୁମ ନିଜ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ କୁହ, ଆତ୍ମକୁ ପଠାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମକୁ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତର ଦିଅ। ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ବ୍ୟଷ୍ଟରେ କ’ଣ କହୁଛ?”

23 ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ଯିଗାଇୟୁଙ୍କ ବାଣୀ କହିଲେ:

ଏଲିୟୁ ଖ୍ରୀ:ପୂ 850ର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ମଲଖି 4:5-6.

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଵକ୍ତା ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବରଣ 18:15-19.

“ମୁଁ ମରୁଭୂମିରେ ଚକ୍ରୀର କରୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ସ୍ଵର: ‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସଲଖରସ୍ତ୍ରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର।”

ଯିଶାଇୟ 40:3

24ଫାରୁଶୀମାନେ ଏହ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ। 25ଏହ ଲୋକମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ କହିଲେ: “ତୁମ୍ଭେ କହୁଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହଁ। ତୁମ୍ଭେ କହୁଛ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ଏଲିୟୁ ନୁହଁ କିମ୍ବା ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ନୁହଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିଦିତ * ଦେଉଛୁ?”

26ଯୋହନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିଦିତ ଦେଉଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ସହତ ଏଠାରେ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ନାହଁ। 27ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ପରେ ଆସୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ନୋଡାର ଫିତା ଫିଟେଇବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ।”

28ଏହ ସବୁ ଘଟଣା ଯଦିନ ନଦୀର ଆର ପଟେ ଥିବା ବେଥାନୀ ଗ୍ରାମରେ ଘଟିଥିଲା। ଏହ ସ୍ଥାନରେ ଯୋହନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିଦିତ କରୁଥିଲେ।

29ତହିଁ ଆରବନ ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାର ଦେଖିଲେ। ଯୋହନ କହିଲେ, “ଏହ ଦେଖ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ମେଷଗାବକ। ସେ ପୃଥିବୀର ପାପ ବୋହ ନିଅନ୍ତି। 30ମୁଁ ଆଗରୁ ଏହ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ କହିଥିଲି। ମୁଁ କହିଥିଲି, ‘ମୋ ପରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ମୋଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ।’ ସେ ମୋ ପୂର୍ବରୁ ବାସ କରୁଥିଲେ। ସେ ସର୍ବଦା ରହୁଛନ୍ତି।’ 31ମୁଁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ନଥିଲି। କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାୟେଲ ଯେପରି ଜାଣିପାରବ ଯେ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ * ଅଟନ୍ତି। ଏଥିନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିଦିତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଅଛି।”

32-33ତା’ପରେ ଯୋହନ କହିଲେ, “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କିଏ ବୋଲି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନଥିଲି। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିଦିତ ଦେବା ପାଇଁ ପଠେଇଥିଲେ। ଏବଂ ପରମେଶ୍ଵର ମୋତେ କହିଥିଲେ, ‘ତୁମ୍ଭେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅବତରଣ କରିବା ଓ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବା ଦେଖିବ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେକି ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କ ଘୂର ବାପ୍ତିଦିତ ଦେବେ।’” ଯୋହନ କହିଲେ, “ଏସବୁ ଘଟିବାର ମୁଁ ଦେଖିଛି। ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆତ୍ମା ଅବତରଣ କରିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି। ସେହି ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ କପୋତ ପରି ଦେଖା ଯାଉଥିଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ବସି ରହିଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି। 34ତେଣୁ ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହା କହେ: ‘ସେ (ଯୀଶୁ) ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର।”

ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଶିଷ୍ୟମାନେ

35ତହିଁ ଆରବନ ଯୋହନ ପୁଣି ସେଠାରେ ଥିଲେ। ତାହାଙ୍କ ସହତ ତାହାଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟଥିଲେ। 36ସେତେବେଳେ ଯୋହନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯିବାର ଦେଖିଲେ। ସେ କହିଲେ, “ଦେଖ, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ମେଷଗାବକ।”

ବାପ୍ତିଦିତ ଜଳରେ ଦୁବନ
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମସୀହ

37ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଯୋହନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ, ତେଣୁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କଲେ। 38ଯୀଶୁ ବୁଲି ପଡ଼ି ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରୁଛନ୍ତି। ସେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କ’ଣ ରୁହୁଁ?”

ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସର୍ବଦା, ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ରହୁଛନ୍ତି?” (“ସର୍ବଦା” ଅର୍ଥାତ୍ “ଗୁରୁ”)

39ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ ସହତ ଆସ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖିବ।” ତେଣୁ ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ଗଲେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ରହିବା ସ୍ଥାନ ଦେଖିଲେ। ସେ ଦିନ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ରହିଲେ। ସେତେବେଳେ ସମୟ ପ୍ରାୟ ଗୁରୁଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା। 40ଏହ ଦୁଇ ଜଣ ଲୋକ ଯୋହନଙ୍କଠାରୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ଶୁଣି ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ସେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ। ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କର ଭାଇ ଥିଲେ।

41ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ପ୍ରଥମେ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ଶିମୋନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ। ସେ ଶିମୋନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ମଗୀହଙ୍କୁ ଭେଟିଛୁ।” (“ମଗୀହ” ଅର୍ଥାତ୍ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟ।”)

42ତା’ପରେ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଶିମୋନଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ। ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ, ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ। ତୁମ୍ଭକୁ କେଫା ନାମରେ ଡକା ହେବ।” (“କେଫା” ଅର୍ଥାତ୍ “ପିତର।”)

43ତା’ପରଦିନ ଯୀଶୁ ଗାଳୀଲୀକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କଲେ। ସେ ଫିଲିପ୍‌ଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ, “ମୋର ଅନୁସରଣ କର।” 44ଫିଲିପ୍ ମଧ୍ୟ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ପିତରଙ୍କ ପରି ବେଥିସାଇଦା ସହରର ଲୋକ ଥିଲେ। 45ଫିଲିପ୍ ନିଅନୟୋଲଙ୍କର ଦେଖା ପାଇ କହିଲେ, “ମୋଗା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାହା ଲେଖିଥିଲେ, ତାହା ମନେ ପକାଅ। ମୋଗା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆଗମନ ବନ୍ଧନରେ ଲେଖିଥିଲେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଧନରେ ଲେଖିଥିଲେ। ଆମେ ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିଛୁ। ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯୀଶୁ। ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କର ପୁତ୍ର। ସେ ନାଜରତରୁ ଆସିଛନ୍ତି।”

46ନିଅନୟୋଲ ଫିଲିପ୍‌ଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନାଜରତ, ନାଜରତରୁ କ’ଣ କୌଣସି ଉତ୍ତମ ବସ୍ତୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ?”

ଫିଲିପ୍ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆସି ଦେଖ।”

47ଯୀଶୁ ନିଅନୟୋଲଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼େ ଆସିବାର ଦେଖିଲେ। ସେ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକ ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି। ତାହାଙ୍କଠାରେ କୌଣସି ଅସାଧୁତା ନାହିଁ।”

48ନିଅନୟୋଲ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଆପଣ ମୋତେ କିପରି ଜାଣିଲେ?”

ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଓମ୍ବିର ଗଛ ତଳେ ଦେଖିଥିଲି, ଫିଲିପ୍ ତୁମ୍ଭକୁ ମୋ ବନ୍ଧନରେ କହିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିଥିଲି।”

49ତା’ପରେ ନିଅନୟୋଲ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର। ଆପଣ ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା।”

50ଯୀଶୁ ନଥନୟେଲଙ୍କୁ କହଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ କହଲି ଯେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ଡିମ୍ବିର ଗଛ ତଳେ ଦେଖିଥିଲି। ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତା’ଠାରୁ ଆହୁରି ଶ୍ରେଷ୍ଠତର ବିଷୟ ଦେଖିବ।” 51ଯୀଶୁ ପୁଣି କହଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସର୍ତ୍ତ ଖୋଲି ଯିବାର ଦେଖିବ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ‘ଦୂତମାନଙ୍କୁ* ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ* ନିକଟକୁ ଆରୋହଣ ଓ ଅବତରଣ’ କରୁଥିବାର ଦେଖିବ।”

କାନ୍ଥରେ ବବାହ

2 ତୁଲ ବିନ ପରେ ଗାଲୀଲୀର କାନା ସହରରେ ଗୋଟିଏ ବବାହ ହେଲା। ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଆ ସେଠାରେ ଥିଲେ। 2ସେହି ବବାହ ଉତ୍ସବକୁ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ। 3ସେହି ବବାହ ଉତ୍ସବରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନଥିଲା। ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସରିଯିବା ପରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ମାଆ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ କହଲେ, “ସେମାନଙ୍କର ଆଉ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନାହିଁ।”

4ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ପ୍ରିୟ ନାରୀ, କ’ଣ କରିବାକୁ ହେବ, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କହବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ମୋର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ନାହିଁ।”

5ଯୀଶୁଙ୍କର ମାଆ ସେବକମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ଯୀଶୁ ଯେପରି କହନ୍ତ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେପରି କର।”

6ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଛଅଟି ପଥରର ବଡ଼ ଜଳକୂଣ୍ଡ ଥିଲା। ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କ ଶୁକରଗଣ ନୀତି ଅନୁସାରେ ଏହି ଜଳକୂଣ୍ଡ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଳକୂଣ୍ଡରେ ପ୍ରାୟ ଗହେରୁ ଗହେ ପରୁଣ ଲିଟର ପାଣି ଧରୁଥିଲା।

7ଯୀଶୁ ସେବକମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ସେହି ଜଳ କୂଣ୍ଡରେ ପାଣି ଭର୍ତ୍ତି କର।” ତେଣୁ ସେବକମାନେ କୂଣ୍ଡରେ ପାଣି ଭର୍ତ୍ତି କରିଦେଲେ।

8ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେବକମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଥିରୁ କିଛି ପାଣି କାଢ଼ି ନିଅ। ଏହି ପାଣି ନେଇ ଭୋଦିକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଅ।”

ତେଣୁ ସେମାନେ ସେହି ପାଣି ନେଇ ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। 9ତା’ପରେ ଭୋଦି ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଲୋକ ତାହାକୁ ଗୁଣିଲେ। ସେହି ପାଣି ଏବେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ସେ ନାଣି ନଥିଲେ ଯେ ଏପରି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା? କିନ୍ତୁ ସେହି ପାଣି କାଢ଼ିଥିବା ସେବକମାନେ ନାଣିଥିଲେ। ତା’ପରେ ଭୋଦିକର୍ତ୍ତା ବରକୁ ଡାକିଲେ। 10ସେ ବରକୁ କହଲେ, “ଲୋକମାନେ ସବୁବେଳେ ସବୁଠାରୁ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପ୍ରଥମେ ପିଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତ। ଅତିଥିମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ପିଇ ତୁମ୍ଭ ହେବାପରେ ସେମାନେ ଶସ୍ତା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦିଅନ୍ତ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଗୁଣିଛ।”

11ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା। ସେ ଏହି

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାମ ଗାଲୀଲୀର କାନା ସହରରେ କରିଥିଲେ। ଏହିପରି ସେ ତାହାଙ୍କ ମହମା ଦେଖାଇଲେ। ଏବଂ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।

12ତା’ପରେ ଯୀଶୁ କଫର୍ନାହୁମ ସହରକୁ ଗଲେ। ତାହାଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କର ମାଆ, ତାହାଙ୍କର ଭାଇମାନେ ଓ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଗଲେ। ସେମାନେ ସମସ୍ତେ କଫର୍ନାହୁମରେ କିଛି ଦିନ ରହିଲେ।

ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଯୀଶୁ

(ମାଥିତ 21:12-13; ମାର୍କ 11:15-17; ଲୁକ 19:45-46)

13ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ନିସ୍ତାରପର୍ବର ସମୟ ପାଖ ହୋଇଆସୁଥିଲା। ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ।

14ସେହି ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗୋରୁ, ମେଣ୍ଟା ଓ କପୋତ ବକ୍ରି କରିବାର ଦେଖିଲେ। କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସେ ଟେବୁଲ ପାଖରେ ବସିଥିବାର ଦେଖିଲେ। ସେହି ଲୋକମାନେ ଲୋକଙ୍କର ଟଙ୍କା ବିନିମୟ ଓ ବ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ। 15ଯୀଶୁ କେତେ ଖଣ୍ଡ ଦଉଡ଼ିରେ ଗୋଟିଏ ଛାଟ ତିଆରି କଲେ। ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ସେ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ମେଣ୍ଟାଗୁଡ଼ିକୁ ଓ ଗୋରୁଗୁଡ଼ିକୁ ସେଠାରୁ ଦୂର ଦୂର ଦୂର ଦୂର ତଡ଼ିଦେଲେ। ସେ ମୁଦ୍ରା ବିନିମୟକାରୀମାନଙ୍କର ଟଙ୍କା ତଳେ ପକେଇ ମେଜଗୁଡ଼ିକ ଓଲଟେଇ ଦେଲେ। 16ତା’ପରେ ଯୀଶୁ କପୋତ ବେପାରୀମାନଙ୍କୁ ଯାଇ କହଲେ, “ଏସବୁ ଦିନିଷ ଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରୁ ନେଇଯାଅ। ମୋର ପରମପିତାଙ୍କ ଘରକୁ ଗୋଟିଏ ବାଣିଜ୍ୟ ଗୃହରେ ପରିଣତ କର ନାହିଁ।”

17ଏହି ସବୁ ଘଟଣା ଘଟିବା ବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାହୋଇଥିବା ଏହି ବାଣୀ ମନେ ପକାଇଲେ:

“ତୁମ୍ଭ ଗୃହ ପାଇଁ ମୋର ଅନୁଗ୍ରହ ମୋତେ ଗ୍ରାସ କରିଦେବ।”

ଗୀତସଂହତା 69:9

18ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହଲେ, “ଆମକୁ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପେ ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକରି ଦେଖାଅ। ପ୍ରମାଣିତ କର ଯେ, ଏସବୁ କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ଅଧିକାର ଅଛି।”

19ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦିଅ ଏବଂ ମୁଁ ଏହାକୁ ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର ନିର୍ମାଣ କରି ଦେବି।” 20ଯିହୁଦୀମାନେ କହଲେ, “ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ ଛୟାଳିଶ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମ କରିଥିଲେ। ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ, ତୁମ୍ଭେ ଏହା ତିନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ମାଣ କରି ଦେବ?”

21(କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଏହି ମନ୍ଦିର କହିବା ବେଳେ ନିଜ ଶରୀରକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି କହୁଥିଲେ। 22ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠିଲା ପରେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ କହିବା କଥା ମନେ ପକାଇଥିଲେ। ତେଣୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯାହା ଲେଖାଥିଲା ଓ ଯୀଶୁ ଯାହା କହୁଥିଲେ, ସେସବୁ କଥା ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।)

23ଯୀଶୁ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଥିଲେ। ଅନେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲେ କାରଣ ସେମାନେ

ଦୂତମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକ 28:12.
ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଯୀଶୁ ବାନୱଲ-7:13-14.

ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଦେଖିଲେ । 24କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭରସା କଲେ ନାହିଁ କାରଣ ସେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ମନର ଭାବନା ଜାଣିଥିଲେ । 25ମନୁଷ୍ୟର ମନ ଭିତରେ କ'ଣ ଅଛି, ତାହା ସେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଥିଲେ । ତେଣୁ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବୁଝେଇବା କାହାର ଦରକାର ନଥିଲା ।

ଯୀଶୁ ଓ ନୀକଦୀନ

3 ନୀକଦୀନ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ଫାରୁଶୀ ଥିଲେ । ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଜଣେ ମୁଖ୍ୟ ନେତା ଥିଲେ । 2ସେ ଦିନେ ରାତ୍ରିରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ସେ କହିଲେ, “ହେ ଗୁରୁ, ଆମ୍ଭେ ଜାଣିଛୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଏକ ଗୁରୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇ ଅଛ । ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ନ ପାଇ କେହି କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ।”

3ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ନହୁଏ, ତେବେ ସେ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ କଦାପି ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।”

4ନୀକଦୀନ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବୃଦ୍ଧ ହୋଇ ସାରିଛି, ତେବେ ସେ କିପରି ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ନେଇ ପାରିବ? ଜଣେ ଲୋକ କଦାପି ତାର ମାତାର ଗର୍ଭରେ ଆଉ ଥରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କଦାପି ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।”

5ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଜଣେ ଲୋକ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଜଳ ଓ ଆତ୍ମାରୁ ଜନ୍ମ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଜଳ ଓ ଆତ୍ମାରୁ ଜନ୍ମ ହୋଇ ନଥାଏ, ତେବେ ସେ କଦାପି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । 6ଜଣେ ଲୋକର ଗରୀର ତାର ପିତା-ମାତାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ନିଏ । କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଲୋକର ଆତ୍ମିକ ଜୀବନ ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଜନ୍ମ ନିଏ । 7ତେଣୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି ଯେ, ‘ତୁମ୍ଭକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।’ 8ପବନ ତା’ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ବହେ ଓ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ଗତି କରେ । ତୁମ୍ଭେ ପବନ ବହିବାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥାଅ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ନ ଥାଅ, ପବନ କେଉଁଠାରୁ ଆସେ ଓ କେଉଁଠାକୁ ଯାଏ । ଆତ୍ମାରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଠିକ୍ ସେହି ପରି ।”

9ନୀକଦୀନ ପଚାରିଲେ, “ଏସବୁ କିପରି ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିବ?”

10ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ଗୁରୁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଏସବୁ କଥା ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ? 11ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଆମ୍ଭେ ଯାହା ସବୁ ଜାଣୁ ତାହା ସବୁ କହୁଛୁ, ଆମ୍ଭେ ଯାହା ଦେଖିଛୁ ତାହା ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛୁ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହୁଛୁ, ତୁମ୍ଭମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ । 12ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏ ସଂସାରର ବିଷୟ

ସବୁ କହିଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ୱର୍ଗ ବିଷୟରେ କହିବି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ । 13ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର* କେବଳ ସେହି ଜଣେ ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଛନ୍ତି, ଓ ସେ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇଛନ୍ତି ।

14“ମୋଗା ମରୁଭୂମିରେ ସର୍ପକୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇଥିଲେ ।* ଠିକ୍ ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଉପରକୁ ଉଠାଯିବେ । 15ଏହା ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରିବ ।”

16ହଁ, ପରମେଶ୍ୱର ଏ ପୃଥିବୀକୁ ଏତେ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି, ବିନାଶ ହେବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବେ । 17ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏ ଜଗତକୁ ପଠାଇଲେ । ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇ ନଥିଲେ । ମାତ୍ର ଏହି ଜଗତ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ, ସେଥିପାଇଁ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ । 18ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିବା ଲୋକ କେବେ ବିଚାରତ ହୁଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରୁଥିବା ଲୋକ ବିଚାରତ ହୋଇଯାନ୍ତି । କାରଣ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲି ନାହିଁ । 19ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର ଏହି ବିଷୟ ଦ୍ୱାରା ହୁଏ: ସେହି ଆଲୋକ ଜଗତକୁ ଆସିଲେ, କିନ୍ତୁ ଲୋକେ ସେହି ଆଲୋକ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ଅନ୍ଧକାର ଗ୍ରହଣ କଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟରେ ରତ ଥିଲେ । 20ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଆଲୋକକୁ ଘୃଣା କରେ । ସେ କେବେ ଆଲୋକକୁ ଆସିବ ନାହିଁ କାରଣ ଆଲୋକ ତା’ର କୃତ ସମସ୍ତ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖାଇ ଦେବ । 21କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ସତ୍ୟପଥ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେ ଆଲୋକ ନିକଟକୁ ଆସେ । ତା’ପରେ ଆଲୋକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଇ ଦେବ ଯେ ସେ ଲୋକ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି ତାହା ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କରିଛି ।*

ଯୀଶୁ ଏବଂ ବାପିକକ ଯୋହନ

22ଏହା ପରେ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯିହୁଦୀ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଗଲେ । ସେଠାରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ରହି ଲୋକଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ* ଦେଲେ । 23ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଏନୋନ ଗ୍ରାମରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିକିତ ଦେଉଥିଲେ ।

ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଏକ ନାମ ଯାହା ଯୀଶୁ ନିଜେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ଏହି ନାମ ମଗୀୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଏ, ଯିଏ କି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତା ।

“ମୋଗା ... ଉଠାଇଥିଲେ” ଯେତେବେଳେ ଇଗ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସାପକାମୁଡ଼ାରେ ମରୁଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଇଗ୍ୱର ମୋଗାଙ୍କୁ କହିଲେ ଏକ ପିତଳର ସାପ ଏକ ସ୍ତମ୍ଭରେ ରଖିବାପାଇଁ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଦେଖିବେ ସେମାନେ ସ୍ତମ୍ଭ ହେବେ ଗଣନା- 21:4-9.

16-21 ପଦ ଅନେକ ପଣ୍ଡିତ ଭାବନ୍ତି ଏହା ଯୀଶୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ । **ବାପ୍ତିସ୍ମ** ଜଳରେ ଡୁବନ କରିବା ।

ଏନୋନ ଗାଲମ ନଗର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ। ସେଠାରେ ପ୍ରଭୁର ଜଳ ଥିବାରୁ ଯୋହନ ସେଠାରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଥିଲେ। ଲୋକମାନେ ସେଠାକୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେବାପାଇଁ ଯାଉଥିଲେ। **24**ଯୋହନ କାର୍ଗାରରେ ବନ୍ଦୀ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏସବୁ ଘଟିଥିଲା।

25ଯୋହନଙ୍କର କେତେକ ଶିଷ୍ୟଙ୍କର ସହତ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଯିହୁଦୀଙ୍କର ଯୁକ୍ତିତର୍କ ହେଲା। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ଗୁଡ଼ିକରଣ ବିଷୟରେ ତର୍କ କରୁଥିଲେ। **26**ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ଯୋହନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ହେ ଗୁରୁ, ତୁମ୍ଭ ସହତ ଯଦର୍ଦ୍ଧନ ନଦୀର ଆର ପାଖରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ। ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲ। ସେହି ଲୋକ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛନ୍ତି।”

27ଯୋହନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ଗୋଟିଏ ଲୋକକୁ ଯାହା ଦିଅନ୍ତି, ସେ କେବଳ ସେତିକି ପାଏ। **28**ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ମୋର କହିବା ଶୁଣିଛ ଯେ ‘ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁ। ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ତିଆରି କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଲଗ୍ନ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି।’ **29**କନ୍ୟା କେବଳ ବରର। ବରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବନ୍ଧୁ ବର ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣେ ଓ ଅପେକ୍ଷା କରେ। ବରର ସ୍ୱର ଶୁଣି ସେହି ବନ୍ଧୁ ବହୁତ ଖୁସି ହୁଏ। ମୁଁ ଏବେ ସେହି ଭଳି ଆନନ୍ଦ ପାଉଛି। ଏହା ମୋର ଆନନ୍ଦର ସମୟ। **30**ଯୀଶୁଙ୍କର ଅବଗ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେଉ। ଏବଂ ମୋର ପ୍ରୟୋଜନୀୟତା ଅବଗ୍ୟ କମି ଯାଉ।

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆସିବା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି

31“ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠ। ପୃଥିବୀରୁ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପୃଥିବୀର ଅଟନ୍ତି। ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ବସ୍ତୁ ବିଷୟରେ କହିନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆସନ୍ତି, ସେ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ। **32**ସେ ଯାହା ଦେଖିଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣିଛନ୍ତି ସେହି ବିଷୟରେ କୁହନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ସେ କହିଥିବା କଥା ସବୁ ଲୋକେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ। **33**ସେ କହୁଥିବା କଥା ଗୁଡ଼ିକୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ପ୍ରମାଣ ଦିଏ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କହିଛନ୍ତି ତାହା ସତ୍ୟ। **34**ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ପଠାଇଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କହିଥାନ୍ତି, ସେ ତାହା କହିନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ତାହାଙ୍କୁ ପବିତ୍ରତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି। **35**ପରମପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି। ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଉପରେ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି। **36**ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଲୋକ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଆନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅବଜ୍ଞା କରୁଥିବା ଲୋକ କଦାପି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରିବ ନାହିଁ। ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କ୍ରୋଧ ରହିବ।”

ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଶିଖରୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ସହତ ଯୀଶୁଙ୍କର କଥାବାର୍ତ୍ତା

4 ଯୋହନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଯୀଶୁ ଅଧିକ ଶିଷ୍ୟ କରୁଥିବାର ଓ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଥିବାର ଖବର ଫାରୁଶୀମାନେ ଶୁଣିଲେ। **2**କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରକୃତରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉ ନ ଥିଲେ। ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ଲୋକଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ

ଦେଉଥିଲେ। ଯୀଶୁ ନାହିଁଥିଲେ ଯେ ଫାରୁଶୀମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୁଣିଛନ୍ତି। **3**ତେଣୁ ସେ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀ ପ୍ରଦେଶ ଛାଡ଼ି ପୁଣି ଥରେ ଗାଲୀଲୀକୁ ଚାଲିଗଲେ। **4**ଯୀଶୁ ଗାଲୀଲୀ ଗଲବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଖରୀୟା ଅଞ୍ଚଳ ବାଟ ଦେଇ ଯିବାକୁ ହେଲା।

5ଯୀଶୁ ଶିଖରୀୟାର ସୁଖାରରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ। ଏହି ନଗରଟି ଯାକୁବ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋସେଫଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ନିମିତ୍ତ ପାଖରେ ଥିଲା। **6**ଯାକୁବଙ୍କ କୁଅ ସେଠାରେ ଥିଲା। ଯୀଶୁ ଚାଲି ଚାଲି କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ କୁଅ ପାଖରେ ବସି ପଡ଼ିଲେ। ଏହା ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟ ଥିଲା। **7**ସେତିକିବେଳେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଶିଖରୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ସେହି କୁଅରୁ ପାଣି ନେବା ପାଇଁ ଆସିଲା। ଯୀଶୁ ତାକୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ଦୟାକରି ମୁझे ପାଣି ପିଇବାକୁ ଦିଅ।” **8**ସେ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ କିଛି ଖାଦ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ନଗରକୁ ଯାଇଥିଲେ।

9ସେହି ଶିଖରୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, “ମୁଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ ଆପଣ ମୋତେ ପାଣି ପିଇବାକୁ ମାରୁଛନ୍ତି। ଆପଣ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଯିହୁଦୀ ଓ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଶିଖରୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ।” ଯିହୁଦୀମାନେ ଶିଖରୀୟାଙ୍କ ସହତ ବନ୍ଧୁତା କରନ୍ତି ନାହିଁ।

10ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱର ଦେଉଥିବା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ବିଷୟରେ ନାହିଁ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭକୁ ଜଳ ମାରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ କିଏ ତାହା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ନାହିଁ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଏସବୁ କଥା ନାହିଁଥାନ୍ତି ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମାଗନ୍ତି ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ଦିଅନ୍ତି।”

11ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, “ମହାଶୟ, ଆପଣ କେଉଁଠାରୁ ସେହି ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ପାଇବେ? କୁଅତ ଅତି ଗଭୀର ଓ ପାଣି କାହିଁବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ନାହିଁ। **12**ଆପଣ କ’ଣ ଆମ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଯାକୁବଙ୍କ ଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ? ଯାକୁବ ହିଁ ଆମକୁ ଏହି କୁଅ ଦେଇଥିଲେ। ସେ ନିଜେ ଏହି କୁଅରୁ ଜଳ ପିଉଥିଲେ। ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ସବୁ ପଶୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି କୁଅରୁ ଜଳ ପିଉଥିଲେ।”

13ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଏହି ଜଳ ପାନ କରିବା ପରେ ପୁଣି ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ହେବ। **14**କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଜଳ ପିଇବାକୁ ଦେବି, ତାହା ଯେଉଁ ଲୋକ ପିଇବ ସେ କଦାପି ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ। ମୁଁ ତାହାକୁ ଯେଉଁ ଜଳ ଦେବି, ତାହା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଜଳର ଝର ସ୍ୱରୂପେ ସର୍ବଦା ପ୍ରବାହିତ ହେବ।”

15ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲା, “ମହାଶୟ, ମୋତେ ସେହି ଜଳ ଦିଅନ୍ତୁ। ମୁଁ ଆଉ ଯେପରି ଆଉ କେବେ ତୃଷ୍ଣାର୍ତ୍ତ ହେବି ନାହିଁ। ମୋତେ ଏଠାକୁ ଆଉ କେବେ ଜଳ ନେବା ପାଇଁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ।”

16ଯୀଶୁ ତାକୁ କହିଲେ, “ଯାଅ, ତୁମ୍ଭ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଡାକି ଏଠାକୁ ଆସ।”

17ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, “କିନ୍ତୁ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ନାହିଁ।”
ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଠିକ୍ କଥା କହିଛ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତ୍ରୀ ନାହିଁ।”
18ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭର ପାଞ୍ଚଜଣ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ। ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ

ଯେଉଁ ଲୋକ ସହତ ରହନ୍ତି, ସେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱାମୀ ନୁହେଁ। ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସତ୍ୟ କହଲ।”

19ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, “ମହାଗୟା, ମୁଁ ଜାଣିପାରୁଛି, ଆପଣ ନିଶ୍ଚୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତା। 20ଆମ୍ଭର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଏହି ପର୍ବତରେ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ ଯିରୁଶାଲମ ହେଉଛି ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯଥାର୍ଥ ସ୍ଥାନ।”

21ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ହେ ନାରୀ, ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କର। ଏପରି ସମୟ ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କର ଉପାସନା ଏ ପର୍ବତରେ କି ଯିରୁଶାଲମରେ କରିବ ନାହିଁ। 22ତୁମ୍ଭେ ଗମିରୋଣୀୟମାନେ କିଛି ନ ଜାଣି ନ ବୁଝି ଉପାସନା କର। କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ଯିହୁଦୀମାନେ କାହାକୁ ଉପାସନା କରୁ, ସବୁ ଜାଣୁ। ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କଠାରୁ ପରିତ୍ରାଣ ଏ ଦଗତକୁ ଆସେ। 23ଏପରି ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ ଉପାସକମାନେ ପରମପିତାଙ୍କୁ ଆତ୍ମା ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା କରିବେ। ସେହି ସମୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପସ୍ଥିତ। ସେହିଭଳି ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ପରମପିତା ନିଜର ଉପାସକ-ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି। 24ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ଆତ୍ମା। ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମା ଓ ସତ୍ୟ ସହତ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ।”

25ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଟି କହିଲା, “ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଯେ ମନାହିଁ ଆସୁଛି।” “ଯେତେବେଳେ ମନାହିଁ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସବୁ କଥା ବୁଝାଇ ଦେବେ।”

26ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ଲୋକ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛି। ସେ ନିଜେ ମନାହିଁ ଅଟେ।”

27ସେହି ସମୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ନଗରରୁ ଫେରିଲେ। ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ସହତ କଥା ହେବା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ। କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଏପରି କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ ନାହିଁ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ବୁଝୁଛୁ?” କିମ୍ବା “ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ତା ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛୁ?”

28ତା’ପରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ତା କଳସୀ ପାଣି ଛାଡ଼ି ନଗରକୁ ଚାଲିଗଲା। ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, 29“ମୁଁ ଯାହା କିଛି କରୁଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ମୋତେ ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ କହିଦେଲେ। ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକକୁ ଦେଖିବ ଆସ। ସେ ବୋଧେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହୋଇ ପାରନ୍ତି।” 30ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ନଗର ଛାଡ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ। 31ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ନଗରରେ ଥିବା ସମୟରେ, ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, “ଗୁରୁ କିଛି ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ।”

32କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋ ପାଖରେ ଏପରି ଖାଦ୍ୟ ଅଛି, ଯାହା ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ।”

33ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ “ତାହାଙ୍କ ଲାଗି କିଏ ଖାଦ୍ୟ ଆଣିଲା କି?”

34ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ପାଳନ କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ହେଉଛି ମୋର ଆହ୍ୱାନ। 35ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେବେଳେ

କିଛି ରୋପଣ କର ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଦା କୁହ, ‘ଗନ୍ଧ୍ୟ କଟା ହେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭର ଗୁରୁ ମାସ ବାକ ଅଛି।’ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଆଖି ଖୋଲା। ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖ। ସେମାନେ ଅମଳ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କ୍ଷେତ୍ରଭୂମ୍ୟ ଅଟନ୍ତି। 36ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକ ଗନ୍ଧ୍ୟ କାଟେ, ତାକୁ ମନୁରି ସୁଆ ଯାଉଛି। ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଁ ଗନ୍ଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରୁଛି। ତେଣୁ ବୁଣାଳି ଓ କଟାଳି ଉଭୟ ମିଳି ଆନନ୍ଦିତ କରିବେ। 37କଥାରେ ଅଛି ‘ନିଶ୍ଚୟ ଲୋକ ବୁଣେ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଫସଲ କାଟେ’, ଏହି ଉକ୍ତିଟି ସତ୍ୟ। 38ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ବୁଣି ନଥିଲ ତାହା କାଟିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପଠାଇଥିଲି। ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ କାମ କଲେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନଙ୍କ କାମରୁ ଲାଭ ପାଇଲ।”

39ସେ ସହରର ଗମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯାହା କହିଥିଲା ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, “ଯୀଶୁ ମୋତେ ମୁଁ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘଟଣାମାନ କହିଲେ।” 40ଗମିରୋଣୀୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସହତ କିଛି ସ୍ତନ ରହିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେଠାରେ ଦୁଇ ସ୍ତନ ରହିଲେ। 41ଯୀଶୁଙ୍କଠାରୁ ବାଣୀ ଶୁଣି ବହୁତ ଲୋକ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।

42ଲୋକମାନେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଥମେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭେ ନିଜେ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛୁ। ଆମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାଣୁଛୁ ଯେ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରକୃତରେ ନଗରର ଗ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା।”

ନିଶ୍ଚୟ ଗୁଣକର୍ମଗୁଣୀଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ଯୀଶୁ ସ୍ତସ୍ତ କଲେ

(ମାଥିଉ 8:5-13; ଲୁକ 7:1-10)

43ସେଠାରେ ଦୁଇ ସ୍ତନ ରହିବା ପରେ ଯୀଶୁ ଗାଲୀଲୀକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ। 44ଯୀଶୁ ପୁର୍ବରୁ କହିଥିଲେ ଯେ ନିଶ୍ଚୟ ଭବବାଦୀ ନିଜ ଦେଶରେ ସମ୍ମାନ ପାଏ ନାହିଁ। 45ପୁଣି ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ଗାଲୀଲୀରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେଠାରେ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କଲେ। ପୁର୍ବରୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ବେଳେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ଦେଖିଥିଲେ। ସେହି ଲୋକମାନେ ପର୍ବ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ।

46ଯୀଶୁ ଗାଲୀଲୀର କାନା ନଗରକୁ ପୁଣି ଥରେ ଗଲେ। କାନାରେ ସେ ଜଳକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସରେ ପରିଣତ କରିଥିଲେ। ଶୁଦ୍ଧାକର ନିଶ୍ଚୟ ମୁଖ୍ୟକର୍ମଗୁଣୀ କଫର୍ନାହୁମ ନଗରରେ ବାସ କରୁଥିଲେ। ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅସ୍ତସ୍ତ ଥିଲା। 47ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଶୁଣିଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀ ପ୍ରଦେଶରୁ ଆସିଛନ୍ତି ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଗାଲୀଲୀରେ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କାନାରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖା କଲେ। କଫର୍ନାହୁମକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ରକୁ ସ୍ତସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିବେଦନ କଲେ। ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ମୃତ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା। 48ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଲୌକିକ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକରକ

କାର୍ଯ୍ୟମାନ ନ ଦେଖିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ ।”

49 ଗନ୍ଧକର୍ମଗୁରୀଦଶକ କହଲେ, “ମହାଶୟ, ମୋ ପୁତ୍ର ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆପଣ ମୋ ଘରକୁ ଆସନ୍ତୁ ।”

50 ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯାଅ, ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ବଞ୍ଚିବ ।” ଯୀଶୁଙ୍କ କଥା ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ଗୁଣି ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ଓ ଘରକୁ ଚାଲିଗଲେ । 51 ଘରକୁ ଯିବା ବାଟରେ ତାହାଙ୍କର କେତେକ ଗୁରୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ଡେଇଁଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ସ୍ତବ୍ଧ ହେଲଣି ।”

52 “ପିଲାଟି ଅବସ୍ଥା କେଉଁ ସମୟଠାରୁ ଭଲ ଆଡ଼କୁ ଗତି କଲା?” ସେ ପଚାରିଲେ ।

ଗୁରୁମାନେ କହଲେ, “ଗତକାଳ ପ୍ରାୟ ଗୋଟାଏ ବେଳୁ ତା’ର ନିଦ ଛାଡ଼ିଗଲା ।”

53 “ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ବଞ୍ଚିବ,” ବୋଲି ଯୀଶୁ ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ କହିଥିଲେ, ଏହା ପିଲାଟି ବାପା ଜାଣିଲେ । ତେଣୁ ସେହି ଗନ୍ଧକର୍ମଗୁରୀ ଓ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ ପରିବାରବର୍ଗ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

54 ଯିହୁଦୀ ପ୍ରଦେଶରୁ ଗାଲାଲୀକୁ ଆସିବା ପରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଏହା ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଥିଲା ।

ପୋଖରୀ ପାଖରେ ଯୀଶୁ ନଣେ ଲୋକକୁ ସ୍ତବ୍ଧ କଲେ

5 ଏହା ପରେ ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ସର୍ବ ଥିବା ସ୍ଥାନ ଯିରୁଶାଲମକୁ ଗଲେ । 2 ଯୀରୁଶାଲମରେ ପାଞ୍ଚୋଟି ମଣ୍ଡପ ଥିବା ଗୋଟିଏ ପୋଖରୀ ଥିଲା । ଯିହୁଦୀ ଭାଷାରେ ଏହାକୁ ବେଥେସ୍ଦା ବା ଦୟାଗୃହ କହନ୍ତି । ଏହା ମେଷପୁର ପାଖରେ ଥିଲା । 3 ବହୁତ ଅସ୍ତବ୍ଧ ଲୋକେ ପୋଖରୀ ପାଖ ମଣ୍ଡପ ଗୁଡ଼ିକରେ ପଡ଼ିରହୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅନ୍ଧ, ଛୋଟା ଓ ପକ୍ଷାଘାତଗ୍ରସ୍ତ ରୋଗୀ ଥିଲେ । 4* ଏହାର କାରଣ, ନଣେ ସୂର୍ଯ୍ୟୁତ ବେଳେବେଳେ ଆସି ପୋଖରୀର ପାଣିକୁ ହଲାଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ରୋଗୀ ପ୍ରଥମେ ପାଣି ଭିତରକୁ ଯାଉଥିଲା, ସେ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । 5 ସେଠାରେ ନଣେ ଲୋକ ପଡ଼ିରହୁ ଥିଲା, ସେ ବିଗତ 38 ବର୍ଷଧରି ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ଥିଲା । 6 ଯୀଶୁ ସେହି ଲୋକକୁ ସେଠାରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବା ଦେଖିଲେ । ସେ ଜାଣିଲେ, ଯେ ସେ ଲୋକଟି ବହୁତ ବର୍ଷ ହେଲଣି ରୋଗରେ ପଡ଼ିଛି । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ସ୍ତବ୍ଧ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ?”

7 ସେ ରୋଗୀଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ମହାଶୟ, ପାଣି ହଲିବା ସମୟରେ ପାଣି ଭିତରକୁ ଯିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ମୋର କେହି ଲୋକ ନାହିଁ । ମୁଁ ପ୍ରଥମେ ପାଣି ଭିତରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲବେଳେ ଅନ୍ୟ ନଣେ ମୋ ପୂର୍ବରୁ ପାଣି ଭିତରକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ।”

8 ତା’ପରେ ଯୀଶୁ କହଲେ, “ଠିଆ ହୁଅ । ତୁମ୍ଭର ବିଛଣା ଉଠାଇ ଚାଲ ।” 9 ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଲୋକଟି ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଗଲା । ସେ ତା’ ବିଛଣା ଉଠେଇ ଚାଲିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା ।

ପଦସଂଖ୍ୟା 4 ଏହି ପଦଟି କେବଳ କେତେକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ହସ୍ତଲିପିରେ ମିଳେ ।

ଏହି ଘଟଣା ବିଶ୍ୱାମ୍ଭବର ଦିନ ହୋଇଥିଲା । 10 ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଲୋକକୁ କହିଲେ, “ଆଜି ବିଶ୍ୱାମ୍ଭବ । ବିଶ୍ୱାମ୍ଭବରେ ତୁମ୍ଭେ ବିଛଣା ବୋହି ନେଇ ଯିବା ଆମ୍ଭର ନିୟମ ବିରୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ।”

11 କିନ୍ତୁ ଲୋକଟି କହିଲା, “ମୋତେ ଯିଏ ସ୍ତବ୍ଧ କଲେ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ ‘ତୁମ୍ଭର ବିଛଣା ନିଅ ଓ ଚାଲ ।’”

12 ଯିହୁଦୀମାନେ ସେ ଲୋକକୁ ପଚାରିଲେ, “ଯିଏ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଜି ବିଛଣା ଉଠେଇ ଚାଲିବାକୁ କହିଲା, ସେ କିଏ?”

13 କିନ୍ତୁ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଲୋକଟି, ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଟି କିଏ ତାହା ଜାଣି ନ ଥିଲା । ସେହି ଜାଗାରେ ବହୁତ ଲୋକଥିଲେ ଓ ଯୀଶୁ ସେଠାରୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ ।

14 ପରେ ଯୀଶୁ ସେହି ଲୋକକୁ ମିଶି ପରିସରରେ ଦେଖିଲେ । ସେ ତାକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାମ୍ଭବ ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଯାଇଛ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ପାପ କର ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପାପ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭର ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ଷତି ହୋଇପାରେ ।”

15 ତା’ପରେ ଲୋକଟି ସେହି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା ଯେ ଯୀଶୁ ତାକୁ ସ୍ତବ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ।

16 ଯୀଶୁ ବିଶ୍ୱାମ୍ଭବରେ ଏହିସବୁ (ସ୍ତବ୍ଧ) କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଖରାପ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । 17 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋର ପିତା ସର୍ବଦା କାର୍ଯ୍ୟରତ, ଅତଏବ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।”

18 ଏଥିପାଇଁ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ଅଧିକ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, “ପ୍ରଥମେ ଯୀଶୁ ବିଶ୍ୱାମ୍ଭବରେ ନିୟମ ଭଙ୍ଗିଲେ । ତା’ପରେ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା ପିତା ବୋଲି କହିଲେ । ସେ ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସମାନ କଲେ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗନ୍ଧ ଅଛି

19 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ପୁତ୍ର ଏକାକୀ କିଛି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯାହା ତାହାଙ୍କ ପିତା କରୁଥିବା ପୁତ୍ର ଦେଖନ୍ତି, ସେ ତାହାହିଁ କରନ୍ତି କାରଣ ପିତା ଯାହା କରନ୍ତି ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେହିସବୁ କରନ୍ତି । 20 ପିତା ପୁତ୍ରକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । ପିତା ନିନ୍ଦେ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ପୁତ୍ରକୁ ବେଖାନ୍ତି । ଏହି ରୋଗୀଟି ସ୍ତବ୍ଧ ହୋଇଗଲା । ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱିତ ହୁଅ, ଏ ନିମନ୍ତେ ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ମହତ୍ କର୍ମ ଦେଖାଇବେ । 21 ପରମପିତା ମୃତଲୋକଙ୍କୁ ଉଠାନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନଦାନ କରନ୍ତି । ଠିକ୍ ସେହିପରି ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଜୀବନଦାନ କରନ୍ତି । 22 ପିତା କାହାର ବିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାର ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ଅର୍ପଣ କରିଛନ୍ତି । 23 ଇଶ୍ୱର ଏହା କଲେ କାରଣ ସମସ୍ତେ ପିତାଙ୍କୁ ଯେପରି ସମ୍ମାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ସେହିପରି ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦେବେ । ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ପୁତ୍ରକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଏ ନାହିଁ, ତେବେ ସେ ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦିଏ ନାହିଁ । ପିତା ପୁତ୍ରକୁ

ପଠାଇଛନ୍ତି । 24^{ମୁଁ} ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ଯେ, ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋର କହିବା କଥା ଶୁଣେ ଓ ମୋତେ ଯିଏ ପଠାଇଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତେବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରିଥାନ୍ତି । ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୋଷୀ ବୋଲି ବିଚାର ହେବ ନାହିଁ । ସେ ମୃତ୍ୟୁକୁ ପାର ହୋଇ ଜୀବନ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସାରିବ । 25^{ମୁଁ} ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଗୋଟିଏ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ ଆସୁଛି । ସେ ସମୟ ଆସି ଗଲାଣି । ପାପ ଦ୍ୱାରା ମୃତ ଲୋକମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିବେ । ପୁତ୍ରଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣି ଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ଲୋକମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରିବେ । 26^{ସ୍ୱୟଂ} ପରମପିତା ହେଉଛନ୍ତି ଜୀବନର ଉତ୍ସ । ଅତଏବ ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜୀବନଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି । 27^{ଲୋକଙ୍କର} ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦେଇଛନ୍ତି । କାରଣ ସେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର * ଅଟନ୍ତି । 28^{ତୁମ୍ଭେ} ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ ନାହିଁ । ଏପରି ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ସମାଧିସ୍ଥ ସମସ୍ତ ମୃତ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିବେ ।

29^{ସେମାନେ} ସେମାନଙ୍କର ସମାଧିରୁ ବାହାରିବେ । ଜୀବନରେ ସତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଲୋକମାନେ ଉଠିବେ ଓ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବେ । କିନ୍ତୁ କୁକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଲୋକମାନେ ଦୋଷୀ ଭାବରେ ବିଚାରିତ ହେବା ପାଇଁ ଉଠିବେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କର ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କ ସହତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରବୃତ୍ତ

30^{ମୁଁ} ଏକୁଟିଆ କିଛି କରିପାରିବି ନାହିଁ । ମୁଁ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ବିଚାର କରେ । ତେଣୁ ମୋର ବିଚାର ଠିକ୍, କାରଣ ମୁଁ ନିଜକୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ଯିଏ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି ।

31^{ମୁଁ} ଯଦି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋ ନିଜ ବିଷୟରେ କୁହେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ସେମାନେ ମୋର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ । 32^{କିନ୍ତୁ} ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏକି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋର ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି । ଏବଂ ମୁଁ ଜାଣେ, ମୋ ବିଷୟରେ ସେ ଯାହା କହନ୍ତି, ତାହା ସବୁ ସତ୍ୟ ।

33^{ତୁମ୍ଭେ} ଯୋହନଙ୍କ ପାଖକୁ ଲୋକ ପଠାଇଛନ୍ତି । ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଛନ୍ତି । 34^{ମୋ} ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷୀ ଦେବା ପାଇଁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ସବୁ କହୁଛି ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନେ ତାହାଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଧାର ପାଇ ପାରିବ । 35^{ଯୋହନ} ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀପ ପରି ନିଜ ଆଲୋକ ଦେଇଥିଲେ । ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନେ ସେହି ଆଲୋକ କିଛି କ୍ଷଣ ପାଇଁ ଉପଭୋଗ କରି ଖୁସି ହେଲ ।

36^{କିନ୍ତୁ} ମୋ ପାଖରେ ମୋ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣ ଅଛି, ଯାହା ଯୋହନଙ୍କ ପ୍ରମାଣଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ମୁଁ ଯାହା ସବୁ କରୁଛି, ତାହା ସବୁ ମୋର ପ୍ରମାଣ । ପରମପିତା ମୋତେ ଏସବୁ କରିବା ପାଇଁ ଦେଇଥିଲେ । ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଏହା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ ଯେ ପରମପିତା ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି ।

ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଦାନୀଏଲ 7:13-14 ଅନୁସାରେ ଏହା ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତାକୁ ବୁଝାଏ ।

37^{ପରମପିତା} ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି ଓ ନିଜେ ମୋ ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ କେବେ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିନାହିଁ । ତାହାଙ୍କର କପରି ରୂପ, ତାହା ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭେ ଦେଖିନାହିଁ । 38^{ପରମପିତାଙ୍କର} ଉପଦେଶ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାସ କରିନାହିଁ । ଏହାର କାରଣ, ସେ ପଠାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଠାରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖି ନାହିଁ ।

39^{ତୁମ୍ଭମାନେ} ଯଦ୍ୱ ସହକାରେ ଧର୍ମ ଗାସ୍ତ୍ରପୁତ୍ରଙ୍କ ଅଧିକାର କରୁଛ । କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ, ସେହି ଧର୍ମଗାସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବ । ସେହି ଧର୍ମଗାସ୍ତ୍ର ପୁତ୍ରଙ୍କ ମୋ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି । 40^{କିନ୍ତୁ} ତୁମ୍ଭମାନେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପାଇବା ପାଇଁ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସୁ ନାହିଁ ।

41^{ମୁଁ} ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରଶଂସା ଗୁଡ଼ି ନାହିଁ । 42^{କିନ୍ତୁ} ମୁଁ ତୁମକୁ ଜାଣେ । ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ତୁମ୍ଭ ହୃଦୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ନାହିଁ । 43^{ମୁଁ} ମୋର ପରମପିତାଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛି । ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ କଥା କହେ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କିଏ ଆସି କେବଳ ତା ନିଜ ବିଷୟରେ କହିବ ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ । 44^{ତୁମ୍ଭମାନେ} ପରସ୍ପରଠାରୁ ପ୍ରଶଂସା ପାଇବା ପାଇଁ ଭଲ ପାଅ । କିନ୍ତୁ ଏକମାତ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରଶଂସା ଆସେ, ତାହା ପାଇବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ଆଦୌ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ନାହିଁ । ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଏକଥା କପରି ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିବ । 45^{ଭାବ} ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କ ଆଗରେ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବି । ମୋଗା ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ, ଯିଏ ତୁମ୍ଭ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ମୋଗାଙ୍କଠାରେ ଭରସା ରଖିଛ ଯେ ସେ ତୁମକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବେ । 46^{ଯଦି} ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋଗାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ । କାରଣ ମୋଗା ମୋ ବିଷୟରେ ଲେଖିଥିଲେ । 47^{କିନ୍ତୁ} ତୁମ୍ଭେ ମୋଗାଙ୍କର ଲେଖିବା କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋ କଥାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।”

ଯୀଶୁ ୫୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଖୁଆଇଲେ

(*ମାଥିଉ 14:13-21; ମାର୍କ 6:30-44; ଲୁକ 9:10-17*)

6 ଏହା ପରେ ଯୀଶୁ ଗାଲୀଲୀ ହ୍ରଦ (ଅର୍ଥାତ୍ ଡିକ୍ଟିକ୍ସା ହ୍ରଦ) ପାର ହୋଇ ଆରପାରିକ ଗଲେ । 2^{ତାହାଙ୍କ} ପଛେ ପଛେ ବହୁତ ଲୋକ ଗଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କଲେ, କାରଣ ଯୀଶୁ କି ପ୍ରକାରେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରି ଆପଣା ଗଳ୍ପ ପ୍ରକାଶ କଲେ ତାହା ସେମାନେ ଦେଖିଥିଲେ । 3^{ଯୀଶୁ} ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିଗଲେ । ସେଠାରେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ବସିଲେ । 4^{ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର} ନିସ୍ତାରପର୍ବର ସମୟ ପାଖ ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

5^{ଯୀଶୁ} ଦେଖିଲେ ଲୋକମାନେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଫିଲିପ୍ପ, ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଇବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ କେଉଁଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ କଣି ପାରିବା?” 6^{ସେ} ଏକଥା ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା

କରିବା ପାଇଁ ପଚାରିଲେ, କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କ ନିଦ ଯୋଦନା ବନ୍ଧନରେ ନାହିଁଥିଲେ ।

7ଫିଲିପ୍ସ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏଠାରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡେ-ଖଣ୍ଡେ ରୋଟି କିଣି ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମାସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାମ କରି ଉପାର୍ଜନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।”

8ସେଠାରେ ଆଉଦଣେ ଶିଷ୍ୟ, ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ, ସେ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କର ଭାଇ । ଆନ୍ଦ୍ରିୟ କହିଲେ; 9 “ଏଠାରେ ନିଶ୍ଚୟ ବାଳକ ଅଛି । ତା’ପାଖରେ ପାଞ୍ଚୋଟି ରୋଟି ଓ ଦୁଇଟି ଛୋଟମାଛ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଏତେ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ।”

10ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବସିବାକୁ କୁହ ।” ସେଠାରେ ପ୍ରଭୁର ଘାସ ଥିଲା । ସେଠାରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୁରୁଷ ବସିଥିଲେ । 11ଯୀଶୁ ରୋଟି ନେଇ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ଓ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହା ବାଣ୍ଟିଲେ । ସେ ମାଛକୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ବାଣ୍ଟିଲେ । ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମନଇଚ୍ଛା ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ ।

12ସବୁ ଲୋକମାନେ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ଖାଇଲେ । ସେମାନେ ଖାଇ ସାରିବା ପରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବଳକା ମାଛ ଓ ରୋଟି ଏକାଠି କର, କିଛି ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ ।” 13ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବଳକା ଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଏକାଠି କଲେ । ଲୋକମାନେ କେବଳ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚୋଟି ରୋଟିରୁ ଖାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବଳକା ଖାଦ୍ୟକୁ ବାରିଟି ଟୋକାଇରେ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ । 14ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଦେଖି କହିଲେ, “ସେ ନିଶ୍ଚୟ ନିଶ୍ଚୟ ନିଶ୍ଚୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା, ଯିଏ କି ଏହି ଜଗତକୁ ଆସିଛନ୍ତି ।”

15ଯୀଶୁ ନାହିଁଥିଲେ ଯେ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗୃହୀତ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରି ନେଇ ଗୃହୀତ କରିବାର ଯୋଜନା ଲୋକେ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ, ସେହି ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଏକ୍ସିଆ ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ଯୀଶୁ ପାଣିରେ ଚାଲିଲେ

(ମାଥିଉ 14:22-27; ମାର୍କ 6:45-52)

16ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଗାଳୀଲୀ ହ୍ରଦକୁ ଗଲେ । 17ଅନ୍ଧାର ହୋଇଯାଇଥିଲା, ତଥାପି ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ତଙ୍ଗାରେ ବସି ହ୍ରଦର ଆରପାରିରେ ଥିବା କଫନୀହୁମ ଆଡ଼େ ଗଲେ । 18ଖୁବ୍ ଦୋରରେ ପବନ ବହୁଥିଲା । ହ୍ରଦରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଢେଉ ଉଠିଲା । 19ସେମାନେ ଆତ୍ମଳ ମାରି ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ କି ଛଅ କିଲୋମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ସେ ପାଣି ଉପରେ ଚାଲିଥିଲେ । ସେ ତଙ୍ଗା ଆଡ଼କୁ ଆସୁଥିଲେ । ଶିଷ୍ୟମାନେ ଡର ଗଲେ । 20କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ । ଏହିତ ମୁଁ ନିଦେ ।” 21ଯୀଶୁ ଏକଥା କହିବା ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ତଙ୍ଗା ଭିତରକୁ ଆଣି ଖୁସି ହେଲେ । ତା’ପରେ ତଙ୍ଗାଟି ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା ।

ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖୋଦିଲେ

22ତହିଁ ଆରବନ ହ୍ରଦର ଆର ପଟେ କେତେକ ଲୋକ ରହିଗଲେ । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ତଙ୍ଗାରେ ଯାଇ ନାହିଁନ୍ତି, ଏହି ବନ୍ଧନ ସେହି ଲୋକମାନେ ନାହିଁ ନଥିଲେ । ସେମାନେ ନାହିଁଥିଲେ ଯେ, ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ତଙ୍ଗାରେ ଚାଲିଗଲେ । ସେମାନେ ନାହିଁଥିଲେ ଯେ, ସେଠାରେ କେବଳ ସେହି ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ତଙ୍ଗା ଥିଲା । 23କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ଡିବିରଥାକୁ କେତେକ ତଙ୍ଗା ଆସିଲା । ଲୋକମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପୂର୍ବଦିନ ଖାଇଥିଲେ ସେଠାରେ ତଙ୍ଗା ଗୁଡ଼ିକ ଆସି ରହିଲା । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ପରେ ସେମାନେ ରୋଟି ଖାଇଥିଲେ । 24ଲୋକମାନେ ସେଠାରେ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ନଥିବା ଦେଖିଲେ । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ତଙ୍ଗାଗୁଡ଼ିକରେ ଯାତ୍ରାକରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖୋଦିବା ପାଇଁ କଫନୀହୁମକୁ ଗଲେ ।

ଯୀଶୁ ନୀବନ ସ୍ଵରୂପ ଖାଦ୍ୟ

25ଲୋକମାନେ ହ୍ରଦର ଆରପଟେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଇଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଗୁରୁ, ଆପଣ ଏଠାକୁ କେତେବେଳେ ଆସିଲେ?” 26ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କାହିଁକି ଖୋଜୁଛ? ମୁଁ କରିଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଗୁଡ଼ିକ ମୋର ଗନ୍ଧକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଖୋଜୁଛ କି? ତା’ ନୁହେଁ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ରୋଟି ଖାଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜୁଛ । 27ପୁଅବୀର ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସେହିଭଳି ଖାଦ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କର ନାହିଁ, ବରଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କର ଯାହା ଭଲ ହୋଇ ରହିଥିବ ଓ ତୁମ୍ଭକୁ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ନୀବନ ଦେବ । ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ସେହିପରି ଖାଦ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେବେ । ପରମେଶ୍ଵର ଦେଖାଇଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ଅଛନ୍ତି ।”

28ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଆମ୍ଭେ କ’ଣ କ’ଣ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ପରମେଶ୍ଵର ଚାହୁଁନ୍ତି?”

29ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ପରମେଶ୍ଵର ଚାହୁଁନ୍ତି, ଯେ ସେ ଯାହାଙ୍କୁ ପଠାଇଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କର ।”

30ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭକୁ ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ପଠାଇଛନ୍ତି, ଏକଥା ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସ୍ଵାଗ୍ର ପ୍ରମାଣ କରି ଦେଖାଇବ? ତୁମ୍ଭେ ଯଦି କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆମ୍ଭକୁ କରି ଦେଖାଇବ, ତେବେ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବୁ । ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ କରିବ? 31ଆମ୍ଭର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ମରୁଭୂମିରେ ମାନ୍ନା* ଖାଇଥିଲେ, ତାହା ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ଅଛି: ‘ପରମେଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦେଇଥିଲେ ।’* ”

32ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ସ୍ଵର୍ଗର

ମାନ୍ନା ଏକ ପ୍ରକାର ଖାଦ୍ୟ ।

‘ପରମେଶ୍ଵର ... ଦେଇଥିଲେ’ ଗୀତସଂହତା 78:24.

ଖାଦ୍ୟ ଭୂୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ଲୋକ ମୋଗା ନୁହନ୍ତି । ମୋର ପରମପିତା ଭୂୟମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରକୃତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି । 33ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ କ’ଣ? ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେଉଛି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଜଗତକୁ ଜୀବନ ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇଛନ୍ତି ।”

34ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ମହାଶୟ, ଆମକୁ ସବୁବେଳେ ଏହି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ ।”

35ତାପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ସେହି ଜୀବନଦାୟକ ଖାଦ୍ୟ । ମୋ ନିକଟକୁ ଯେ କେହି ଆସେ ସେ କଦାପି ଭୋକିଲା ରହିବ ନାହିଁ । ମୋତେ ଯିଏ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କେବେ ଭୂଷିତ ହେବ ନାହିଁ । 36ମାତ୍ର ମୁଁ ଭୂୟକୁ ପୂର୍ବରୁ କହିଛି ଯେ, ଭୂୟେ ମୋତେ ଦେଖିଅଛ, କିନ୍ତୁ ଭୂୟେ ତଥାପି ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ । 37ମୋର ପରମପିତା ମୋତେ ମୋ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିବେ । ମୁଁ ସର୍ବଦା ମୋପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବି । 38ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଅଛି । ମୁଁ ନିଜ ଇଚ୍ଛା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସି ନାହିଁ । 39ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଦେଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ହେଲେ କଦାପି ହରାଇବି ନାହିଁ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଶେଷ ଦିନରେ ନିଶ୍ଚୟ ଉତ୍ଥାପନ କରିବି । ଯିଏ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି ସେ ଗୁହାଁନ୍ତି ମୁଁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । 40ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ଯିଏ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବେଖେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଲାଭ କରେ । ମୁଁ ସେ ଲୋକକୁ ଶେଷଦିନରେ ଉତ୍ଥାପନ କରିବି । ଏହା ପରମପିତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ।”

41“ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇଥିବା ଖାଦ୍ୟ,” ବୋଲି ଯୀଶୁ କହିବାରୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । 42ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, “ଏ ଯୀଶୁ ଅଟନ୍ତି । ଆମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କ ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ଜାଣିଛୁ । ଯୀଶୁ କେବଳ ଯୋସେଫଙ୍କର ପୁତ୍ର । ‘ସେ କିପରି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇଛ ବୋଲି କହୁଛ?’”

43କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଭୂୟେମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିବା ବନ୍ଦକର । 44ପରମପିତା ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି । ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଆଣନ୍ତି । ମୁଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶେଷଦିନରେ ଉତ୍ଥାପନ କରିବି । ଯଦି ପରମପିତା କୌଣସି ଲୋକକୁ ମୋ ନିକଟକୁ ନ ଆଣିବେ, ତେବେ ସେ ଲୋକ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିପାରବ ନାହିଁ । 45ଭ୍ରାବବାଣୀରେ ଏହିପରି ଲେଖା ଅଛି: ‘ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ।’* ଲୋକମାନେ ପରମପିତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି, ଓ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ପାଆନ୍ତି । ତା’ପରେ ମୋ’ ପାଖକୁ ସେ ଲୋକମାନେ ଆସନ୍ତି । 46ମୁଁ କହିବା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପରମପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛି । ପରମପିତାଙ୍କୁ କେବଳ ସେହି ଜଣେ ଦେଖିଛନ୍ତି, ଯିଏ କି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛନ୍ତି । ସେହି ଲୋକ ପରମପିତାଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି । 47ମୁଁ ଭୂୟକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କରେ ତେବେ ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ

ଲାଭ କରେ । 48ମୁଁ ନିଜେ ସେହି ଜୀବନଦାୟକ ଖାଦ୍ୟ । 49ଭୂୟର ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ପ୍ରାନ୍ତରେ ପରମେଶ୍ୱର ଦେଇଥିବା ମାନ୍ନା (ଖାଦ୍ୟ) ଖାଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ପରି ମରିସାରିଲେଣି । 50ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇଥିବା ସେହି ଖାଦ୍ୟ । ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଏହି ଖାଦ୍ୟ ଖାଏ ତେବେ ସେ କଦାପି ମରିବ ନାହିଁ । 51ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇଥିବା ଜୀବନ୍ତ ଖାଦ୍ୟ । ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଏ ଖାଦ୍ୟ ଖାଏ, ତେବେ ସେ ଚରଦିନ ପାଇଁ ବଞ୍ଚି ରହିବ । ଏହି ଖାଦ୍ୟ ହେଉଛି ମୋର ଶରୀର । ମୁଁ ମୋର ଶରୀର ଦେଇଦେବି, ତଦ୍ୱାରା ଜଗତର ଲୋକମାନେ ଜୀବନ ପାଇପାରିବେ ।”

52ତା’ପରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏ ଲୋକ କିପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତା’ର ଶରୀର ଖାଇବା ପାଇଁ ଦେଇ ପାରିବ?”

53ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଭୂୟକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଭୂୟେ ନିଶ୍ଚୟ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ମାଂସ ଖାଇବ । ଭୂୟେ ନିଶ୍ଚୟ ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ପିଇବ । ଯଦି ଭୂୟେ ଏହା ନ କରିବ, ତେବେ ଭୂୟ ଭିତରେ ପ୍ରକୃତ ଜୀବନ ନାହିଁ । 54ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ମାଂସ ଖାଏ ଓ ମୋ ରକ୍ତ ପିଏ, ସେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ପାଏ । ମୁଁ ସେହି ଲୋକକୁ ଶେଷ ଦିନରେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠେଇବି । 55ମୋର ମାଂସ ପ୍ରକୃତ ଆହାର । ମୋର ରକ୍ତ ପ୍ରକୃତ ପାନୀୟ । 56ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ମାଂସ ଖାଏ ଓ ମୋର ରକ୍ତ ପିଏ, ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ ଭିତରେ ରହେ ଓ ମୁଁ ତା’ ଭିତରେ ରୁହେ । 57ପରମପିତା ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି । ପରମପିତା ଜୀବନ୍ତ ଓ ତାହାଙ୍କ ହେତୁ ମୁଁ ଜୀବିତ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋତେ ଭୋଜନ କରେ, ସେ ମୋ’ ହେତୁ ଜୀବିତ ରହିବ । 58ମୁଁ ସେହି ଖାଦ୍ୟଭଳି ନୁହେଁ, ଯାହାକୁ ଆମ୍ଭ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ମରୁତ୍ୱପରି ଖାଇଥିଲେ । ସେମାନେ ସେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ଖାଦ୍ୟ । ଏହି ଖାଦ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକ ଖାଏ ସେ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ଜୀବିତ ରହେ ।” 59ଯୀଶୁ କର୍ତ୍ତୀହୂମର ସମାଦରଣରେ ଏହି ସବୁ କଥା ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନୁଗମନ କରୁଥିବା ଅନେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ

60ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି ସବୁ କଥା ଶୁଣିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ କହିଲେ, “ଏ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା କଷ୍ଟକର । ଏହି ଉପଦେଶ କିଏ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ?”

61ଯୀଶୁ ଜାଣିଲେ ଯେ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏ ବିଷୟରେ ଆପତ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ କହିଲେ, “ଏ ଉପଦେଶ କ’ଣ ଭୂୟକୁ ଅସ୍ପଷ୍ଟଧାରେ ପକାଉଛି? 62ତେବେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଯେଉଁଠାରୁ ଆସିଥିଲେ, ପୁନର୍ବାର ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଫେରିଯିବେ, ଏହା ମଧ୍ୟ କ’ଣ ଭୂୟକୁ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ କରୁଛି? 63ଶରୀର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜୀବନଦାନ କରେନାହିଁ । ଆତ୍ମା ଜୀବନ ଦିଏ । ମୁଁ ଭୂୟକୁ ଯାହା କହିଲି ତାହା ଆତ୍ମା, ତେଣୁ ଏସବୁ ବିଷୟ ଜୀବନ ଦିଏ । 64କିନ୍ତୁ ଭୂୟ ଭିତରୁ କେତେକ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଥମରୁ

‘ପରମେଶ୍ୱର ... ଦେବେ ।’ ଯିଶାଇୟ 54:13.

ନାଣି ଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ଯିଏ ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା କରିବ ସେହି ଲୋକକୁ ମଧ୍ୟ ସେ ନାଣିଥିଲେ। 65ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ କହୁଥିଲି, ‘ଯଦି ପରମପିତା କୌଣସି ଲୋକକୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ତେବେ ସେ ଲୋକ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିପାରବ ନାହିଁ।”

66ଯୀଶୁ ଏ କଥା କହିବା ପରେ ତାହାଙ୍କର ଅନେକ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ। ସେମାନେ ଆଉ ତାହାଙ୍କର ଅନୁଗମନ କଲେ ନାହିଁ।

67ଯୀଶୁ ବାରଦଣ ପ୍ରେରିତଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କ’ଣ ମୋତେ ଛାଡ଼ିଯିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁ କି?”

68ଗିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ପୁତ୍ର, ଆମେ କାହା ପାଖକୁ ଯିବୁ? ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଛି।

69ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ। ଆମ୍ଭେ ଜାଣୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଥିବା ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି।”

70ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ବାରଦଣଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭ ଭିତରୁ ନିଜେ ଗମ୍ଭୀରଣ।”

71ଯୀଶୁ ଗିମୋନ ଇସ୍ତରୟୋଥର ପୁତ୍ର ଯିହୁଦାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଏହା କହିଥିଲେ। ସେ ବାର ଦଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଜେ ଥିଲେ। ପରେ ସେହି ଯିହୁଦା ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଶ୍ୱାସଯାତକତା କରିଥିଲେ।

ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କର ଭାଇମାନେ

7 ଏହା ପରେ ଯୀଶୁ ଗାଲୀଲୀ ପ୍ରଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ। ସେ ଯିହୁଦାରେ ଯାତ୍ରା କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁ ନ ଥିଲେ, କାରଣ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ। 2ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ବାର୍ଷିକ କୁଚିରବାସ ପର୍ବର ସମୟ ଆସିଲା। 3ତେଣୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଭାଇମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ଓ ପର୍ବ ସକାଶେ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶକୁ ଯାଅ। ଯେପରି, ତୁମ୍ଭର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଠାରେ ତୁମ୍ଭେ କରୁଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦେଖି ପାରିବେ। 4ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଚାହୁଁ ଯେ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତୁ, ତେବେ ସେ ତା’ର କାର୍ଯ୍ୟସୂଚୀ ଲୁଚେଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ। ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ନିଜର ଆଗରେ ପ୍ରକାଶ କର। ତୁମ୍ଭେ କରୁଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅ।” 5(ଯୀଶୁଙ୍କର ଭାଇମାନେ ସୁଭା ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନଥିଲେ) 6ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ ପାଇଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଆସି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର (ଯିବା) ପାଇଁ ସମସ୍ତ ସମୟ ଉପଯୁକ୍ତ। 7ଫ’ସାର ତୁମ୍ଭକୁ ଘୃଣା କରି ପାରିବ ନାହିଁ। ଫ’ସାର ମୋତେ ଘୃଣା କରେ, କାରଣ ମୁଁ ନିଜର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ମନ ବୋଲି କହେ। 8ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପର୍ବକୁ ଯାଅ। ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ବକୁ ଯିବି ନାହିଁ। ମୋ ପାଇଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଆସି ନାହିଁ।” 9ଏକଥା କହିବା ପରେ ଯୀଶୁ ଗାଲୀଲୀରେ ରହିଗଲେ।

10ତେଣୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଭାଇମାନେ ପର୍ବକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଗଲ ପରେ ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ଗଲେ। ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହେଲେ ନାହିଁ। 11ଯିହୁଦୀମାନେ ପର୍ବରେ

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ। ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, “ସେହି ଲୋକଟି କାହିଁ?”

12ସେଠାରେ ବହୁତ ଲୋକ ଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଗୋପନରେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ। କେତେକ ଲୋକ କହିଲେ, “ସେ ନିଜେ ଉତ୍ତମ ଲୋକ।” କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ କହୁଥିଲେ, “ନା, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତାରଣା କରୁଛି।” 13କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି କେହି ସାହସୀ ନଥିଲେ, ଯିଏ କି ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଖୋଲି ଖୋଲି ଭାବରେ କହିବ। ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦୀୟ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ।

ଯିରୁଶାଲମରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଉପଦେଶ

14ପର୍ବ ପ୍ରାୟ ଅଧାଅଧି ଶେଷ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା। ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିର ପରିସରକୁ ଯାଇ ଉପଦେଶ ଦେବାରେ ଲାଗିଲେ। 15ଯିହୁଦୀମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ। ସେମାନେ କହିଲେ, “ଏ ଲୋକ କେବେ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ି ନାହିଁ। ଏତେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସେ କିପରି ଜାଣିଲା?”

16ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଯାହା ଉପଦେଶ ଦେଉଛି, ତାହା ମୋ ନିଜର ନୁହେଁ। ମୋର ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକ ମୋତେ ପଠାଇଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛି। 17ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ମୋର ଉପଦେଶ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛି ନା ନାହିଁ, ତାହା ସେ ଜାଣିପାରିବ। ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାଣିପାରିବ ଯେ ଏ ଉପଦେଶ ମୋ ନିଜର ନୁହେଁ। 18ଯେଉଁ ଲୋକ ନିଜର ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରେ, ସେ ନିଜ ପାଇଁ ସମ୍ମାନ ଚାହୁଁ କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ନିଜ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଚାହୁଁ, ସେ ସତ୍ୟ କହେ। ତା’ ପାଖରେ କିଛି ମିଥ୍ୟା ନାହିଁ। 19ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ମୋଗା ତୁମକୁ ନିୟମ (ବ୍ୟବସ୍ଥା) ଦେଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ସେ ନିୟମ ମାନୁ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ କାହିଁକି ମାରି ଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ?”

20ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଭୃତ ପ୍ରବେଶ କରି ତୁମ୍ଭକୁ ପାଗଳ କରିଦେଇଛି। ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭକୁ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରୁ ନାହିଁ।”

21ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲି, ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲ। 22ମୋଗା ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ତମ୍ଭିତ ବିଧି ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ନିୟମ ଦେଲେ, (କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ମୋଗା ତୁମ୍ଭକୁ ସ୍ତମ୍ଭିତ ବିଷୟ ଦେଇ ନାହିଁ)। ଏହାତ ମୋଗାଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସିଛି)। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ବେଳେବେଳେ ବିଗ୍ରାମବାର ଦିନ ଗୋଟିଏ ବାଳକକୁ ସ୍ତମ୍ଭିତ* କରିଥାଅ। 23ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ, କୌଣସି ଲୋକକୁ ମୋଗାଙ୍କର ନିୟମ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ବିଗ୍ରାମବାର ଦିନ ସ୍ତମ୍ଭିତ କରା ଯାଇପାରେ। ତେଣୁ ମୁଁ ଯଦି ବିଗ୍ରାମବାର ଦିନ କୌଣସି

ସ୍ତମ୍ଭିତ ଅଗ୍ରତର୍ମ କାଟିବା ବିଧିକୁ ବୁଝାଏ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯିହୁଦୀ ବାଳକକୁ ଏହା କରାଯାଉ ଥିଲା। ଏହା ଏକ ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର ଅବିହୀନତାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେବା ପାଇଁ କରାଯାଉଥିଲା। ଆବପୁସ୍ତକ 17:9-14.

ଲୋକର ସମ୍ମୁଖ ଦେହକୁ ସ୍ତମ୍ଭ କଲି ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି ଗୁରୁଛ? 24କୌଣସି ବନ୍ଧୁର ବାହ୍ୟରୂପ ଦେଖି ବରୁର କର ନାହିଁ। ପ୍ରକୃତରେ ଯାହା ଠିକ୍, ତଦନୁଯାୟୀ ବରୁର କର।”

‘ମୁଁ ଯେଉଁଠି ରହବି, ତୁମ୍ଭେ ଆସି ପାରିବନାହିଁ।’ ଏହାର ଅର୍ଥ କ’ଣ?”

ଯୀଶୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ କହଲେ

37ପର୍ବର ଶେଷ ଦିନ ଆସିଲା। ସେହି ପ୍ରଧାନ ଦିନରେ ଯୀଶୁ ଠିଆ ହୋଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କହଲେ, “ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ତୁମ୍ଭାତ୍ମା, ତେବେ ସେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି ପାନ କରୁ। 38ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ତେବେ ତା’ର ହୃଦୟରୁ ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ପ୍ରବାହତ ହେବ। ଏହି କଥା ଧର୍ମ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖା ଅଛି।” 39ଯୀଶୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ କହୁଥିଲେ। ଯୀଶୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରି ନଥିବାରୁ ଓ ସେ ମହମାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦିଆ ଯାଇ ନଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପରେ, ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବେ, ସେମାନେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଲାଭ କରିବେ।

ଯୀଶୁ କ’ଣ ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନେତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଚନା

25ଯିରୁଶାଲମରେ ବାସ କରୁଥିବା କେତେକ ଲୋକ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକକୁ ସେମାନେ ମାରବା ପାଇଁ ଗୁହାଁନ୍ତି। 26କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରକାଶରେ ପ୍ରଭୁର କରୁଛି, ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଓ ଗୁଣୁଛନ୍ତି। କୌଣସି ଲୋକ ତାହାର ପ୍ରଭୁର ବନ୍ଦ କରବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ନାହିଁ। ବୋଧହୁଏ ନେତାମାନେ ମନସ୍ଥ କଲେ ଯେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ। 27କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ ନାଶ୍ଟି ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି। ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକୃତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ କେହି ତାହାଙ୍କର ଆସିବା ସ୍ଥାନ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ।”

28ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଉପଦେଶ ଦେଉ ଦେଉ, ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ କହଲେ, “ହଁ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ନାଶ୍ଟି ଓ ମୁଁ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ନାଶ୍ଟି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋର ନିଜ ଅଧିକାର ବଳରେ ଆସି ନାହିଁ। ମୁଁ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପଠାଯାଇଛି। ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ। 29କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିଛି ଓ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସିଛି। ସେ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି।”

30ଯୀଶୁ ଏ କଥା କହିବା ବେଳେ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଛୁଇଁ ପାରିଲେ ନାହିଁ। ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାର ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵର ହୋଇ ନ ଥିଲା। 31ବହୁତ ଲୋକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କଲେ। ଲୋକମାନେ କହଲେ, “ଆମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛୁ। ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁ ସବୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିଲେ ଏହା ଅପେକ୍ଷା କଣ ଅଧିକ କରିବେ? ନା, ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହୋଇଥିବେ।”

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କର ଚେଷ୍ଟା

32ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ଏହି କଥାମାନ କହୁଥିବାର ଫାରୁଶୀମାନେ ଗୁଣିଲେ। ତେଣୁ ମୁଖ୍ୟ ଯାଦକମାନେ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ମନ୍ଦିରରେ କେତେକ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ। 33ତା’ପରେ ଯୀଶୁ କହଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହବି। ମୋତେ ଯିଏ ପଠାଇଛନ୍ତି ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବି। 34ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ପାଇବ ନାହିଁ। ଆଉ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବି, ସେଠାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ।” 35ଯିହୁଦୀମାନେ ପରସ୍ପର କୁହାକୁହ ହେଲେ, “ଏ ଲୋକ ଏପରି କେଉଁଠାକୁ ଯିବ ଯେ, ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ପାଇବା ନାହିଁ। ସେ କ’ଣ ଗ୍ରୀକ୍ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ ଯିବ ଯେଉଁଠାରେ ଆମ୍ଭ ଲୋକମାନେ ରୁହନ୍ତି? ସେ ସେଠାରେ ଗ୍ରୀକ୍ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବ କି? 36ଏହି ଲୋକ କହୁଛି, ‘ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଖୋଜିବ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ପାଇବନାହିଁ।’ ସେ ପୁଣି କହୁଛି,

ଯୀଶୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଡର

40ଯୀଶୁଙ୍କ ଏହି କଥା ଲୋକମାନେ ଗୁଣିଲେ। କେତେକ ଲୋକ କହଲେ, “ଏହିଲୋକ ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା।”

41ଅନ୍ୟମାନେ କହଲେ, “ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ।”

ଅନ୍ୟମାନେ କହଲେ, “ଗାଲୀଲୀରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସିବେ ନାହିଁ। 42ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦାଉଦଙ୍କ ପରିବାରରୁ ଆସିବେ। ଏବଂ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦାଉଦଙ୍କ ବାସସ୍ଥଳ ବେଥଲେହମ ନଗରରୁ ଆସିବେ।” 43ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ମତ ଦେଲେ। 44ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ଗୁହାଁଲେ। କିନ୍ତୁ କେହି ଜଣେ ହେଲେ ଏହା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ନାହିଁ।

ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ ମନା କଲେ

45ମନ୍ଦିରର ସୈନ୍ୟମାନେ ମୁଖ୍ୟଯାଦକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିଲେ। ଯାଦକମାନେ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କାହିଁକି ବନ୍ଦୀ କରି ଆଣିଲ ନାହିଁ?”

46ମନ୍ଦିରର ସୈନ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସେ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ତାହା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ କଥାଠାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ।”

47ଫାରୁଶୀମାନେ କହଲେ, “ତାହା ହେଲେ ଯୀଶୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବୋକା ବନେଇଛନ୍ତି। 48କୌଣସି ନେତା କ’ଣ ତାକୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି? ନା। ଆମ୍ଭ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କ’ଣ ତାହାଙ୍କୁ କେହି ବିଶ୍ଵାସ କରିଛନ୍ତି? ନା। 49ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ କିଛି ଜାଣନ୍ତିନି, ସେମାନେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ।”

50କିନ୍ତୁ ସେହି ଦଳରେ ନୀକଦୀମ ଥିଲେ। ସେ ଏହା ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ।* 51ସେ କହଲେ, “ଆମ୍ଭର ପ୍ରଥା ଯେ କୌଣସି ଲୋକର କଥା

ନୀକଦୀମ ... ଯାଇଥିଲେ ନୀକଦୀମ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କଥାବତ୍ତୀ ହେବା ବନ୍ଧୁତ୍ଵ ଯୋହନ 3:1-21 ରେ ଅଛି।

ପ୍ରଥମେ ନଗୁଣି ବଗୁର କରବ ନାହିଁ। ସେ କ’ଣ କରନ୍ତି, ଆମ୍ଭେ ନ ଜାଣି ତାହାଙ୍କର ବଗୁର କରି ପାରିବା ନାହିଁ।”

52 ଯିହୁଦୀନେତାମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ସେହି ଗାଳିଲୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୁହେଁ? ଧର୍ମଗାୟତ୍ରୀକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କର। ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ପାରିବ, କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଗାଳିଲୀରୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ।”

ପ୍ରାଚୀନତମ ଓ ‘ଯୋହନ’ର ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ଗ୍ରୀକ୍ ପ୍ରତିଗୁଡ଼ିକରେ ୭:୫୩ ଠାରୁ ୮:୧୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ନାହିଁ।

ବ୍ୟଭିଚାର ପାପରେ ଧରଯାଇଥିବା ସ୍ତ୍ରୀ

53 ତା’ପରେ ସେ ସ୍ଥାନ ଛାଡ଼ି ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ନିଜ ନିଜ ଘରକୁ ଗଲେ।

8 ଯୀଶୁ ନୀତପବିତ୍ରକୁ ଗଲେ। 2 ତହିଁ ଆରବିନ ଅତି ସକାଳୁ ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ଫେରିଆସିଲେ। ସବୁ ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ସେ ବସି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ। 3 ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗାୟତ୍ରୀମାନେ, ଶିକ୍ଷକମାନେ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ନିଜେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ସେଠାକୁ ଆଣିଲେ। ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ବ୍ୟଭିଚାର କଲବେଳେ ଧର ପଡ଼ିଥିଲା। ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ହେବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କଲେ।

4 ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୁରୁ, ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ନିଜେ ପୁରୁଷ ସହିତ ବ୍ୟଭିଚାର କଲବେଳେ ଧର ପଡ଼ିଛି। ସେ ପୁରୁଷ ତା’ର ସ୍ତ୍ରୀ ନୁହେଁ। 5 ମୋଗାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦେଶ ଦିଏ ଯେ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଆମ୍ଭେ ପଥର ଫୋପାଡ଼ି ମାରିଦେବା ଉଚିତ। କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ କ’ଣ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି?”

6 ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହଇଚଣ କରିବା ପାଇଁ ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଥିଲେ। ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଭୁଲ ଧରବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ। ତାହାହେଲେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବରୁଣରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଆଣ୍ଟେଇ ଆଙ୍ଗୁଳି ସାହାଯ୍ୟରେ ଭୂମି ଉପରେ କିଛି ଲେଖିବାରେ ଲାଗିଲେ। 7 ଯିହୁଦୀନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅବରତ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବାରେ ଲାଗିଲେ। ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଠିଆ ହୋଇ କହିଲେ, “ଏଠାରେ ଏଭଳି କୌଣସି ଲୋକ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ କେବେ ପାପ କରି ନାହିଁ? ସେହିଭଳି ପାପ ନ କରିଥିବା ଲୋକ ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ପ୍ରଥମେ ପଥର ଫିଙ୍ଗୁ।”

8 ତାପରେ ଯୀଶୁ ପୁଣି ଆଣ୍ଟେଇ ଭୂଇଁରେ ଲେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ। 9 ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଏ କଥା ଶୁଣୁଥିଲେ ସେମାନେ ସେଠାରୁ ନିଜ ନିଜ ହୋଇ ଚାଲି ଗଲେ। ଆଗେ ବୟସ୍କ ଲୋକେ ଓ ତା’ପରେ ଅନ୍ୟମାନେ ଚାଲିଗଲେ। କେବଳ ଯୀଶୁ ଓ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ସେଠାରେ ରହିଗଲେ। 10 ଯୀଶୁ ମୁଣ୍ଡ ଟେକି ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, “ସେମାନେ କୁଆଡ଼େ ଗଲେ? କ’ଣ କେହି ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡନୀୟ ବୋଲି ବଗୁର କଲେ ନାହିଁ।”

11 ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ନା, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୋତେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ବୋଲି ବଗୁର କଲେ ନାହିଁ।”

ତା’ପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତେଣୁ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡନୀୟ ବୋଲି ବଗୁର କରୁ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯାଇପାର, କିନ୍ତୁ ଆଉ କେବେ ପାପ କରିବ ନାହିଁ।”

ଯୀଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ନଗରର ଆଲୋକ

12 ପରେ, ଯୀଶୁ ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ। ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ନଗରର ଆଲୋକ, ମୋତେ ଯେଉଁ ଲୋକ ଅନୁସରଣ କରେ, ସେ କେବେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଚାଲିବ ନାହିଁ। ସେ ଲୋକ ଜୀବନ ପ୍ରଦାନକାରୀ ଆଲୋକ ପାଇବ।”

13 କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ କେବଳ ଏସବୁ କଥା ସତ୍ୟ ବୋଲି କହୁଛ। ତେଣୁ ଆମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର ଏସବୁ କଥା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ।”

14 ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ, ମୁଁ ମୋ ବକ୍ଷୟରେ ଏସବୁ କଥା କହୁଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି, ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରିବେ। କାରଣ ମୁଁ ଜାଣେ, ମୁଁ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି ଓ ମୁଁ କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଉଛି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଳି ନୁହେଁ। ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ନାହିଁ, ମୁଁ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି ଓ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛି। 15 ପୁଅବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବଗୁର କଲି ଭଳି ତୁମ୍ଭେ ମୋର ବଗୁର କରୁଛ। ମୁଁ କାହାର ବଗୁର କରୁ ନାହିଁ। 16 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯଦି ବଗୁର କରେ, ତେବେ ମୋ ବଗୁର ଠିକ୍ ହୁଅନ୍ତା। କାରଣ ମୁଁ ଏକୃତ ଆମ୍ଭେ, ମୋ’ ସହିତ ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପରମପିତା ଅଛନ୍ତି। 17 ତୁମ୍ଭର ବଧୂ ବ୍ୟବସ୍ଥା କୁହେ ଯେ କୌଣସି ଘଟଣା ସମ୍ପନ୍ନରେ ଯଦି ଭୁଲ ନିଜ ସାକ୍ଷୀ ସମାନ କଥା କହିଲେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଗ୍ରହଣ କରିବ। 18 ମୁଁ ମୋ ନିଜ ସମ୍ପନ୍ନରେ ନିଜେ ସାକ୍ଷୀ, ଓ ମୋତେ ପଠାଇଥିବା ପରମପିତା ମୋର ଆଉ ନିଜେ ସାକ୍ଷୀ।”

19 ଲୋକମାନେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ପିତା କାହାନ୍ତି?” ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଜାଣି ନାହିଁ ଓ ମୋ ପରମପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ମୋତେ ଜାଣିଥାନ୍ତି, ତେବେ ମୋ ପରମପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥାନ୍ତି।” 20 ଯୀଶୁ ଏସବୁ କଥା ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ଉପଦେଶ ଦେଲବେଳେ କହିଲେ। ଦାନ ପାତ୍ରରେ ଦାନ ପକାଇଥିବା ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଯୀଶୁ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କେହି ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କଲେ ନାହିଁ। ଯୀଶୁଙ୍କର ଉଚିତ ସମୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ନଥିଲା।

19 ଲୋକମାନେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭର ପିତା କାହାନ୍ତି?”

20 ଯୀଶୁ ଏସବୁ କଥା ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ଉପଦେଶ ଦେଲବେଳେ କହିଲେ। ଦାନ ପାତ୍ରରେ ଦାନ ପକାଇଥିବା ସ୍ଥାନ ନିକଟରେ ଯୀଶୁ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ। କିନ୍ତୁ କେହି ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କଲେ ନାହିଁ। ଯୀଶୁଙ୍କର ଉଚିତ ସମୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସି ନଥିଲା।

ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବକ୍ଷୟରେ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ

21 ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବି। ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଖୋଜିବ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ପାପ ସହିତ ମରିବ। ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଛି, ତୁମ୍ଭେ ସେଠାକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ।”

22 ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପଚାରିଲେ, “ଯୀଶୁ କ’ଣ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବେ? ସେଥିପାଇଁ କଣ ସେ କହିଲେ ଯେ ‘ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଆସି ପାରିବ ନାହିଁ?’”

23କିନ୍ତୁ ଯାଗୁ ସେହି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁ ଆସିଛି। ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏ ପୃଥିବୀର ଲୋକ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୃଥିବୀର ଲୋକ ନୁହେଁ। 24ମୁଁ ତୁମକୁ କହିଥିଲି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭ ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ମରିବ। ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ ନ କଲେ ତୁମ୍ଭ ନିଜ ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମରିବ।”

25ଯିହୁଦୀମାନେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ କିଏ, ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କୁହ।”

ଯାଗୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ନିଜ ବିଷୟରେ ପ୍ରଥମରୁ ଯାହା କହିଆସିଛି, ମୁଁ ସେହି। 26ମୋର ତୁମ୍ଭ ବିଷୟରେ ଅନେକ କିଛି କହିବାକୁ ଅଛି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭର ବିଚାର କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ମୋତେ ଯାହା କହି ପଠାଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହା କହୁଛି, ଏବଂ ସେ ସତ୍ୟ କହନ୍ତି।” 27ଯାଗୁ କାହା ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ, ଏକଥା ଲୋକମାନେ ବୁଝି ନଥିଲେ। ଯାଗୁ ପରମପିତାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲେ। 28ତେଣୁ ଯାଗୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ(ବଧକରିବାକୁ) ଉଠାଇବ। ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ତାହା ତୁମ୍ଭେ ବୁଝି ପାରିବ। ମୁଁ ନିଜେ ଯାହା କରୁଛି, ଏସବୁ ମୋ ନିଜ ଅଧିକାରରୁ କରୁ ନାହିଁ, ପରମପିତା ମୋତେ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ସେହି କଥା ଯେ କେବଳ ମୁଁ କହୁଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେ ପରେ ଜାଣି ପାରିବ। 29ମୋତେ ଯିଏ (ପରମେଶ୍ୱର) ପଠାଇଛନ୍ତି, ସେ ମୋ ସହିତ ଅଛନ୍ତି। ତାହାଙ୍କ ସନ୍ତୋଷଦନକ କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ ସର୍ବଦା କରେ। ତେଣୁ ସେ ମୋତେ ଏକୃତ୍ୟା କରି ଛାଡ଼ି ନାହିଁ।” 30ଯାଗୁ ଏକଥା କହିଲାବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ।

ପାପର ମୁକ୍ତ ପାଇବା ବିଷୟରେ ଯାଗୁ କହିଲେ

31ଯାଗୁ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଶିକ୍ଷା ସବୁବେଳେ ମାନ ରକ୍ଷା, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପ୍ରକୃତ ଶିଷ୍ୟ ହେବ। 32ତୁମ୍ଭେ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିବ ଓ ସେହି ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ।”

33ଯିହୁଦୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆତ୍ମେମାନେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ବଂଶଧର। ଆତ୍ମେ କେବେହେଲେ କ୍ରୀତଦାସ ହୋଇନାହୁଁ। ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ କାହିଁକି କହୁଛ ଯେ ଆତ୍ମେ ମୁକ୍ତ ହେବୁ?”

34ଯାଗୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାପ କରୁଥିବା ଲୋକ ହେଉଛି ନିଜେ କ୍ରୀତଦାସ। ପାପ ତା’ର ପ୍ରଭୁ। 35ନିଜେ କ୍ରୀତଦାସ ଗୋଟିଏ ପରିବାରରେ ସର୍ବଦା ରହେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ନିଜେ ପୁତ୍ର ଗୋଟିଏ ପରିବାରକୁ ହୋଇ ସବୁବେଳେ ରୁହେ। 36ତେଣୁ ଯଦି ସେହି ପୁତ୍ର ତୁମକୁ ମୁକ୍ତ କରିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ ମୁକ୍ତ ପାଇବ। 37ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ବଂଶଧର। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ଚାହୁଁ, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁନାହିଁ। 38ମୋତେ ପରମପିତା ଯାହା ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ତାହା ମୁଁ ତୁମକୁ କହୁଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭ ପିତା ଯାହା କହିଛନ୍ତି ତାହା କରୁଛ।”

39ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, “ଅବ୍ରାହାମ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ପିତା।”

ଯାଗୁ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରକୃତରେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସନ୍ତାନ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବ୍ରାହାମ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟମାନ କରିବ। 40ମୁଁ ତୁମକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ କଥା କହୁଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ। ଅବ୍ରାହାମ କିନ୍ତୁ ସେପରି କିଛି କରି ନଥିଲେ। 41ତୁମ୍ଭେ ସବୁ ତୁମ୍ଭର ନିଜ ପିତା କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କରୁଛ।”

କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, “ଆତ୍ମେ ସେ ଭଲ ସନ୍ତାନ ନୋହୁଁ, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପରିଚୟ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମର ପରମପିତା। ସେ ଆତ୍ମର ଏକମାତ୍ର ପରମପିତା।”

42ଯାଗୁ ସେହି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭର ପରମପିତା, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଭଲ ପାଇବା ଉଚିତ। ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସିଛି ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଏଠାରେ ଅଛି। ମୁଁ ମୋ କ୍ଷମତା ଅନୁସାରେ ଆସିନାହିଁ। ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଏଠାକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି। 43ମୁଁ ଯାହା ସବୁ କହୁଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ବୁଝି ପାରୁ ନାହିଁ। ଏହାର କାରଣ ହେଲା, ତୁମ୍ଭେ ମୋ ଉପଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରୁ ନାହିଁ। 44ଗତ୍ୟୁତାନ ହେଉଛି ତୁମ୍ଭର ପିତା। ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ଅଟ। ତୁମ୍ଭେ ତାର ଲଜ୍ଜା ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ। ପ୍ରଥମରୁ ସେ ନିଜେ ଖୁଣ୍ଟା। ସେ ସର୍ବଦା ସତ୍ୟର ବିରୁଦ୍ଧ। ତା’ ଭିତରେ କୌଣସି ସତ୍ୟତା ନାହିଁ। ସେ ତାର ସ୍ୱଭାବରୁ ମିଛୁଆ। ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ, ସେ ମିଥ୍ୟାର ନିନ୍ଦାଦାତା। 45ମୁଁ ସତ୍ୟ କହେ। ସେଥିପାଇଁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ। 46ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ନିଜେ ଏ କଥା ପ୍ରମାଣ କରିପାରିବ ଯେ, ମୁଁ ପାପ ପାଇଁ ବୋଧା? ଯଦି ମୁଁ ସତ୍ୟ କହେ, ତେବେ ମୋତେ କାହିଁକି ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ? 47ଯେଉଁ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର, ସେ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କହିଛନ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରେ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଥା ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ନୁହଁ।”

ଯାଗୁ ନିଜ ବିଷୟରେ ଓ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ

48ଯିହୁଦୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆତ୍ମେମାନେ କହୁଛୁ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜେ ଶିଖିଛୁ। ତୁମ୍ଭ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଭୂତ ରହିଛି ଓ ସେ ତୁମକୁ ପାଗଳ କରିଦେଇଛି। ଆତ୍ମର ଏହି କଥା କ’ଣ ଠିକ ନୁହେଁ କି?”

49ଯାଗୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋ ଭିତରେ ଭୂତ ନାହିଁ। ମୁଁ ମୋ ପରମପିତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଉ। କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ସମ୍ମାନ ଦେଉ ନାହିଁ। 50ମୁଁ ନିଜେ ସମ୍ମାନ ପାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁନାହିଁ। ମାତ୍ର ନିଜେ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ମୋ ନିମନ୍ତେ ସମ୍ମାନ ଲଜ୍ଜା କରନ୍ତି। ସେ ହେଉଛନ୍ତି ବିଚାରକର୍ତ୍ତା। 51ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଯଦି କେହି ମୋ ଉପଦେଶ ମାନେ, ତେବେ ସେ ଲୋକ କେବେ ମରିବ ନାହିଁ।”

52ଯିହୁଦୀମାନେ ଯାଗୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆତ୍ମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାଣିଲୁ ଯେ, ତୁମ୍ଭ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଭୂତ ଅଛି। ଏପରିକି

ଅବ୍ରାହାମ ମରଥିଲେ ଓ ଉଦ୍‌ବିଷୟକାମାନେ ମଧ୍ୟ ମରଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ କହୁଛ, ‘ମୋ ଉପଦେଶ ମାନିବା ଲୋକ କଦାପି ମରବ ନାହିଁ ।’ 53 ତୁମ୍ଭେ କ’ଣ ଭବୁଛ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ପିତା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କଠାରୁ ମହାନ? ଅବ୍ରାହାମ ତ’ମର ଗଲେ ଓ ଉଦ୍‌ବିଷୟକାମାନେ ମଧ୍ୟ ମରଗଲେ । ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ କିଏ ବୋଲି ଭବୁଛ?”

54 ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ନିଜକୁ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେ ସମ୍ମାନର କିଛି ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ମୋତେ ଯିଏ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ମୋର ପରମ ପିତା । ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁଛ, ସେ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱର । 55 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତରେ ଜାଣି ନାହିଁ । ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ । ଯଦି ମୁଁ କୁହେ ଯେ, ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ତେବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଳି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହେବି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ନାଣେ, ସେ ଯାହା କହନ୍ତି, ମୁଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରେ । 56 ମୋର ଆଗମନ ଦେଖି ପାରିବେ ବୋଲି ଆଶାକରି ତୁମ ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଥିଲେ । ସେ ସେହି ଦିନଟି ଦେଖିଲେ ଓ ଖୁସି ହେଲେ ।”

57 ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “କ’ଣ ତୁମ୍ଭେ ଅବ୍ରାହାମକୁ କଦାପି ଦେଖିନାହିଁ । ତୁମ୍ଭର ବୟସ ତ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବ ନୁହେଁ ।”

58 ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ନନ୍ଦ ପୂର୍ବରୁ, ମୁଁ ନଦେ ଅଛି ।” 59 ଯୀଶୁ ଏକଥା କହିବାବେଳେ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ପଥର ଉଠେଇଲେ । ମାତ୍ର ସେ ଲୁଚି ଗଲେ ଓ ପରେ ମନ୍ଦିର ପରିସରରୁ ବାହାର ଚାଲିଗଲେ ।

ଯୀଶୁ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିଗତ ଦେଲେ

9 ଯୀଶୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ଜଣେ ଅନ୍ଧକୁ ଦେଖିଲେ । ସେ ଲୋକଟି ଜନ୍ମରୁ ଅନ୍ଧ ଥିଲା । 2 ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଗୁରୁ, ଏହି ଲୋକଟି ଜନ୍ମରୁ ଅନ୍ଧ । କିନ୍ତୁ ସେ କାହାର ପାପ ହେତୁ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହେଲା? ଏହା ତା’ ନିଜର ପାପ ନା ତା ପିତାମାତାଙ୍କର?”

3 ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଏହା ତାର ପାପ କି ତା’ ବାପାମାନଙ୍କର ପାପ ତାକୁ ଅନ୍ଧ କରି ନାହିଁ । ଏହି ଲୋକଟି ଅନ୍ଧ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି, ଯେପରି ଏହି ଲୋକକୁ ମୁଁ ସ୍ତମ୍ଭ କଲବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇପାରିବ । 4 ଦିନ ଆଉଁ ଆଉଁ ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଆମେ ଅବରତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଋତି ଆସୁଅଛି । ଋତିରେ କେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । 5 ମୁଁ ଜଗତରେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତ ନିମନ୍ତେ ଆଲୋକ ଅଟେ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଲୋକ ଦେଉଥିବି ।” 6 ଯୀଶୁ ଏକଥା କହିଲାପରେ ଭୁଲିଲେ ଛେପ ପକାଇ କାଦୁଅ କରି, ସେହି କାଦୁଅକୁ ନେଇ ସେ ସେହି ଜନ୍ମାନ୍ତ ଲୋକଟିର ଆଖିରେ ଲଗେଇ ଦେଲେ । 7 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାଅ, ଶିଲୋହ ପୋଖରୀରେ ଧୋଇ ଦିଅ ।” (ଶିଲୋହ ପଦର ଅର୍ଥ ‘ପ୍ରେରଣ’) ତା’ପରେ ସେ ଅନ୍ଧ ଲୋକଟି ପୋଖରୀରେ ଧୋଇ ହୋଇ ଆସିଲା । ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିପାରୁଥିଲା ।

8 କେତେକ ଲୋକ ଏହି ଲୋକଟିକୁ ପ୍ରଥମେ ଭିକ ମାରିବା ଦେଖିଥିଲେ । ସେହି ଲୋକମାନେ ଓ ଲୋକଟିର ପଡ଼ୋଶୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି କହିଲେ, “ଦେଖ, ଯିଏ ସବୁବେଳେ ବସି ଭିକ ମାଗୁଥାଏ ଏ ଲୋକଟି ସେହି ନୁହେଁ କି?”

9 କେତେକ କହିଲେ, “ହଁ, ଏ ସେହି ଲୋକ ।” କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ନାଁ, ଏ ସେହି ଲୋକ ନୁହେଁ । ଏ ଲୋକଟି ତା’ର ଭଳି ଦେଖାଯାଉଛି ।”

ତେଣୁ ସେ ଲୋକ ନିନ୍ଦେ କହିଲା, “ମୁଁ ସେହି ଲୋକ, ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ଅନ୍ଧ ଥିଲା ।”

10 ଲୋକମାନେ ତାକୁ ପଚାରିଲେ, “କ’ଣ ହେଲା? ତୁମେ କିପରି ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତ ପାଇଲ?” 11 ସେ ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା “ଲୋକମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେ ଛେପ ଦ୍ୱାରା ମାଟିକୁ କାଦୁଅ କରି ମୋ ଆଖିରେ ବୋଳିଦେଲେ । ତା’ପରେ ସେ ମୋତେ ଶିଲୋହ ପୋଖରୀରେ ଧୋଇଦେବା ପାଇଁ କହିଲେ । ତାପରେ ମୁଁ ସେହି ପୋଖରୀରେ ଧୋଇଦେବା ପରେ ଦେଖିପାରିଲି ।”

12 ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, “ସେ ଲୋକ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି?” ଲୋକଟି କହିଲା, “ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ ।”

ଯୀଶୁ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଥିବା ଲୋକକୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନ

13 ଏହା ପରେ ଲୋକମାନେ ସେ ଲୋକଟିକୁ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଗଲେ । ଏହି ଲୋକଟି ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ଧ ଥିଲା, 14 ଯୀଶୁ କାଦୁଅ କରିଥିଲେ ଓ ତା’ ଆଖି ସ୍ତମ୍ଭ କରି ଥିଲେ । ସେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶ୍ରାମବାର ଦିନ କରିଥିଲେ । 15 ତେଣୁ ଫାରୁଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସେ ଲୋକକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କିପରି ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତ ପାଇଲ?”

ସେ କହିଲା, “ସେ ମୋ ଆଖିରେ କାଦୁଅ ଲଗେଇଦେଲେ । ଧୋଇବା ପରେ ମୁଁ ଏବେ ଦେଖି ପାରୁଛି ।”

16 କେତେକ ଫାରୁଶୀମାନେ କହିଲେ, “ଏ ଲୋକ ବିଶ୍ରାମବାରର ନିୟମ ମାନୁ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସି ନାହିଁ ।”

ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଜଣେ ପାପୀ କେବେ ଏଭଳି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରିବ ନାହିଁ ।” ଏହା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ହେଲା ।

17 ଯିହୁଦୀମାନେ ସେହି ଲୋକକୁ ଆଉ ଥରେ ପଚାରିଲେ, “ଏହି ଲୋକ (ଯୀଶୁ) ତୁମକୁ ସ୍ତମ୍ଭ କଲା ଓ ତୁମେ ଦେଖି ପାରିଲ । ତୁମେ ତା’ ବିଷୟରେ କ’ଣ କହୁଛ?”

ସେହି ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ସେ ଜଣେ ଉଦ୍‌ବିଷୟକାମ ।”

18 ଯିହୁଦୀମାନେ ତଥାପି ତାହାର ସ୍ତମ୍ଭ ହେବା ବିଷୟ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ । ସେ ଲୋକର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ନ ଡାକିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମୋଟେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ଯେ, ସେ ଲୋକଟି ଅନ୍ଧ ଥିଲା ଓ ତାକୁ ସେ ଦେଖି ପାରୁଛି । 19 ଯିହୁଦୀମାନେ ତା’ର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “କିଏ କ’ଣ ତୁମ ପୁଅ? ତୁମେ କହୁଛ ଯେ, ସେ ଜନ୍ମାଠାରୁ ଅନ୍ଧ, ତେବେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିପରି ଦେଖି ପାରୁଛି?”

ସେହି ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ସେ ଜଣେ ଉଦ୍‌ବିଷୟକାମ ।”

19 ଯିହୁଦୀମାନେ ତଥାପି ତାହାର ସ୍ତମ୍ଭ ହେବା ବିଷୟ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ । ସେ ଲୋକର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ନ ଡାକିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମୋଟେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ଯେ, ସେ ଲୋକଟି ଅନ୍ଧ ଥିଲା ଓ ତାକୁ ସେ ଦେଖି ପାରୁଛି । 20 ଯିହୁଦୀମାନେ ତା’ର ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “କିଏ କ’ଣ ତୁମ ପୁଅ? ତୁମେ କହୁଛ ଯେ, ସେ ଜନ୍ମାଠାରୁ ଅନ୍ଧ, ତେବେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ କିପରି ଦେଖି ପାରୁଛି?”

20ପିତାମାତା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆମେ ନାଣୁ ଯେ ଇଏ ଆମ ପୁଅ ଓ ସେ ନନ୍ଦରୁ ଅକ୍ଷ ଥିଲା । 21କିନ୍ତୁ ଆମେ ନାଣିନ୍ତୁ, ସେ ଏବେ କିପରି ଦେଖି ପାରୁଛନ୍ତି? ତାକୁ କିଏ ଭାର ଦୁଷ୍ଟିଶକ୍ତି ଦେଲା, ତାହା ଆମେ ନାଣିନାହିଁ । ତାକୁ ପରୁର । ନିଜ କଥା ନିଜେ କହିବା ପାଇଁ ତାର ବୟସ ହେଲାଣି ।” 22ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରି ତାର ପିତାମାତା ଏପରି କହିଲେ । ସେମାନେ ସେତେବେଳେକୁ ସ୍ଥିର କରି ସାରିଥିଲେ, କାରଣ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମନାସି ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବେ, ସେମାନେ ତାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେବେ ଓ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସମାଜଗୃହରୁ ବାହାର କରିଦେବେ । 23ତେଣୁ ତାର ପିତାମାତା କହିଲେ, “ତା’ର ଯଥେଷ୍ଟ ବୟସ ହୋଇଛି । ତାକୁ ପରୁର ।” 24ତେଣୁ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ସେହି ପୂର୍ବରୁ ଅକ୍ଷଥିବା ଲୋକକୁ ଆଉଥରେ ଭିତରକୁ ଡାକିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ସତ୍ୟ କହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେବା ଉଚିତ । ଆମେ ନାଣୁ ଯେ, ଏହି ଲୋକ (ଯୀଶୁ) ନଣେ ପାଠୀ ।”

25ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ସେ ପାଠୀ କି ନୁହେଁ, ମୁଁ ନାଣିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଅକ୍ଷ ଥିଲି ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖିପାରୁଛି ।”

26ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ପଚାରିଲେ, “ସେ ତୁମକୁ କ’ଣ କଲା? ସେ ତୁମ ଆଖିକୁ କିପରି ଭଲ କରି ଦେଲା?”

27ସେ ଲୋକ କହିଲା, “ମୁଁ ସେ କଥା ତୁମକୁ ଆଗରୁ କହିସାରିଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୋ କଥା ଶୁଣିନାହିଁ । ତୁମେ ପୁଣି କାହିଁକି ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି? ତୁମେ ମଧ୍ୟ କ’ଣ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି?”

28ଯିହୁଦୀନେତାମାନେ ଖୁବ୍ ରାଗିଯାଇ ତାକୁ ଗାଳି ଦେଲେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଲୋକର ଶିଷ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ମୋଗାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ । 29ଆମ୍ଭେ ନାଣୁ, ପରମେଶ୍ୱର ମୋଗାଙ୍କୁ କଥା କହିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏ ଲୋକ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି, ଆମେ ତାହା ସ୍ତବ୍ଧ ନାଣିନାହିଁ ।”

30ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ଏହା ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା । ଯୀଶୁ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛନ୍ତି ତୁମେ ନାଣିନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ମୋ ଆଖି ଭଲ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । 31ଆମେ ସମସ୍ତେ ନାଣୁ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ପାପୀଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା କରେ ଓ ତାହାଙ୍କ କଥା ପାଳନ କରେ ପରମେଶ୍ୱର ତା’ର କଥା ଶୁଣନ୍ତି । 32ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି କେବେ ନଣେ ନନ୍ଦ ଅକ୍ଷର ଆଖି ଖୋଲି ପାରି ନ ଥିଲେ । 33ଏ ଲୋକ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସିଛି, ନହେଲେ ସେ ଏଭଳି କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରି ନଥାନ୍ତା ।”

34ଯିହୁଦୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାପରୁ ନନ୍ଦ ହୋଇଛ । ତୁମେ କ’ଣ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ?” ଏହା କହି ସେମାନେ ତାକୁ ନବରଦସ୍ତ ତଡ଼ି ଦେଲେ ।

ଆଧିକ ଅକ୍ଷତା

35ଯୀଶୁ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ଯିହୁଦୀନେତାମାନେ ସେ ଲୋକକୁ ନବରଦସ୍ତ ତଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି । ଯୀଶୁ ସେ ଲୋକକୁ ଖୋଦି

ପାଇଲେ । ଏବଂ ସେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କ’ଣ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କର?”

36ସେ ଲୋକଟି ପଚାରିଲା, “ଗୁରୁ, ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର କିଏ? ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ ଯେପରି ମୁଁ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରେ ।”

37ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ସାରିଛ । ତୁମ୍ଭ ସହତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯିଏ କଥା ହେଉଛନ୍ତି, ସେ ସେହି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ।”

38ସେ ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ହଁ, ପ୍ରଭୁ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ।” ସେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲା ।

39ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ନଗତକୁ ଆସିଛି, ଯେପରି ଏ ନଗତ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେବ । ମୁଁ ଆସିଛି ଯେପରି ଅକ୍ଷ ଲୋକମାନେ ଦେଖି ପାରିବେ । ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଦେଖି ପାରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ମନେମନେ ଭବୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଅକ୍ଷ ହେବେ ।”

40ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ କେତେକ ଫାରୁସୀ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଏପରି କହିବା ଶୁଣିଲେ । ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, “କ’ଣ? ତା ମାନେ ତୁମେ କହୁଛ ଯେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଷ?”

41ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଯଦି ପ୍ରକୃତରେ ଅକ୍ଷ ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେବେ ଦୋଷୀ ବିବେଚିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ କହୁଛ ଯେ ତୁମେ ଦେଖି ପାରୁଛ, ତେଣୁ ତୁମେ ଦୋଷୀ ।”

ମେଷପାଳକ ଓ ତା’ର ମେଷ

10 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ମେଷପାଳରେ ପ୍ରବେଶ କରେ, ତେବେ ସେ ଧାର ବାଟେ ଯିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ସେ ଅନ୍ୟ ବାଟ ଚଢ଼ି ଭିତରକୁ ଯାଏ, ତେବେ ସେ ଚୋର । ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମେଷ ଚୋର କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି । 2କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ମେଷପାଳଙ୍କର ଯତ୍ନ ନଏ, ସେ ଫାଟକ ଭିତର ଦେଇ ଯାଏ । ସେ ହିଁ ମେଷପାଳକ । 3ଫାଟକ ନଗୁଆଳୀ ମେଷପାଳକ ପାଇଁ ଫାଟକ ଖୋଲେ । ମେଷମାନେ ମେଷପାଳକର କଥା ଶୁଣନ୍ତି । ମେଷପାଳକ ତା’ର ମେଣ୍ଟାକୁ ନାମ ଧରି ଡାକେ ଓ ବାହାରେ ଚାଲିଯାଏ । 4ସେ ସବୁ ମେଷମାନଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଆଣେ, ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ-ଆଗେ ଚାଲେ ଓ ମେଷମାନେ ତାହାର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, କାରଣ ମେଷମାନେ ତା’ର ସ୍ୱର ନାଣନ୍ତି । 5କିନ୍ତୁ ମେଷମାନେ ଅପରିଚିତ ଲୋକର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ତା ପାଖରୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ଅପରିଚିତ ଲୋକର ସ୍ୱର ଚିହ୍ନି ନାହିଁ ।” 6ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କାହାଣୀ କହିଲେ । କିନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ ଏହି କାହାଣୀର ଅର୍ଥ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ ।

ଯୀଶୁ ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ

7ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଆଉଥରେ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ମୁଁ ହେଉଛି ମେଷମାନଙ୍କ ଫାଟକ । 8ମୋ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ଚୋର ଓ ଡକାୟତ୍ । ମେଷମାନେ ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ ।

୨୯ମୁଁ ଫାଟକ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ (ଫାଟକ) ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ । ସେହି ଲୋକ ଭିତରକୁ ଆସିପାରିବ ଓ ବାହାରକୁ ଯାଇ ପାରିବ । ତା’ର ଯାହା ଦରକାର, ସେ ସବୁ ପାଇବ । 10ନିଶେ ରୋର ରୋର, ହତ୍ୟା ଓ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଆସେ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ଉତ୍ତମ ଜୀବନ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛି ।

11“ମୁଁ ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ । ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ ମେଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତା’ର ଜୀବନ ଦିଏ । 12ମେଷ ରଖିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ମୂଲିଆକୁ ରଖାଯାଇଛି, ସେ ଲୋକ ମେଷପାଳକ ଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ମେଷଗୁଡ଼ିକ ମୂଲିଆର ନୁହଁନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ରାଧିଆ ଆସିବା ଦେଖିଲେ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଏକୃତ୍ୟା ଛାଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ପଳାଏ । ତା’ପରେ ରାଧିଆ ମେଷମାନଙ୍କ ଉପରକୁ କୁଦା ମାରେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଛନ୍ଦିଦିନ କରି ଦିଏ । 13ସେ ଲୋକଟି ଦୌଡ଼ି ପଳାଏ, କାରଣ ସେ ମୂଲିଆ । ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମେଷମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଏ ନାହିଁ ।

14-15“ମୁଁ ମେଷପାଳକ ଯିଏ କି ମେଷମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଏ । ମୁଁ ମୋର ମେଣ୍ଟାକୁ ନିଶେ ଯେପରି, ପରମପିତା ମୋତେ ନିଶେ । ମୁଁ ଯେପରି ପରମପିତାଙ୍କୁ ନିଶେ, ସେହିପରି ମୋର ମେଷମାନେ ମୋତେ ନିଶେ । ମୁଁ ଏ ମେଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜୀବନ ଦିଏ । 16ମୋର ଅନ୍ୟ ମେଷମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏହି ପଲରେ ନାହାଁନ୍ତି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଣିବି । ସେମାନେ ମୋର ସ୍ୱର ଶୁଣିବେ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ଗୋଟିଏ ପଲ ହେବ, ଓ ସେ ପଲର ନିଶେ ମେଷପାଳକ ହେବେ । 17ପରମପିତା ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି କାରଣ ମୁଁ ମୋ ଜୀବନ ଦିଏ । ମୁଁ ଜୀବନ ଦିଏ, ଯେହେତୁ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ସେହି ଜୀବନ ଲାଭ କରିପାରେ । 18ମୋ’ଠାରୁ କେହି ମୋ ଜୀବନ ନେଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ମୋ ଜୀବନ ଦିଏ । ମୋର ଜୀବନ ଦେବାର ଅଧିକାର ଅଛି । ଏବଂ ମୋର ପୁନର୍ବାର ଜୀବନ ଫେରି ପାଇବାର ମଧ୍ୟ ଅଧିକାର ରହିଛି । ଏହି କଥା ମୋତେ ପରମପିତା କହିଛନ୍ତି ।”

19ଯୀଶୁଙ୍କର ଉକ୍ତ ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣିବା ପରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର ଭିନ୍ନ ମତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । 20ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଯିହୁଦୀ କହିଲେ, “ନିଶେ ଭୂତ ତା ଭିତରକୁ ଆସିଛି ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପାଗଳ କରିଦେଇଛି । ଏ ଭଳି ଲୋକର କଥା ଶୁଣି ଲାଭ ନାହିଁ ।”

21କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, “ନିଶେ ଭିତରେ ଭୂତ ରହିଥିବା ନିଶେ ଲୋକ ଏଭଳି କଥା କହେ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଭୂତ କ’ଣ କେବେ ଅନ୍ଧ ଲୋକର ଆଖି ଭଲ କରି ଦେଇ ପାରିବ? ନା!”

ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିହୁଦୀମାନେ

22ସେତେବେଳେ ଗୀତରତ୍ନ । ଯିରୁଶାଲମରେ ‘ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା’ ପର୍ବ ପଡ଼ିଲା । 23ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଶଲୋମନଙ୍କର ମଣ୍ଡପରେ ବୁଲୁ ଥିଲେ । 24ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗୁରୁପାଖେ ଘେରଗଲେ । ସେମାନେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ବିଷୟରେ ଆମକୁ ସନ୍ଦେହରେ ରଖିବ? ଯଦି ତୁମେ ନିଜେ ଶୀଷ୍ୟ, ତେବେ ଆମକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହ ।”

25ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ କହି ସାରିଛି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ମୋର ପରମପିତାଙ୍କ ନାମରେ ଅନେକ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛି । ସେହି ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସବୁ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ମୁଁ କିଏ । 26କିନ୍ତୁ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହିଁ, କାରଣ ତୁମେ ମୋର ମେଷ ନୁହଁ । 27ମୋ ସ୍ୱର ମୋ ମେଷମାନେ ଶୁଣନ୍ତି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶେ ଓ ସେମାନେ ମୋତେ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି । 28ମୁଁ ନିଜ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦିଏ । ସେମାନେ କଦାପି ମରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ମୋ ହାତରୁ କେହି ଛଡ଼େଇ ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । 29ମୋ ପରମପିତା ମୋତେ ମୋର ମେଷମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ମହାନ । ମୋ’ ପରମପିତାଙ୍କ ହାତରୁ କୌଣସି ଲୋକ ମୋ ମେଷ ରୋର କରିପାରିବ ନାହିଁ । 30ପରମପିତା ଓ ମୁଁ ଏକ ।”

31ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ପୁଣି ପଥର ଉଠେଇଲେ । 32କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁସାରେ ବହୁତ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ସାରିଛି । ତୁମେ ସେସବୁ ଦେଖିଛ । ତେବେ କେଉଁ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ତୁମେ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛ?”

33ଯିହୁଦୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆମେ ତୁମକୁ କୌଣସି ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ମାରୁନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯାହା କହୁଛ, ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହୁଛ । ତୁମେ ନିଶେ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ୱର ସହ ସମାନ ବୋଲି କହୁଛ । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ତୁମକୁ ପଥରରେ ମାରି ଦେବାପାଇଁ ଚାହୁଁଛୁ ।”

34ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହା ଲେଖା ଅଛି, ‘ଆମ୍ଭେ କହିଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଲଗ୍ନରଗଣ ।’”

35ଏହି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କୁହେ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ବାଣୀ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଲଗ୍ନରଗଣ । ଆଉ ଗାୟତ୍ରି ବାକ୍ୟ ସର୍ବଦା ସତ୍ୟ । 36ତେବେ ତୁମେ କାହିଁକି କହୁଛ ଯେ, ମୁଁ ଯାହା କହୁଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହୁଛି । କାରଣ ମୁଁ କହିଛି, ‘ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ର ।’ ମୋତେ ପରମେଶ୍ୱର ବାଛନ୍ତି ଓ ଏ ନିଶେ ପଠାଇଛନ୍ତି । 37ମୋର ପରମପିତା ଯାହା କରନ୍ତି, ମୁଁ ଯଦି ତାହା କରେ ନାହିଁ, ତେବେ ମୁଁ ଯାହା କୁହେ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ । 38କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୋର ପରମପିତା ଯାହା କରନ୍ତି, ମୁଁ ତାହା କରୁଥାଏ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋ କାର୍ଯ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବା ଉଚିତ । ତୁମେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କଲେ ମଧ୍ୟ ମୋ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଉଚିତ । ତେବେ ତୁମେ ନିଶେ ପାରିବ ଓ ବୁଝି ପାରିବ ଯେ ପରମପିତା ମୋଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ମୁଁ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅଛି ।”

39ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପୁଣି ଥରେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହାତରୁ ଖସି ଗଲେ ।

40ତାପରେ ଯୀଶୁ ଯଦିନି ନଦୀର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଯୋହନ ପ୍ରଥମେ ଯେଉଁଠାରେ ବାସ୍ତିୟ ଦେଉଥିଲେ, ସେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସିଲେ, ଓ ସେଠାରେ ରହିଲେ ।

41ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଅନେକ ଲୋକ ଆସିଲେ । ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ଯୋହନ ଯଦ୍ୟପି କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ କରନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଏହି ଲୋକ ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ ଯାହା କହିଥିଲେ, ତାହା ସବୁ ସତ୍ୟ ।” 42ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନେକ ଲୋକ ବନ୍ଧୁତ୍ଵ କଲେ ।

ଲୀଦାରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ

11 ଲୀଦାର ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର ଥିଲେ । ସେ ବେଥନିଆ ନଗରରେ ରହୁଥିଲେ । ସେଠାରେ ମରୟମ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭଉଣୀ ମାର୍ଥା ବାସ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । 2ସେହି ମରୟମ ପରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଦରେ ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ ଅତର ଢାଳି ନିଜ କେଶରେ ପାଦ ପୋଛ ଦେଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଭାଇ ଲୀଦାର ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର ଥିଲେ । 3ତେଣୁ ମରୟମ ଓ ମାର୍ଥା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଲୋକ ପଠାଇଲେ । ସେମାନେ କହି ପଠାଇଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ତୁମର ପ୍ରିୟ ବନ୍ଧୁ ଲୀଦାର ପୀଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି ।”

4ଯୀଶୁ ଏହି କଥା ଶୁଣି କହିଲେ, “ତାହାର ପୀଡ଼ା ମୃତ୍ୟୁଜନକ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ତା’ର ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ରତା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଏହା ଘୂର ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେବେ ।” 5ଯୀଶୁ ମାର୍ଥା, ତା’ର ଭଉଣୀ ମରୟମ ଓ ଲୀଦାରଙ୍କୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । 6ସେ ଲୀଦାରଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ରତାର ଖବର ପାଇ ସେ ଯେଉଁଠି ଥିଲେ ସେଠାରେ ଆହୁର ଭୁଲି ଦିନ ରହିଗଲେ । 7ତାପରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୁଲ, ଆମେ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶକୁ ଫେରିଯିବା ।”

8ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଗୁରୁ, ଯିହୁଦାରେ ତ’ ଆପଣଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ପଥରରେ ମାରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ । ଏହା ଅଲ୍ପଦିନ ପୂର୍ବେ ହୋଇଥିଲା । ଆପଣ ପୁଣି ସେଠାକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ଗୁହାଁନ୍ତି?”

9ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ବାର ଘଣ୍ଟା ଆଲୋକ ଥାଏ । ଜଣେ ଲୋକ ଦିନ ବେଳେ ଗୁଲିଲେ ସେ ଝୁଣ୍ଟେ ନାହିଁ କି ପଡ଼େ ନାହିଁ, କାରଣ ଜଗତର ଆଲୋକରେ ସେ ଦେଖିପାରେ । 10କିନ୍ତୁ ରାତିରେ ଜଣେ ଲୋକ ଝୁଣ୍ଟେ, କାରଣ ରାତି ବେଳେ ତାକୁ ଦେଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆଲୋକ ନଥାଏ ।”

11ଯୀଶୁ ଏକଥା କହିବା ସାରିବା ପରେ, କହିଲେ, “ଆମର ବନ୍ଧୁ ଲୀଦାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଶୋଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଉଠେଇବା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଯାଉଛି ।” 12ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ସେ ଶୋଇଛନ୍ତି, ତେବେ ସେ ସ୍ତ୍ରସ୍ତ୍ର ହୋଇ ଯିବେ ।”

13ଯୀଶୁଙ୍କର କହିବା ଅର୍ଥ ଥିଲା, ଯେ ଲୀଦାର ମୃତ । କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ବୁଝିଲେ ଯେ ସେ ସାଧାରଣ ଶୋଇବା ବନ୍ଧୁତ୍ଵରେ କହୁଛନ୍ତି । 14ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସୁଷ୍ଟରୂପେ କହିଲେ, “ଲୀଦାର ମରିଯାଇଛନ୍ତି, 15ମୁଁ ଖୁସି ଯେ ମୁଁ ସେଠାରେ ନଥିଲି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆନନ୍ଦ କରୁଛି କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋଠାରେ ବନ୍ଧୁତ୍ଵ କରିବ । ଗୁଲ, ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବା ।”

16ତା’ପରେ ଥୋମା ଯାହାଙ୍କୁ ଦ୍ଵିତୀୟ* ଭ୍ରାତାମାନଥିଲେ ସେ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୁଲ ଆମ୍ଭମାନେ ମଧ୍ୟ ଯିବା ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ଯିହୁଦାରେ ମରିବା”

ବେଥନିଆରେ ଯୀଶୁ

17ଯୀଶୁ ବେଥନିଆରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେ ଦେଖିଲେ, ଲୀଦାରଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ କବରସ୍ଥ ହେବାର ଗୁରୁ ଦିନ ହୋଇଗଲାଣି । 18ବେଥନିଆ ଯିରୁଶାଲମଠାରୁ ପ୍ରାୟ ତିନି କିଲୋମିଟର ଦୂର । 19ଅନେକ ଯିହୁଦୀ ମାର୍ଥା ଓ ମରୟମଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେମାନେ ମାର୍ଥା ଓ ମରୟମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଭାଇ ଲୀଦାର ସକାଶେ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ ।

20ଯୀଶୁ ଆସୁଛନ୍ତି ବୋଲି ମାର୍ଥା ଶୁଣିଲେ । ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ କରିବା ପାଇଁ ଗଲେ । କିନ୍ତୁ ମରୟମ ଘରେ ରହିଲେ । 21ମାର୍ଥା ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ଆପଣ ଏଠାରେ ଥାଆନ୍ତେ, ତେବେ ମୋର ଭାଇ ମରି ନଥାନ୍ତା । 22କିନ୍ତୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ ଆପଣ ଯାହା କିଛି ମାରିବେ, ପରମେଶ୍ଵର ତାହା ଦେବେ ।”

23ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମର ଭାଇ ପୁଣି ଥରେ ବଞ୍ଚି ଉଠିବ ।”

24ମାର୍ଥା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଜାଣେ, ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଦିନରେ ଯେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁରୁ ବଞ୍ଚି ଉଠିବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁରୁ ବଞ୍ଚି ଉଠିବ ।”

25ଯୀଶୁ ତାକୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ସେହି ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ନୀବନ, ମୋଠାରେ ବନ୍ଧୁତ୍ଵ କରୁଥିବା ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ପୁଣି ବଞ୍ଚି ଉଠିବ ଓ ନୀବତ ରହିବ । 26ମୋ’ଠାରେ ରହୁଥିବା ଓ ବନ୍ଧୁତ୍ଵ କରୁଥିବା ଲୋକ କଦାପି ମରିବ ନାହିଁ । ମାର୍ଥା, ତୁମେ କ’ଣ ଏହା ବନ୍ଧୁତ୍ଵ କର?”

27ମାର୍ଥା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ, ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି ବନ୍ଧୁତ୍ଵ କରେ । ଆପଣ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର । ଯାହାଙ୍କର ଏହି ଜଗତକୁ ଆସିବାର ଥିଲା, ଆପଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ।”

ଯୀଶୁ କାନ୍ଦିଲେ

28ମାର୍ଥା ଏ ସବୁ କଥା କହିବା ପରେ ଭଉଣୀ ମରୟମ ପାଖକୁ ଗଲେ । ସେ ମରୟମଙ୍କ ସହିତ ଏକ୍ଵଚିଆ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ । ସେ କହିଲେ, “ଏଠାରେ ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି, ସେ ତୁମକୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି ।” 29ମରୟମ ଏ କଥା ଶୁଣି ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ଆସିଲେ । 30ଯୀଶୁ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରାମକୁ ଆସି ନଥିଲେ । ମାର୍ଥା ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଦେଖିଥିଲେ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେହିଠାରେ ଥିଲେ । 31ଯିହୁଦୀମାନେ ମରୟମଙ୍କ ସହିତ ଘରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ଵନା ଦେଉଥିଲେ । ସେମାନେ ମରୟମଙ୍କୁ ହଠାତ୍ ଠିଆ ହୋଇ ତରବରରେ ବାହାରକୁ ଯିବା ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ ଭାବିଲେ ବୋଧେ ସେ ଲୀଦାରଙ୍କ କବର ପାଖକୁ କାନ୍ଦିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପଛପଛେ

ଦ୍ଵିତୀୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଯମକ ।

ଗଲେ । 32ମରୟମ ଯୀଶୁ ରହଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖି ସେ ତାହାଙ୍କ ପାଦ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ । ମରୟମ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଯଦି ଏଠାରେ ଆଆନ୍ତେ, ତେବେ ମୋ ଭାଇ ମରି ନ ଥାଆନ୍ତା ।”

33ଯୀଶୁ ମରୟମକୁ କାନ୍ଦିବାର ଦେଖିଲେ । ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆସିବାର ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ କାନ୍ଦୁଥିଲେ । ଯୀଶୁ ବହୁତ ଦୁଃଖ ଅନୁଭବ କଲେ ଓ ଅନ୍ଧରରେ ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟଥା ଅନୁଭବ କଲେ । 34ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଲାଜାରଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ ରଖିଛ?” ସେମାନେ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ ଆସି ଦେଖନ୍ତୁ ।”

35ଯୀଶୁ କାନ୍ଦିଲେ ।

36ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଯୀଶୁ ଲାଜାରଙ୍କୁ କେତେ ସ୍ନେହ କରୁଥିଲେ ।”

37କିନ୍ତୁ କେତେକ ଯିହୁଦୀ କହିଲେ, “ଯୀଶୁ ଅନ୍ଧ ଲୋକଟିର ଆଖି ଭଲ କରି ଦେଇଥିଲେ । ତେବେ ସେ ଲାଜାରଙ୍କୁ ମରଣ ମୁଖରୁ ବଞ୍ଚେଇ ରଖିବା ପାଇଁ କାହିଁକି କିଛି କରି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।”

ଯୀଶୁ ମୃତ ଲାଜାରଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦେଲେ

38ଯୀଶୁ ପୁଣି ବହୁତ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ । ସେ ଲାଜାରଙ୍କ କବର ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ତାହା ଗୋଟିଏ ଗୁହା ଥିଲା ଓ ତା ମୁହଁରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପଥର ଘୋଡ଼େଇ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା । 39ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଏ ପଥରକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦିଅ ।”

ମାର୍ଥା କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ ସେ ମରିବାର ଗୁରୁଦିନ ହୋଇଗଲାଣି । ତେଣୁ ବଡ଼ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ହେଉଥିବ ।” ମାର୍ଥା ମୃତ ଲୋକର ଭଉଣୀ ଥିଲେ । 40ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା କହିଥିଲି, ତାହା ମନେପକାଅ । ମୁଁ ତୁମକୁ କହିଥିଲି, ଯଦି ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୌରବ ଦେଖି ପାରିବ ।”

41ତେଣୁ ସେମାନେ ପଥର ବାହାର କଲେ । ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତରକୁ ଗୁହଁ କହିଲେ, “ହେ ପରମପିତା, ତୁମକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛି, କାରଣ ତୁମେ ମୋ କଥା ଶୁଣିଛ । 42ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ତୁମେ ସବୁବେଳେ ମୋ କଥା ଶୁଣ । ମାତ୍ର ତୁମେ ମୋତେ ପଠାଇଛ ବୋଲି ଏଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଏହା କହିଲି ।” 43ଏହା ପରେ ଯୀଶୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକିଲେ, “ଲାଜାର, ବାହାର ଆସ ।” 44ମୃତ ଲୋକଟି ବାହାର ଆସିଲେ । ତାହାଙ୍କର ହାତ ଗୋଡ଼ରେ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କନା ଗୁଡ଼େଇ ହୋଇଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ମୁହଁରେ ଗୋଟିଏ ରୁମାଲ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା । ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “କନାଗୁଡ଼ିକ କାଢି ନିଅ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କର ଯୋଜନା

(ମାଥିଉ 26:1-5; ମାର୍କ 14:1-2; ଲୁକ 22:1-2)

45ସେଠାରେ ମରୟମଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅନେକ ଯିହୁଦୀ ଆସିଥିଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅନେକ ଯିହୁଦୀ ତାହାଙ୍କୁ

ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 46କିନ୍ତୁ କେତେକ ଯିହୁଦୀ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଗଲେ । ସେମାନେ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ କରୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ବିଚାର କଲେ । 47ତା’ପରେ ମୁଖ୍ୟ ଯାଦକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଯିହୁଦୀ ପରିଷଦର ଗୋଟିଏ ସଭା ଡାକିଲେ । ସେମାନେ କହିଲେ, “ଆମର କ’ଣ କରିବା ଉଚିତ? ଏହି ଲୋକ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛି । 48ଯଦି ଆମେ ତାକୁ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦେବା, ତାହାକୁ ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ । ତା’ପରେ ରୋମୀୟମାନେ ଆସି ଆମ ମନ୍ଦିର ଓ ଆମ ଜାତି ଉପରେ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ ।”

49ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୟାଫା ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସେ ସେହି ବର୍ଷପାଇଁ ମହାଯାଦକ ଥିଲେ । କୟାଫା କହିଲେ, “ତୁମେ ସବୁ କିଛି ଜାଣି ନାହିଁ । 50ସମଗ୍ର ଜାତି ଧ୍ୱଂସ ପାଇବା ଅପେକ୍ଷା ଜଣେ ଲୋକ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପାଇଁ ମରିବା ଉତ୍ତମ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତାହା ଅନୁଭବ କରୁନାହିଁ ।”

51କୟାଫା ନିଜେ ସେହି କଥା ଭାବି ପାରି ନଥିଲେ । ଯେ ସେ ବାସ୍ତବରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାବାଣୀ କରିଥିଲେ, ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀୟ ଜାତି ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ଦେବେ । 52ହଁ, ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନ ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଜୀବନ ଦେବେ, ଯେଉଁମାନେ ଜଗତର ଗୁଣିଆଡ଼େ ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରିବା ପାଇଁ ଓ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକ କରିବା ପାଇଁ ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବେ ।

53ସେହି ଦିନଠାରୁ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କଲେ । 54ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ ଯାତ୍ରା କରିବା ବନ୍ଦ କରି ଦେଲେ । ସେ ଯିରୁଶାଲମ ଛାଡ଼ି ମରୁତ୍ତୁମି ପାଖ ଥିବା ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଗଲେ । ସେହି ସହରର ନାମ ଏଫ୍ରତ୍ସିମ । ସେ ସେଠାରେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଲେ ।

55ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ନିସ୍ତାରପର୍ବର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସିଲା । ଅନେକ ଲୋକ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପୂର୍ବରୁ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରୁ କିଛି ଦିନ ଆଗରୁ ଯିରୁଶାଲମରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେମାନେ ପର୍ବ ପାଇଁ ନିଜକୁ ପବିତ୍ର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିଶେଷ କର୍ମ କରିବାକୁ ଗଲେ । 56ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଖୋଦିଲେ । ସେମାନେ ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ପରସ୍ପରକୁ ପଚାରିଲେ, “ସେ କ’ଣ ନିସ୍ତାରପର୍ବକୁ ଆସୁଛନ୍ତି? ତୁମେ କ’ଣ ଭାବୁଛ?”

57କିନ୍ତୁ ମହାଯାଦକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେମାନେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଏହା ଜାଣିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବ । ତେବେ ମୁଖ୍ୟ ଯାଦକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିପାରିବେ ।

ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ସହ ବେଥନିଆରେ ଯୀଶୁ

(ମାଥିଉ 26:6-13; ମାର୍କ 14:3-9)

12 ଯୀଶୁ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ଉତ୍ସବର ଛଅ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ବେଥନିଆକୁ ଗଲେ । ଲାଜାର ବେଥନିଆରେ ରହୁଥିଲେ । (ଯୋହାଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠେଇ ଥିଲେ) । 2ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଭୋଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ମାର୍ଥା

ଖାଦ୍ୟ ପରିବେଷଣ କରୁଥିଲେ। ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲାଜର ମଧ୍ୟ ଖାଉଥିଲେ। 3ମରୟମ ମଧ୍ୟ ଲାଜର ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତୁର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପରେ ଆଣି ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଦରେ ଢାଳି ଦେଲେ। ତା’ପରେ ସେ ତାହାଙ୍କ ପାଦ ନିଜ କେଶରେ ପୋଛି ଦେଲେ। ଘରଟି ଅତର ସ୍ତ୍ରୀସମ୍ପର୍କରେ ମହକ ଉଠିଲା।

4ଇସ୍ତ୍ରାଏଲୀୟ ଯିହୁଦୀ ସେଠାରେ ଥିଲେ। ଯିହୁଦୀ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ। (ସେ ପରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ବରୁଜାତରଣ କରୁଥିଲେ।) ଯିହୁଦୀ ମରୟମଙ୍କ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପସନ୍ଦ କଲେ ନାହିଁ। ସେ କହିଲେ, 5“ସେହି ଅତରର ମୂଲ୍ୟ ତିନିଗହ ରୂପା ଟଙ୍କା। ଏହାକୁ ବକ୍ରି କରି ସେହି ଟଙ୍କା ଗରବ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା,” 6କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀ ଗରୀବ ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରକୃତରେ ଚିନ୍ତା ନଥିଲା। ସେ ନିଜେ ରୋଗ ଥିବାରୁ ଏକଥା କହିଲା। ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଟଙ୍କା-ବାକ୍ରି ନିଜ ପାଖରେ ରଖୁଥିଲା। ଏବଂ ସେ ପ୍ରାୟ ସେହି ବାବୁରୁ ଟଙ୍କା ରୋଗ କରୁଥିଲା।

7ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମରୟମକୁ ବାଧା ଦିଅ ନାହିଁ। ସେ ଅତର ସଞ୍ଚୟ କରି ମୋର ସମାଧି କ୍ରିୟାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ଆଦି ଏହା କରନ୍ତୁ। 8ତୁମ ପାଖରେ ସବୁବେଳେ ଗରୀବ ଲୋକେ ରହୁଥିବେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସର୍ବଦା ତୁମ ସହତ ରହିବିନାହିଁ।”

ଲାଜରଙ୍କ ବରୁଜାତରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର

9ଯୀଶୁ ବେଥନିଆରେ ଥିବା କଥା ଅନେକ ଯିହୁଦୀମାନେ ଶୁଣିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେଠାକୁ ଗଲେ। ସେମାନେ ଲାଜରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ। ଲାଜରଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଉଠେଇ ଥିଲେ, 10ତେଣୁ ମୁଖ୍ୟ ଯାଜକମାନେ ଲାଜରଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଯୋଜନା କଲେ। 11ଅନେକ ଯିହୁଦୀ ଲାଜରଙ୍କ ହେତୁ ସେମାନଙ୍କର ନେତାମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ। ସେଥି ପାଇଁ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ଲାଜରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ।

ଯିରୁଶାଲମରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରବେଶ

(ମାଥିଉ 21:1-11; ମାର୍କ 11:1-11; ଲୁକ 19:28-40)

12ତହିଁ ଆରବିନ ଲୋକମାନେ ଯିରୁଶାଲମରେ ଶୁଣିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ ସେଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି। ଏହି ଲୋକମାନେ ଅନେକ ସଂଖ୍ୟାରେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ। 13ସେମାନେ ଖଜୁରୀ ବାଡ଼ୁଣୀ ଧରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବା ପାଇଁ ଗଲେ। ସେ ଲୋକମାନେ ଖୁବ୍ ଦୋରରେ କହିଲେ,

“ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କର, ସ୍ୱାଗତ କର, ଯିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଆସନ୍ତୁ। ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର, ପରମେଶ୍ୱର ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜାଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ।”

ରୀତସଂହତା 118:25-26

14ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଗଧ ପାଇଲେ ଓ ତା’ ଉପରେ ଚଢ଼ିଲେ। ଏହା ଗାସୁର ବାଣୀ ପରି ସଫଳ ହେଲା। ଏଥିରେ ଲେଖାଥିଲା,

15“ହେ ସିୟୋନ ନଗର, ଭୟ କର ନାହିଁ। ଦେଖ, ତୁମର ରାଜା ଆସୁଛନ୍ତି। ସେ ଗୋଟିଏ ଗଧ ଉପରେ ବସି ଆସୁଛନ୍ତି।”
ଯିଶରୟ 9:9

16ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେତେବେଳେ ଏହି ଘଟଣାର ଅର୍ଥ ବୁଝିପାର ନ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ମହମାନ୍ଦିତ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ ଯେ, ଏହା ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଲେଖାଯାଇଥିଲା। ତା’ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମନେ ପକାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହା ସବୁ କରୁଛନ୍ତି।

ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ

17ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ଲାଜରଙ୍କୁ ମରଣ ପରେ ଉଠେଇଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ କବର ଭିତରୁ ବାହାରକୁ ଆସିବାକୁ କହିଲେ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ସହତ ବହୁତ ଲୋକ ଥିଲେ। ସେହି ଲୋକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ। 18ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଛି, ଅନେକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଗଲେ। 19ତେଣୁ ଫାରୁଶୀମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ, “ଦେଖ, ଆମର ଯୋଦନା କାମ କରୁନାହିଁ। ସାର୍ ଦଗତ ତାହାଙ୍କର ଅନୁସରଣ କରୁନାହିଁ।”

ଦୀବନ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ କଥା

20ନିସ୍ତାର ପର୍ବରେ ଉପାସନା କରିବା ପାଇଁ ଯିରୁଶାଲମ ଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଗ୍ରୀକ ଲୋକ ଥିଲେ। 21ସେହି ଗ୍ରୀକ ଲୋକମାନେ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ। ଗ୍ରୀକ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ମହାଶୟ; ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ।” 22ଫିଲିପ୍ ଆନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କୁ ଯାଇ ଏକଥା ଜଣାଇଲେ। ତା’ପରେ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ଫିଲିପ୍ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯାଇ କହିଲେ।

23ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଗୌରବ ପାଇବା ସମୟ ଆସିଯାଇଛି। 24ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି। ଗୋଟିଏ ଗହମ ଦାନା ଭୂମିରେ ପଡ଼ି ନିଶ୍ଚୟ ମରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ତା ପରେ ଏହା ବଢ଼ି ବହୁତ ଗନ୍ଧ ସୃଷ୍ଟି କରେ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହା କଦାପି ମରେ ନାହିଁ, ତେବେ ଏହା ସର୍ବଦା ଗୋଟିଏ ମଞ୍ଜି ହୋଇ ରହିଥାଏ। 25ନିଜ ଦୀବନକୁ ଭଲ ପାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା ହରାଇବ। ନିଜ ଦାର୍ତ୍ତିକ ଦୀବନକୁ ଘୁଣା କରୁଥିବା ଲୋକ ଏହାକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବ। ସେ ଅନନ୍ତ ଦୀବନ ପାଇଁ ତାହା ପାଇ ପାରିବ। 26ମୋର ସେବା କରୁଥିବା ଲୋକେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋର ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ। ତେବେ ମୋର ସେବକମାନେ ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବି, ସେଠାରେ ମୋ ସହତ ରହିବେ। ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମୋର ସେବା କରୁଥିବେ, ମୋର ପରମପିତା ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବେ।

ଯୀଶୁ ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କହିଲେ

27“ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ବହୁତ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଅଛି। ମୁଁ କ’ଣ

କହବ? ‘ହେ ପରମପିତା, ମୋତେ ଏ ଯନ୍ତ୍ରଣାଦାୟକ ସମୟରୁ ଉଦ୍ଧାର କର’, ଏଭଳି କହ କ’ଣ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି? ନା, କାରଣ ମୁଁ ତ’ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗିବ ବୋଲି ଆସିଛି। 28ହେ ପରମପିତା, ଆପଣା ନାମକୁ ଗୌରବାନ୍ବିତ କର।”

ସେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଭିଲ, “ମୁଁ ସେହି ନାମକୁ ଗୌରବାନ୍ବିତ କରିଛି। ମୁଁ ତାହା ଆଉ ଥରେ କରିବି।”

29ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନେ ଏହି ବାଣୀ ଶୁଣିଲେ। ସେମାନେ ତାହା ମେଘ ଗନ୍ଧନ ବୋଲି କହିଲେ।

କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ କଥା କହିଲେ।”

30ଯୀଶୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେହି ବାଣୀ ତୁମ ପାଇଁ ଥିଲା, ମୋ ପାଇଁ ନୁହେଁ। 31ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଗତର ବିଚାରର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ, ଏହି ଜଗତର ଶାସକ ବିତାଡ଼ିତ ହେବାର ଏହା ହେଉଛି ସମୟ। 32ମୁଁ ଜଗତରୁ ଉଦ୍ଧୃତ ଉତ୍ପତ୍ତ ହେବି। ଯେତେବେଳେ ଏହା ଘଟିବ, ମୁଁ ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୋ ନିକଟକୁ ନେଇ ଯିବି।” 33ଯୀଶୁ କେଉଁ ପ୍ରକାରର ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ, ତାହା ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସେ ଏହା କହିଲେ।

34ଲୋକମାନେ କହିଲେ, “ଆମ ବ୍ୟବସ୍ଥା କୁହେ ଯେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚରଣନ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ରହିବେ। ତେବେ ତୁମେ କାହିଁକି କହୁଛ ଯେ ‘ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ନିଶ୍ଚୟ ଉଦ୍ଧୃତ ଯିବେ? ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର କିଏ?’”

35ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଆଲୋକ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ରହିବ। ତେଣୁ ଆଲୋକ ତୁମ ପାଖରେ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୁଲ। ତେବେ ଅନ୍ଧକାର ତୁମକୁ ଧରି ପାରିବ ନାହିଁ। ଅନ୍ଧକାରରେ ଗୁଲୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଉଛି ଜାଣି ପାରେ ନାହିଁ। 36ତେଣୁ ତୁମ ପାଖରେ ଆଲୋକ ଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା’ଠାରେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ। ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆଲୋକର ସମ୍ମାନ ହେବ।” ଯୀଶୁ ଏକଥା କହିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରୁ ଗୁଲି ଗଲେ। ସେ ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ରହିଲେ, ଯେଉଁଠି ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଇଲେ ନାହିଁ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଅର୍ଥାକାର କଲେ

37ଯୀଶୁ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲେ। ଲୋକମାନେ ଏ ସବୁ ଦେଖିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ। 38ଅତଏବ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟବକ୍ତା ଯିଶାଇୟୁ ଯାହା କହିଥିଲେ ତାହା ସତ୍ୟ ହେଲା, ସେ କହିଥିଲେ,

“ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆମ୍ଭେ କହିଥିବା କଥାରେ କିଏ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛି? କିଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗଳ୍ପ ଦେଖିଛି?”

ଯିଶାଇୟୁ 53:1

39ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ପାରି ନଥିଲେ, କାରଣ ଯିଶାଇୟୁ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ:

40“ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ କରିଛନ୍ତି। ସେ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ କଠିନ କରିଦେଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ

ଯେପରି ଆଖିରେ ଦେଖିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ ଓ ବୁଦ୍ଧିରେ ବୁଝିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ ସେଥି ନିମନ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱର ଏହା କରିଅଛନ୍ତି। ତା’ପରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବି।” *ଯିଶାଇୟୁ: 6:10*

41ଯିଶାଇୟୁ ଏକଥା କହିଥିଲେ, କାରଣ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଗୌରବ ଦେଖିଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ତାହାଙ୍କ (ଯୀଶୁଙ୍କ) ବିଷୟରେ ଏହା କହିଲେ।

42କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। ଏପରିକି, ଅନେକ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତ କରୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ମୁଖରେ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବେ କହିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଡରଲେ, କାଳେ ଫାରୁଶୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାଜଗୃହରୁ ବାହାର କରିଦେବେ। 43ସେ ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଂସା ଅପେକ୍ଷା ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରଂସା ପାଇବାକୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଲୋକଙ୍କର ବିଚାର କରିବ

44ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ଚକ୍ରାରି କରି କହିଲେ, “ମୋଠାରେ ଯେଉଁ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ ରଖେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋ ଠାରେ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ଯେ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖେ। 45ମୋତେ ଯେଉଁ ଲୋକ ଦେଖେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋର ପ୍ରେରଣ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦେଖେ। 46ମୁଁ ଆଲୋକ ଓ ମୁଁ ଏ ଜଗତକୁ ଆସିଛି। ମୋର ଆସିବାର କାରଣ, ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ କେବେ ଅନ୍ଧାରରେ ରହିବ ନାହିଁ।

47ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଆସି ନାହିଁ। ମାତ୍ର ମୁଁ ଏ ଜଗତର ଲୋକଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆସିଛି। ଯେଉଁମାନେ ମୋ ଶିକ୍ଷା ଶୁଣନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାହା ଅମାନ୍ୟ କରନ୍ତି ମୁଁ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଆସି ନାହିଁ। 48ଜଣେ ବିଚାରକ ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ବିଚାର କରିବେ କି, କେଉଁ ଲୋକ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ ଓ ମୋ କଥା ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ। ମୁଁ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି, ତାହା ସ୍ୱୀକ୍ଷ ସେହି ଲୋକ ଶେଷ ଦିନରେ ବିଚାର ହେବ। 49ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି, ମୁଁ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି ତାହା ମୋର ନୁହେଁ। ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପରମପିତା ମୋତେ କ’ଣ କହିବାକୁ ଓ କ’ଣ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ତାହା କହିଛନ୍ତି। 50ମୁଁ ଜାଣେ, ମୋ ପରମପିତା ଯାହା ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତି, ସେହିଠାରୁ ଅନନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଆସେ। ତେଣୁ ମୁଁ ଯାହା କହିଛି, ତାହା କହିବା ପାଇଁ ମୋତେ ପରମପିତା କହିଛନ୍ତି।”

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାମାନଙ୍କର ପାଦ ଧୋଇଲେ

13 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ନିଗ୍ରାହ ପର୍ବ ସମୟ ପ୍ରାୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ଯୀଶୁ ଜାଣିଥିଲେ, ତାହାଙ୍କର ଜଗତକୁ ଛାଡ଼ି ଯିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଗଲାଣି। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ତାହାଙ୍କ ପରମପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବେ। ସେ ସବୁବେଳେ ଏହି ଜଗତରେ ଥିବା ତାହାଙ୍କ ନିନ୍ଦର ହୋଇଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ। ସେ

ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କର ଗଭୀର ଓ ରୂଢ଼ାନ୍ତ ପ୍ରେମ ଦେଖାଇଥିଲେ ।

2ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଭୋଜନରେ ବସିଥିଲେ । ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଇଷ୍ଟରୟୋଥ ଯିହୁଦାଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗମ୍ଭୀର ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ସାରିଥିଲା । 3ପରମପିତା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସବୁ ବିଷୟରେ କ୍ଷମତା ଦେଇଥିଲେ । ଯୀଶୁ ଏହା ଜାଣିଥିଲେ । ସେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛନ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥିଲେ । ସେ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯାଉଛନ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଜାଣିଥିଲେ । 4ସେମାନେ ଖାଇବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଠିଆ ହୋଇ ପିନ୍ଧିଥିବା ଲମ୍ବା ପୋଷାକଟି ଖୋଲିଦେଲେ । ସେ ଅଣ୍ଟାରେ ଗୋଟିଏ ଡାକିଆ ଗୁଡ଼େଇ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । 5ତା'ପରେ ସେ ପାତ୍ରରେ ନଳ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ, ଓ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପାଦ ଧୋଇବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସେ ଅଣ୍ଟାରେ ବାନ୍ଧିଥିବା ଡାକିଆରେ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ଧୋଇଲେ ।

6ଯୀଶୁ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । କିନ୍ତୁ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ମୋର ପାଦ ଧୋଇବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।”

7ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଏବେ ଜାଣିପାରୁ ନାହିଁ ଯେ, ମୁଁ କ'ଣ କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ପରେ ତୁମେ ବୁଝିବ ।”

8ପିତର କହିଲେ, “ନା, ଆପଣ ମୋ ପାଦ କେବେ ଧୋଇବେ ନାହିଁ ।”

ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ତୁମ ପାଦ ଧୋଇବି ନାହିଁ, ତେବେ ତୁମେ କଦାପି ମୋର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବ ନାହିଁ ।”

9ଶିମୋନ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ମୋର ପାଦ ଧୋଇବା ପରେ ମୋର ହାତ ଓ ମୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଧୋଇ ଦିଅ ।”

10ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ନିଶ୍ଚୟ ଧୂଳି ଗ୍ରାହଣ ନିର୍ମଳ ହୋଇଯାଏ । କେବଳ ତା'ର ପାଦ ସେ ଧୋଇବା ଦରକାର । ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରିଷ୍କାର ହୋଇଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ସମସ୍ତେ ପରିଷ୍କାର ନୁହନ୍ତି ।” 11ଯୀଶୁ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ କିଏ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବ, ତେଣୁ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ସମସ୍ତେ ପରିଷ୍କାର ନୁହନ୍ତି ।”

12ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଦ ଧୋଇସାରିଲେ । ତା'ପରେ ସେ ଲୁଗାପଟା ପିନ୍ଧି ମେନ ପାଖରେ ପୁଣି ବସିଲେ, ଯୀଶୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ କ'ଣ କଲି, ତୁମେ ତାହା ବୁଝିପାରିଲ କି? 13ତୁମେ ମୋତେ ‘ଗୁରୁ’ ଓ ‘ପ୍ରଭୁ’ କହୁଛ । ଅବଶ୍ୟ, ଏହା ଠିକ୍, କାରଣ ମୁଁ ତାହା ଅଟେ ।” 14ମୁଁ ତୁମର ଗୁରୁ ଓ ପ୍ରଭୁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମର ପାଦକୁ ଗୋଟିଏ ସେବକ ରୂପେ ଧୋଇଲି । ତେଣୁ ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରର ପାଦ ଧୋଇବା ଉଚିତ । 15ମୁଁ ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଆଦର୍ଶ ସ୍ଵରୂପ କଲି । ତେଣୁ ତୁମେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଏହପରି କରିବ । 16ମୁଁ ଏହା ସତ୍ୟ କହୁଛି, ନିଶ୍ଚୟ ସେବକ ତାର ପ୍ରଭୁଠାରୁ ବଡ଼ ନୁହେଁ । ଯେଉଁ ଲୋକକୁ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଛି, ସେ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଠାରୁ ବଡ଼ ନୁହେଁ । 17ଯଦି ତୁମେ ଏହା ସବୁ ଜାଣି ତେବେ ତୁମେ ଏହି

କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଖୁସି ହେବ । 18ମୁଁ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ବିଷୟରେ କହୁନାହିଁ । ମୁଁ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ବାଛିଛି, ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ । କିନ୍ତୁ ଗାୟତ୍ରେ ଯାହା ଲେଖାଅଛି, ତାହା ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ: ‘ଯେଉଁଲୋକ ମୋ ସହତ ଖାଏ, ସେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଠିଆ ହେବ ।’ 19ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ନ ଘଟିବ । ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏକଥା କହୁଛି । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଘଟିବ, ତୁମେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବ, ମୁଁ ସେହି ଅଟେ । 20ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ମୋତେ ପଠାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଯିଏ ଗ୍ରହଣ କରେ ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ । ମୋତେ ଯେଉଁ ଲୋକ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ ।”

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସପାତକ ବିଷୟରେ କହିଲେ

(ମାଥିଉ 26:20-25; ମାର୍କ 14:17-21; ଲୁକ 22:21-23)

21ଯୀଶୁ ଏକଥା କହିବା ପରେ ସେ ବହୁତ ଦୁଃଖିତ ହେଲେ । ସେ ମୁକ୍ତରେ କହିଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଶ୍ଚୟ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ ।”

22ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ଚାହିଁଲେ । ସେମାନେ ବୁଝି ପାରିଲେ ନାହିଁ ଯେ ଯୀଶୁ କାହା ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି । 23ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ ଆଉ ନିଶ୍ଚୟ ଶିଷ୍ୟ ବସିଥିଲା । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । 24ଶିମୋନ ପିତର, ସେହି ଶିଷ୍ୟକୁ ଯୀଶୁ କାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଛନ୍ତି ତାହା ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବା ପାଇଁ ପାରିଲେ ।

25ସେ ଶିଷ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଯୀଶୁଙ୍କର ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ଆଠୁର ଆଉଜି ପଡ଼ି ପଚାରିଲେ, “ପ୍ରଭୁ କିଏ ତୁମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ?”

26ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଏହି ରୋଟିଖଣ୍ଡିକ ପାତ୍ରରେ ବୁଡ଼େଇ ଯାହାକୁ ଦେବି, ସେହି ଲୋକ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯିବ ।” ତେଣୁ ଯୀଶୁ ଖଣ୍ଡେ ରୋଟି ନେଇ ପାତ୍ରରେ ବୁଡ଼େଇଲେ ଓ ଶିମୋନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଷ୍ଟରୟୋଥ ଯିହୁଦାକୁ ଦେଲେ ।

27ଯିହୁଦା ରୋଟି ନେଲାବେଳେ ଗମ୍ଭୀର ତା'ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ଯୀଶୁ ଯିହୁଦାକୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଯାହା କରିବା କଥା, ତାହା ଗୀତ୍ର କର ।”

28ଯୀଶୁ ଏକଥା ଯିହୁଦାଙ୍କୁ କାହିଁକି କହିଲେ ତାହା ମେନ ପାଖରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେହିହେଲେ ବୁଝିପାରିଲେ ନାହିଁ । 29ଯିହୁଦା ଦଳର ସାମୁହାଣି ଟଙ୍କା-ବାକ୍ୟ ନିଜ ପାଖରେ ରଖୁଥିଲା । ତେଣୁ କେତେକ ଶିଷ୍ୟ ଭାବିଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ତାକୁ ପର୍ବ ପାଇଁ କିଛି କଣିବାକୁ କହିଲେ । କିଅବା ସେମାନେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଭାବିଲେ, ଯୀଶୁ ବୋଧେ ଯିହୁଦାକୁ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦାନ ଦେବା ପାଇଁ କହିଲେ । 30ଯିହୁଦା ଯୀଶୁ ଦେଇଥିବା ରୋଟି ଗ୍ରହଣ କଲେ । ତା'ପରେ ଯିହୁଦା ବାହାରି ଚାଲିଗଲେ । ସେତେବେଳେ ରତ୍ନ ହୋଇଥିଲା ।

ଯୀଶୁ ନିଜର ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ କହିଲେ

31ଯିହୁଦା ଗଲା ପରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଗୌରବ ପାଉଛନ୍ତି । ପରମେଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ରଙ୍କଦ୍ଵାରା ଗୌରବ ପାଉଛନ୍ତି । 32ଯଦି ପରମେଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଗୌରବ ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି, ତେବେ ପରମେଶ୍ଵର

ତାହାଙ୍କଠାରେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେବେ । ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଅତି ଶୀଘ୍ର ଗୌରବୀନିତ କରବେ ।”

33ଯୀଶୁ କହଲେ, “ମୋର ସନ୍ତାନମାନେ, ମୁଁ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହତ ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ରହିବି । ତୁମେ ମୋତେ ଖୋଜିବ । ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହୁଛି, ତାହା ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ କହୁଛି । ମୁଁ ଯେଉଁଠିକୁ ଯାଉଛି, ତୁମେ ସେଠାକୁ ଆସିପାରବ ନାହିଁ ।”

34“ମୁଁ ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର । ମୁଁ ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ପ୍ରେମ କରୁଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ସେହିପରି ପ୍ରେମ କରିବା ଉଚିତ । 35ତୁମେ ଯଦି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କରବ, ତେବେ ସମସ୍ତେ ନାଶିବେ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ଶିଷ୍ୟ ।”

ଯୀଶୁ କହଲେ ଯେ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରବେ

(ମାଥିଆ 26:31-35; ମାର୍କ 14:27-31; ଲୁକ 22:31-34)

36ଶିମୋନ ପିତର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ତୁମେ କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଉଛ?” ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଯେଉଁଆଡ଼େ ଯାଉଛି, ତୁମେ ମୋର ପଛେ ପଛେ ଏବେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପରେ ତୁମେ ମୋର ଅନୁଗମନ କରିବ ।”

37ପିତର ପଚାରିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାହିଁକି ତୁମର ପଛେ ପଛେ ଯାଇ ପାରିବି ନାହିଁ? ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ମରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ।”

38ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେ କ’ଣ ପ୍ରକୃତରେ ମୋ ପାଇଁ ନୀବନ ଦେବ? ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, କୁକୁଡ଼ା ଡାକିବା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ମୋତେ ଚିହ୍ନିନାହିଁ ବୋଲି ତିନିଥର ଅର୍ପଣ କରବ ।”

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଲେ

14 ଯୀଶୁ କହଲେ, “ଭୃମ୍ଭମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଦୁଃଖିତ ନ ହେଉ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିଥାଅ । ମୋଠାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ରଖ, 2ମୋର ପରମପିତାଙ୍କ ଘରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ବଖଣ୍ଡ ଅଛି । ତାହା ନ ହୋଇଥିଲେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହା କହ ନଥାନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେଠାକୁ ଯାଉଛି । 3ମୁଁ ଯାଇ ତୁମ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲ ପରେ ଫେରି ଆସିବି । ତା’ପରେ ତୁମକୁ ମୋ ସହତ ନେଇଯିବି । ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ରହିବି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ମୋ ସହତ ରହିପାରିବ । 4ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଯିବାର ପଥ ନାଶ ।”

5ଥୋମା କହଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଉଛନ୍ତି, ଆମେ ନାଶି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେଠାକୁ ଯିବାର ପଥ ଆମେ ନାଶିବୁ କିପରି?” 6ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ପଥ । ମୁଁ ସତ୍ୟ ଓ ନୀବନ । ପରମପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବାପାଇଁ ମୁଁ ହେଉଛି ଏକମାତ୍ର ପଥ । 7ତୁମେ ଯଦି ମୋତେ ପ୍ରକୃତରେ ନାଶିଥାନ୍ତି, ତେବେ ପରମପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନାଶିଥାନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ତାହାଙ୍କୁ ନାଶିଛ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଛ ।”

8ଫିଲିପ୍ପ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଆମକୁ ପରମପିତାଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତୁ । ଆମର ସେତିକି ଦରକାର ।”

9ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଫିଲିପ୍ପ, ମୁଁ ତୁମ ସହତ ଦୀର୍ଘ ସମୟଧରି ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ମୋତେ ନାଶିବା ଉଚିତ । ମୋତେ ଯିଏ ଦେଖିଛି, ସେ ପରମପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛି । ତେଣୁ ତୁମେ ମୋତେ କାହିଁକି କହୁଛ, ‘ଆମକୁ ପରମପିତାଙ୍କୁ ଦେଖାଅ?’ 10ତୁମେ କ’ଣ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ, ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କଠାରେ ଓ ପରମପିତା ମୋଠାରେ ଅଛନ୍ତି? ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା ଯାହା କହୁଛି ତାହା ମୋଠାରୁ ଆସି ନାହିଁ । ପରମପିତା ମୋ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି, ଓ ସେ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । 11ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କଠାରେ ଓ ପରମପିତା ମୋ’ଠାରେ ଅଛନ୍ତି । ତୁମେ ମୋର ଏହି କଥା ବିଶ୍ୱାସ କର । କିମ୍ପା ମୁଁ ଯେଉଁ ସବୁ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛି ସେଥିପାଇଁ ବିଶ୍ୱାସ କର । 12ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି । ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ମୁଁ ଯାହା କରୁଛି, ତାହା କରିବ । ହଁ, ସେ ମୁଁ କରିଥିବା କାମଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ବଡ଼ କାମ କରିବ, କାରଣ ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଛି । 13ତୁମେ ମୋ ନାମରେ ଯାହା ମାରିବ, ମୁଁ ତାହା ତୁମ ପାଇଁ କରିବି । ଏହା ଦ୍ୱାରା ପୁତ୍ରଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମପିତାଙ୍କ ଗୌରବ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । 14ମୋ’ ନାମରେ ତୁମେ ଯାହା ମାରିବ, ମୁଁ ତାହା କରିବି ।”

ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରତିକା

15“ମୋତେ ଯଦି ତୁମେ ପ୍ରେମ କର, ତେବେ ମୋର ଆଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ ତୁମେ କାମ କରିବ । 16ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କୁ କହୁଛି ଓ ସେ ତୁମକୁ ଆଉ ନିଶ୍ଚୟ ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ଦେବେ । ସେ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ତୁମ ପାଖରେ ସର୍ବଦା ରହିବା ପାଇଁ ଦେବେ । 17ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା । ଏ ନଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ଯେହେତୁ ନଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁନାହିଁ ବା ନାଶି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତାହାଙ୍କୁ ନାଶିଛ । ସେ ତୁମ ସହତ ରହିବ, ଓ ତୁମ ହୃଦୟରେ ବାସ କରିବେ ।

18“ମୁଁ ତୁମକୁ ଅନାଥ ପିଲାମାନଙ୍କ ପରି ଛାଡ଼ିଯିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମ ପାଖକୁ ଫେରିଆସିବି । 19ନଗତର ବାସିନ୍ଦାମାନେ ଖୁବ୍ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପରେ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖି ପାରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ନୀବିତ ରହିବ, କାରଣ ମୁଁ ନୀବିତ । 20ତୁମେ ସେବନ ନାଶିବ ଯେ, ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କଠାରେ ରହିଛି । ତୁମେ ନାଶିବ ଯେ, ତୁମେ ମୋ’ଠାରେ ଓ ମୁଁ ତୁମଠାରେ ଅଛି । 21ଯେଉଁ ଲୋକ ମୋର ଆଜ୍ଞା ନାଶି ଓ ପାଳନ କରେ, ସେ ଲୋକ ପ୍ରକୃତରେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ । ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଥିବା ଲୋକକୁ ମୋ ପରମ-ପିତା ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କରିବେ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାକୁ ପ୍ରେମ କରିବି ଓ ନିଜକୁ ତା’ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବି ।” 22ତା’ପରେ ଯିହୁଦୀ (ଜିଷ୍ଟରୟୋଥ ନୁହଁନ୍ତି) ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଆପଣ କାହିଁକି ଆମଠାରେ ନିଜକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି, ସାର୍ବ ନଗତକୁ କାହିଁକି ଦେଖାଉ ନାହାନ୍ତି ।”

23ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯଦି କେହି ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ ତେବେ ସେ ମୋହର ଉପଦେଶ ପାଳନ କରିବ । ମୋର ପରମପିତା ତାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ । ମୋର ପରମପିତା ଓ ମୁଁ ସେହି ଲୋକ ପାଖକୁ ଆସିବୁ ଓ ତା ସହିତ ରହିବୁ । 24କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲୋକ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେ ମୋର ଉପଦେଶ ମାନେ ନାହିଁ । ମୋଠାରୁ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ତୁମେ ଶୁଣୁଛ, ତାହା ପ୍ରକୃତରେ ମୋର ନୁହେଁ । ଏହା ମୋତେ ପଠାଇ ଥିବା ପରମପିତାଙ୍କର ।

25“ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଥିବା ସମୟରେ ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଛି । 26କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ସବୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ । ମୁଁ ତୁମକୁ କହିଥିବା ସମସ୍ତ କଥା ମନେ ରଖିବାପାଇଁ ସେ ସାହାଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ କରିବେ । ଏହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି ପବିତ୍ରଆତ୍ମା, ଯାହାଙ୍କୁ ପରମପିତା ମୋ ନାମରେ ପଠାଇବେ ।

27“ମୁଁ ତୁମକୁ ଶାନ୍ତ ଦେଇ ଯାଉଛି । ଏହି ଶାନ୍ତ ମୋ ନିଜର, ଯାହା ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଉଛି । ଜଗତ ଯେପରି ଶାନ୍ତ ଦିଏ, ତା’ଠାରୁ ଭିନ୍ନ ଶାନ୍ତ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଉଛି । ତେଣୁ ମନରେ ଦୁଃଖ କର ନାହିଁ । ଭୟ ମଧ୍ୟ କର ନାହିଁ । 28ତୁମେ ମୋର କଥା ଶୁଣିଛ ଯେ ‘ମୁଁ ଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୁଣି ତୁମ ପାଖକୁ ଫେରିବି’ ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରେମ କରୁଥାଅ, ତେବେ ମୋ ପାଇଁ ତୁମେ ଖୁସି ହେବ; କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଛି । ପରମପିତା ମୋଠାରୁ ମହାନ । 29ଏ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଘଟିବା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ସବୁ ବନ୍ଧୁଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦଶାଇଦେଲି, ଯେପରି ଏସବୁ ଘଟିଲା ବେଳେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ । 30ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ବେଶି ସମୟ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବି ନାହିଁ । ଏ ଜଗତର ଶାସକ ଆସୁଛି । ମୋ ଉପରେ ତା’ର କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ । 31କିନ୍ତୁ ଏହି ଜଗତ ଜାଣିବା ଉଚିତ ଯେ, ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ । ତେଣୁ ପରମପିତା ମୋତେ ଯେପରି କହିଛନ୍ତି, ମୁଁ ଠିକ୍ ସେପରି କରିବି । ଚାଲି ଯିବା । ଆମେ ଏ ସ୍ଥାନ ତ୍ୟାଗ କରିବା ।”

ଯୀଶୁ ପ୍ରାକ୍ଷାଳଣୀ ସଦୃଶ

15 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତ ପ୍ରାକ୍ଷାଳଣୀ, ଓ ମୋର ପରମପିତା କୃଷକ ଅଟନ୍ତି । 2ମୋଠାରେ ଥିବା ଯେଉଁ ଶାଖାରେ ଫଳ ଫଳେ ନାହିଁ, ସେ ତାକୁ କାଟିଦିଅନ୍ତି । ଯେଉଁ ଶାଖାରେ ଫଳ ଫଳ ଥାଏ, ସେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଆହୁରି ଅଧିକ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଅଗ କଟାକଟି କରି ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତି । 3ମୁଁ ତୁମକୁ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଛି, ତାହା ଧାରୀ ତୁମେ ପରିଷ୍କୃତ ହୋଇଯାଉଅଛ । 4ମୋ’ଠାରେ ରୁହ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ରହିବି । ଗୋଟିଏ ଶାଖା ଏକ୍ୱଚିଥା ଅଲଗାରେ କେବେ ଫଳ ଦେବ ନାହିଁ । ଏହା ଲତାରେ ଲାଗି ରହିବା ଉଚିତ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକା ଆଇ ଫଳ ଫଳ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେ ମୋ ସହିତ ମିଶି ରହିବା ଉଚିତ । 5“ମୁଁ ପ୍ରାକ୍ଷାଳଣୀ ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାଖା । ଯେଉଁଲୋକ ମୋ’ଠାରେ ରହେ, ଓ ମୁଁ ତା’ଠାରେ ରହେ, ସେହି ଲୋକ ପ୍ରଭୃତ ଫଳ ଫଳେ । କିନ୍ତୁ ମୋ ବିନା ସେ କିଛି କରି ପାରିବ ନାହିଁ । 6ଯଦି କେହି ବ୍ୟକ୍ତି ମୋ’ଠାରେ

ରୁହେ ନାହିଁ, ତେବେ ତାକୁ ଶାଖା ପରି ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯିବ । ସେହି ଫିଙ୍ଗା ଯାଇଥିବା ଶାଖା ଶୁଖିଯାଏ । ଲୋକମାନେ ଶୁଖିଲା ଶାଖାକୁ ଉଠାଇ ନିଆଁରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକ ଜଳ ଯାଏ । 7“ମୋଠାରେ ରୁହ ଓ ମୋର ଉପଦେଶ ପାଳନ କର । ଯଦି ତୁମେ ଏହା କର, ତେବେ ଯାହା ଇଚ୍ଛାକର, ତାହା ମାଗି ଆଉ ତାହା ତୁମକୁ ଦିଆଯିବ । 8ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୃତ ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କର ଓ ମୋର ଶିଷ୍ୟ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ଦିଅ । ଏହା ଧାରୀ ମୋର ପରମପିତା ଗୌରବ ପାଇବେ । 9ମୋ ପରମପିତା ମୋତେ ଯେପରି ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ସେପରି ପ୍ରେମ କରିଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ରୁହ । 10ମୁଁ ମୋର ପରମପିତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞା ମାନି ଓ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ରହିଛି । ସେହିପରି ତୁମେ ଯଦି ମୋର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବ, ତୁମେ ମୋ ପ୍ରେମରେ ରହିବ । 11ମୁଁ ତୁମକୁ ଏସବୁ କଥା କହିଛି, ତାହାଲେ ମୁଁ ଯେପରି ଆନନ୍ଦରେ ଅଛି, ତୁମେ ମଧ୍ୟ ମୋପରି ଆନନ୍ଦ ପାଇବ । ମୁଁ ଚାହେଁ, ତୁମର ଆନନ୍ଦ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ । 12ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଉଛି! ଯେପରି ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରିଛି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ ସେହିପରି ପ୍ରେମ କର । 13ନିଜ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦେଇ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ପ୍ରେମ ଦେଖାଇ ପାରିବ । 14ତୁମେ ଯଦି ମୋ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ କାମ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋର ବନ୍ଧୁ । 15ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେବକ ବୋଲି କହୁନାହିଁ । ଜଣେ ସେବକ, ତା’ର ମୁନିବ କ’ଣ କରେ, ଜାଣେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି କହୁଛି, କାରଣ ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ସବୁ ଶୁଣିଛି ତାହା କହିଛି । 16ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ମନୋନୀତ କରିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ମନୋନୀତ କରିଛି । ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଛି, ଯେପରି ତୁମେ ଯାଇ ଫଳ ଫଳିବ । ମୁଁ ଚାହେଁ, ତୁମ ଜୀବନରେ ଏହି ଫଳ ଲାଗିରହୁ । ସେଥିରେ ମୋ ନାମ ନେଇ ଯାହା ମାଗିବ, ପରମପିତା ତୁମକୁ ତାହା ଦେବେ । 17ଏହା ମୋର ଆଦେଶ, ପରମପିତା ତୁମକୁ ତାହା ଦେବେ । 18ଏହା ମୋର ଆଦେଶ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର ।

ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସତର୍କ କରନ୍ତି

18“ଯଦି ତୁମକୁ ଜଗତ ଘୃଣା କରେ, ତେବେ ମନେ ରଖ, ତୁମମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଜଗତ ମୋତେ ଘୃଣା କରିଛି । 19ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ଏ ଜଗତର ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସଂସାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥାଆନ୍ତା, ଯେପରି ଏହା ନିଜ ଲୋକକୁ ଭଲ ପାଏ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଜଗତ ଭିତରୁ ବାଛିଛି । ତେଣୁ ତୁମେ ଏ ଜଗତର ନୁହଁ । ସେଥିପାଇଁ ଜଗତ ତୁମକୁ ଘୃଣା କରେ । 20ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା କହିଥିଲି ତାହା ମନେ ରଖ: ଜଣେ ଚାକର ତାର ମୁନିବଠାରୁ ବଡ଼ ନୁହେଁ । ଯଦି ଲୋକମାନେ ମୋତେ ତାଡ଼ନା କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ତାଡ଼ନା କରିବେ । ସେମାନେ ମୋର ଉପଦେଶ ମାନିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମର ଉପଦେଶ ମଧ୍ୟ ମାନିବେ । 21ଲୋକମାନେ ମୋ ଯୋଗୁ ତୁମ ପ୍ରତି ଏଭଳି ବ୍ୟବହାର କରିବେ । କାରଣ ସେମାନେ ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ । 22ମୁଁ ଯଦି ଆସି ନଥାନ୍ତି ଓ ଏଜଗତର

ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିନଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ପାପରେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ବ୍ୟବେଚିତ ହୁଅନ୍ତେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଛି। ତେଣୁ ତାହାଙ୍କ ପାପ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ଆଳ ନାହିଁ। **23**ମୋତେ ଘୃଣା କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମୋର ପରମପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଘୃଣା କରେ। **24**ମୁଁ ଯେଉଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରୁଛି, ତାହା କୌଣସି ଲୋକ କେବେ କରନାହିଁ। ଯଦି ମୁଁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରନଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ପାପଦ୍ୱାରା ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇନଥାଆନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୋର ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରବା ଦେଖିଛନ୍ତି। ତଥାପି ସେମାନେ ମୋତେ ଓ ପରମପିତାଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି। **25**ଏସବୁ ଘଟିବା ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କ ବିଧି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାହା ଲେଖାଥିଲା ତାହା ସତ୍ୟ ହେଲା: ‘ସେମାନେ ମୋତେ ବିନା କାରଣରେ ଘୃଣା କଲେ।’*

26“ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କପାଖରୁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଇବି। ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି। ସେ ପରମପିତାଙ୍କ ପାଖରୁ ଆସନ୍ତି। ସେ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ। **27**ତୁମେ ମୋ ବିଷୟରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିବ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ପ୍ରଥମରୁ ମୋ ସହିତ ରହୁଛ।

16 “ମୁଁ ତୁମକୁ ଏହିସବୁ କଥା କହିଛି, ଯେପରି ଲୋକମାନେ ତୁମର ବିଶ୍ୱାସ ନଷ୍ଟ କରି ନ ପାରନ୍ତି। **2**ତୁମମାନଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମାଜଗୁହରୁଡ଼ିକରୁ ବାହାର କରିଦେବେ। ହଁ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଭାବିବେ ଯେ ତୁମକୁ ବଧ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କରୁଛନ୍ତି। **3**କାରଣ ସେମାନେ ପରମପିତାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଓ ସେମାନେ ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି। **4**ମୁଁ ତୁମକୁ ଏସବୁ କଥା ବର୍ତ୍ତମାନ କହିଛି, ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏସବୁ ଘଟିବାର ସମୟ ଆସିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନେ ପକାଇବ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସତର୍କ କରିଥିଲି।

ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ

“ମୁଁ ଭ୍ରମମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବାବେଳେ ଆରମ୍ଭରୁ ଏସବୁ କଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ କହି ନଥିଲି। **5**ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି। କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୋତେ କେହି ପଚାରୁନାହିଁ, “ତୁମେ କେଉଁଆଡ଼େ ଯାଉଛ?” **6**ତୁମମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କାରଣ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏସବୁ କହିଲି। **7**କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ଯେ ମୋର ରୁଲିଙ୍ଗିବା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଙ୍ଗଳଜନକ ଅଟେ। କାରଣ ମୁଁ ରୁଲିଙ୍ଗିବାପରେ, ମୁଁ ତୁମପାଖକୁ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଇବି। କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ ନ ଯାଏ, ତେବେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଆସିବେ ନାହିଁ। **8**“ସେ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଜଗତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକର ସତ୍ୟତା, ପାପ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଧାର୍ମିକତା ବିରୁଦ୍ଧ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟରେ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ। **9**ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ ଯେ

ଲୋକମାନଙ୍କଠାରେ ପାପ ରହୁଛି, କାରଣ ସେମାନେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ। **10**ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ମୋର ସ୍ୱପ୍ନପର୍ବ ସମ୍ପନ୍ନରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ, କାରଣ ମୁଁ ପରମପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛି। ତା’ପରେ ଆଉ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହିଁ। **11**ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ବିରୁଦ୍ଧର ସତ୍ୟତା ବିଷୟରେ ଜଗତକୁ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ, କାରଣ ଏହି ଜଗତର ଗାସକର ବିରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ସାରିଲୁଣି।

12“ମୋର ଭ୍ରମମାନଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ ବହୁତ କଥା ଅଛି। କିନ୍ତୁ ସେତେ ମାତ୍ରାରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ। **13**କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତୁମକୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ପଥରେ କହାଇଦେବେ। ସେ ତାହାଙ୍କ ନିଜର କଥା କହିବେ ନାହିଁ। ସେ କେବଳ ଯାହା ଶୁଣିବେ, ତାହା କହିବେ। ସେ ତୁମକୁ ଭବିଷ୍ୟତର ଘଟଣା ବିଷୟରେ କହିବେ। **14**ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ମୋ ପାଇଁ ଗୌରବ ଆଣିବେ। ସେ ମୋଠାରୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟବିଷୟ ଗ୍ରହଣ କରି ତୁମକୁ କହିବେ। **15**ଯାହା ପରମପିତାଙ୍କର ତାହା ସବୁ କିଛି ମୋର। ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ କହିଲି, ପବିତ୍ରଆତ୍ମା ମୋଠାରୁ ସବୁ ନେଇ ତୁମକୁ କହିବେ।

ଦୁଃଖ ସ୍ତମ୍ଭରେ ପରିଣତ ହେବ।

16“ତୁମେ ମୋତେ ଅଲ୍ଲ ସମୟ ପରେ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ। ତା’ପରେ ଆଉ ଅଲ୍ଲ ସମୟ ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପୁଣି ଦେଖିବ।” **17**କେତେଜଣ ଶିଷ୍ୟ ପରସ୍ପରକୁ କହିଲେ, “ଯୀଶୁଙ୍କର ଏପରି କହିବା ଅର୍ଥ କ’ଣ, ‘ଅଲ୍ଲ ସମୟ ପରେ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ। ପୁଣି ଆଉ ଅଲ୍ଲକ୍ଷଣ ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଖିପାରିବ।’ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାର ଅର୍ଥ କ’ଣ? ତାହାଙ୍କ କଥାର ଅର୍ଥ ତ ଆମେ କିଛି ବୁଝି ପାରୁନାହିଁ। **18**ଶିଷ୍ୟମାନେ ପଚାରିଲେ, ତାହାଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ “ସେହି ‘ଅଲ୍ଲ ସମୟର ଅର୍ଥ କ’ଣ?’ ସେ ଏପରି କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ।”

19ଯୀଶୁ ଜାଣିଲେ ଯେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଏ ବିଷୟରେ ପଚାରିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି। ତେଣୁ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ କଥାର ଅର୍ଥ କ’ଣ, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ପରସ୍ପରକୁ ପଚାରୁଛ।” ମୁଁ କହିଲି, “ଅଲ୍ଲକ୍ଷଣ ପରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ ଓ ପୁଣି ଆଉ ଅଲ୍ଲ ସମୟ ଉତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିପାରିବ। **20**ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାନ୍ଦିବ, ଓ ଦୁଃଖିତ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଜଗତ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ। ତୁମେ ଦୁଃଖୀ ହେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମର ଦୁଃଖ ଆନନ୍ଦରେ ପରିଣତ ହେବ, **21**ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନକୁ ଜନ୍ମ ଦିଏ, ସେ ଯତ୍ନଶା ଭୋଗ କରେ କାରଣ ତାର ଜନ୍ମ ଦେବାର ସମୟ ଆସିଯାଇଥାଏ। କିନ୍ତୁ ତାର ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ହେବା ପରେ ସେ କଷ୍ଟ ଭୁଲିଯାଏ। ଜଗତରେ ସନ୍ତାନଟିଏ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ସେ ଏବେ ଖୁସି ଅନୁଭବ କରେ। **22**ଏହିପରି ତୁମ ଶ୍ରେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଘଟିବ। ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖୀତ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପୁଣି ଭେଟିବି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଖୁସି ହେବ। କେହି ତୁମ୍ଭର ଆନନ୍ଦ ନେଇ ଯିବ ନାହିଁ। **23**ସେହିଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ

‘ସେମାନେ ... କଲେ’ ଗୀତସଂହତା 35:19, 69:4.

କିଛି ମାରିବ ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ମୋ ନାମରେ ତୁମେ ଯାହା ପରମପିତାଙ୍କୁ ମାରିବ, ସେ ତାହା ଦେବେ। 24ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେ ମୋ ନାମରେ କିଛି ମାରି ନାହିଁ। ମାଗ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଇବ ଓ ତୁମର ଆନନ୍ଦ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ହେବ।

ପୁଅବୀ ଉପରେ ବିଦୟ

25“ମୁଁ ତୁମକୁ ସାଙ୍କେତିକ ଭାବରେ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ କହୁଛି। କିନ୍ତୁ ସମୟ ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଏସବୁ ଏପରି ଭାବରେ କହବି ନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ପରମପିତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସରଳ ଭାଷାରେ କହବି। 26ତୁମେ ସେହିଦିନ ପରମପିତାଙ୍କୁ ମୋ ନାମରେ ଅନେକ ବିଷୟ ମାରିବ। ମୁଁ କହୁଛି, ତୁମ ପାଇଁ ମୋତେ ପରମପିତାଙ୍କୁ କିଛି କହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। 27ପରମପିତା ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି। ସେ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଛ। ସେ ତୁମକୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି କାରଣ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ। 28ମୁଁ ଏହି ଜଗତକୁ ପରମପିତାଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛି। ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଏହି ଜଗତ ଛାଡ଼ି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯିବି।”

29ଯୀଶୁଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, “ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାବରେ କହୁଛ। ବୁଝି ନ ପାରିଲା ଭଳି କଷ୍ଟକର ଗଦ ତୁମ୍ଭେ କହୁନାହିଁ। 30ଆମ୍ଭେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖି ପାରୁଛୁ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ସବୁ କିଛି ଜାଣ। ତୁମ୍ଭେ ଜଣଙ୍କୁ ତା’ର ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବା ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍ତର କହିପାର। ଏହା ଧ୍ୱାସ ଆମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଛି ଯେ ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଠାରୁ ଆସିଛ।”

31ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଛ? 32ଶୁଣ! ସମୟ ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଛନ୍ଦ-ଭିନ୍ନ ହୋଇଯିବ। ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜ ନିଜର ଘର ଭିତରକୁ ଛନ୍ଦ-ଭିନ୍ନ ହୋଇ ଚାଲିଯିବ। ସେହି ସମୟ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି। ତୁମେ ମୋତେ ଏକାକୀ ଛାଡ଼ି ଦେବ। ମୁଁ ଏକାକୀ ଥିବି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ କଦାପି ଏକାକୀ ନୁହେଁ, କାରଣ ପରମପିତା ସବୁବେଳେ ମୋ ସହିତ ଅଛନ୍ତି। 33ମୋ’ଠାରେ ତୁମେମାନେ ଯେପରି ଶାନ୍ତି ପାଇବ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏସମସ୍ତ କଥା କହିଲି। ଏହି ଜଗତରେ ତୁମେ କଷ୍ଟ ପାଇବ। କିନ୍ତୁ ସାହସୀ ହୁଅ ମୁଁ ଜଗତକୁ ଜୟ କରିଛି।”

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତି

17 ଯୀଶୁ ଏସମସ୍ତ କଥା କହିସାରିବା ପରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଆଡ଼େ ଚାଲିଲେ। ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, “ହେ ପରମପିତା, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଛି। ତୁମେ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଗୌରବୀନିତ କର ଦିଅ, ଯେପରି ପୁତ୍ର ତୁମକୁ ଗୌରବୀନିତ ଦେଇ ପାରିବେ। 2ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ କ୍ଷମତା ଦେଇଛ। ଯେପରି ତୁମେ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଇଛ, ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେହି ପୁତ୍ର ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦିଅନ୍ତି। 3ତୁମେ ଯେ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଓ ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ପଠାଇଛ, ସେହି ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାଣିବାହିଁ ଅନନ୍ତଜୀବନ ଅଟେ। 4ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ

ଯେଉଁ କାମ ଦେଇଥିଲ ତାହା ମୁଁ କରିସାରିଛି। ମୁଁ ତୁମକୁ ଏ ସଂସାରରେ ଗୌରବୀନିତ କରିଛି। 5ବର୍ତ୍ତମାନ, ପରମପିତା ତୁମ୍ଭର ଉପସ୍ଥିତିରେ ମୋତେ ଗୌରବୀନିତ କର। ଜଗତ ଆରମ୍ଭ ହେବାପୂର୍ବରୁ, ମୋର ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଯେଉଁ ଗୌରବ ଥିଲା, ତୁମେ ମୋତେ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଗୌରବୀନିତ କର।

6“ତୁମ୍ଭେ ପୁଅବୀର କେତେକ ଲୋକଙ୍କୁ ମୋତେ ଦେଲ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିଛି। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଥିଲେ, ଓ ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଦେଲ। ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଶିକ୍ଷା ପାଳନ କରିଛନ୍ତି। 7ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି, ତୁମେ ମୋତେ ଯାହା ସବୁ ଦେଇଛ, ସେ ସବୁ ତୁମ୍ଭ ପାଖରୁ ଆସେ। 8ମୋତେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଉପଦେଶ ଦେଇଥିଲ, ମୁଁ ସେହି ଉପଦେଶ ଏହି ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଇଛି। ସେମାନେ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଜାଣି ପାରିଲେ ଯେ, ମୁଁ ପ୍ରକୃତରେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଆସିଛି ଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପଠାଇଛ ବୋଲି ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି।

9ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି। ମୁଁ ପୁଅବୀର ଲୋକମାନଙ୍କପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ। ମୁଁ ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଇଥିଲ। କାରଣ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ଅଟନ୍ତି।

10ମୋର ଯାହା ସବୁ ଅଛି, ସବୁ ତୁମ୍ଭର ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଅଛି, ସବୁ ମୋର। ଏହି ଲୋକମାନେ ମୋତେ ଗୌରବୀନିତ କରନ୍ତି। 11ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସୁଛି। ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଗତରେ ଆଉ ରହିବି ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକମାନେ ଜଗତରେ ରହିଛନ୍ତି। ହେ ପବିତ୍ର ପରମପିତା, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦରେ ରଖ। ତୁମ ନାମର ଶକ୍ତି ଧ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦରେ ରଖ ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ଓ ମୁଁ ଏକ, ସେମାନେ ସେହିପରି ଏକ ହୋଇ ପାରିବେ। 12ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦରେ ରଖିଥିଲି। ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନାମର ଶକ୍ତି ବଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିରାପଦରେ ରଖିଥିଲି। ସେହି ନାମ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଇଥିଲ। ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣିତ କଲି। ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କେବଳ ଜଣେ ବିନାଶ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲ। ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ ସେଥିପାଇଁ ସେ ନଷ୍ଟ ହେଲା। 13ମୁଁ ତୁମପାଖକୁ ଏବେ ଆସୁଛି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜଗତରେ ଆଉ ଆଉ ଏହିସବୁ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି। ମୁଁ ଏହିସବୁ କହେ, ଯେପରି ଏହି ଲୋକମାନେ ମୋଠାରେ ଥିବା ଆନନ୍ଦ ପାଇ ପାରିବେ। ମୁଁ ରୁହେଁ, ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମୋର ପୁଣିଆନନ୍ଦ ପାଆନ୍ତୁ। 14ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛି। ଆଉ ଏହି ଜଗତର ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରନ୍ତି। କାରଣ ସେମାନେ ଜଗତର ନୁହଁନ୍ତି ଓ ଯେପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜଗତରୁ ଉତ୍ସର୍ଗ ନୁହେଁ। 15ମୁଁ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗତରୁ ନେଇଯିବାପାଇଁ କହୁନାହିଁ। ମୁଁ ତୁମକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପାତ୍ମା ଶୟତାନଠାରୁ ନିରାପଦରେ ରଖିବା ପାଇଁ କହୁଛି। 16ମୁଁ ଯେପରି ଜଗତର ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସେହିପରି ଏହି ଜଗତର ନୁହଁନ୍ତି। 17ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ତୁମର ସତ୍ୟ ଧ୍ୱାସ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ସେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଅ। ତୁମ୍ଭର ଉପଦେଶ

ହେଉଛି ସତ୍ୟ । 18ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନଗତ ମଧ୍ୟକୁ ପଠାଇ ଦେଇଛି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଏହି ନଗତକୁ ପଠାଇଲ । 19ମୁଁ ନିଜକୁ ସେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା କରୁଛି ଯେହେତୁ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର ସେବା ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିବେ ।

20“ମୁଁ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଓ ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ହେତୁ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି ।

21ହେ ପରମପିତା, ମୁଁ ତୁମଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ଯେପରି ମୋ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ ରଖୁଥିବା ଲୋକମାନେ ଏକ ହୋଇପାରିବେ । ତୁମ୍ଭେ ମୋ’ଠାରେ ରହନ୍ତୁ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଅଛି । ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଆତ୍ମାରେ ଯେପରି ଏକ ହୋଇ ପାରିବେ । ତଦ୍ୱାରା ନଗତ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ଯେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପଠାଇଅଛ ।

22ମୋତେ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ ଗୌରବ ଦେଇଥିଲ, ମୁଁ ତାହା ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛି । ଏହି ଗୌରବ ଦେବାର କାରଣ ହେଉଛି ଯେ, ଯେପରି ‘ତୁମ୍ଭେ ଓ ମୁଁ ଏକ, ସେପରି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକ ହୋଇପାରିବେ’ ।

23ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ରହିବି ଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋଠାରେ ରହିବ । ତେଣୁ ସେମାନେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଏକ ହୋଇପାରିବେ । ତାହା ହେଲେ ଏହି ନଗତ ଦାଣ୍ଡିପାରିବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପଠାଇଛ । ଏ ନଗତ ଦାଣ୍ଡିବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେପରି ପ୍ରେମ କରୁଥିଲ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରେମ କରୁଛି ।

24ହେ ପରମପିତା, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛ, ମୁଁ ରୁହେଁ, ମୁଁ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ମୋ ସହିତ ରୁହନ୍ତୁ । ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେମାନେ ମୋର ଗୌରବ ଦେଖନ୍ତୁ । ଏହି ଗୌରବ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଇଛ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମୋତେ ପ୍ରେମ କଲ ।

25ହେ ପରମପିତା ତୁମ୍ଭେ ହେଉଛ ଉତ୍ତମ । ଏହି ନଗତ ତୁମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନି । ଏହି ଲୋକମାନେ ଦାଣ୍ଡି ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପଠାଇଛ ।

26ତୁମ୍ଭେ କପରି, ତାହା ମୁଁ, ସେମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବି । ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କଠାରେ ପ୍ରକାଶ କରିବି । ତାପରେ ମୋ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭର ଯେପରି ପ୍ରେମ ରହିଛି, ସେହିପରି ପ୍ରେମ ତାହାଙ୍କଠାରେ ରହିବି ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ବାସ କରିବି ।”

ଯୀଶୁ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ

(ମାଥିଉ 26:47-56; ମାର୍କ 14:43-50; ଲୁକ 22:47-53)

18 ଯୀଶୁ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ସାରିବା ପରେ, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ରୁଲିଗଲେ । ସେମାନେ କଦ୍ରୋଣ ଉପତ୍ୟକା ପାରି ହୋଇଗଲେ । ଆଉ ପଟେ ନିଜପାଇ ବୃକ୍ଷର ଗୋଟିଏ ବଗିଚା ଥିଲା । ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଠାକୁ ଗଲେ ।

ଯିହୁଦା ଏହି ସ୍ଥାନ ଦାଣ୍ଡିଥିଲା । କାରଣ ଯୀଶୁ ପ୍ରାୟ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲେ । ସେହି ଯିହୁଦା ହିଁ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗଲା । 3ତେଣୁ ସେ

ଦଳେ ସୈନ୍ୟଙ୍କୁ ନେଇ ବଗିଚାକୁ ଗଲା । ସେ ମୁଖ୍ୟ ଯାଦକ ଓ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଣିଥିଲା । ସେମାନେ ମଗାଲ, ଲଣ୍ଡିନ ଓ ଅସୁଗସ୍ତୁ ଆଣି ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ।

4ତାହାଙ୍କପ୍ରତି କ’ଣ ଘଟିବ, ସେ କଥା ଯୀଶୁ ଆଗରୁ ଦାଣ୍ଡିଥିଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଛ?”

5ସେହି ଲୋକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ‘ନାଦରତୀୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ।’ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ‘ମୁଁ ନିଜେ ସେହି ଯୀଶୁ ।’ ଯୀଶୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଇଥିବା ଯିହୁଦା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । 6ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ‘ମୁଁ ଯୀଶୁ,’ ଲୋକମାନେ ପଛକୁ ପୁଞ୍ଜିଯାଇ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ ।

7ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ଥରେ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଛ?”

ସେମାନେ କହିଲେ, “ନାଦରତୀୟ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ।”

8ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ତ କହିଲି ଯେ ମୁଁ ସେହି ଯୀଶୁ । ଯଦି ତୁମେ ମୋତେ ଖୋଜୁଛ, ତେବେ ଏହି ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ଯିବାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ।” 9ଏପରି ଘଟିଲା ଯେହେତୁ ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଥିତ ବାଣୀ ସତ୍ୟ ହେବ: “ମୁଁ ତୁମ୍ଭେ ଦେଇଥିବା ନିଶା ଲୋକକୁ ମଧ୍ୟ ହରେଇ ନାହିଁ ।”

10ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡା ଥିଲା । ସେ ଖଣ୍ଡା ବାହାର କରି ମୁଖ୍ୟ ଯାଦକଙ୍କ ଦାସକୁ ଆଘାତ କଲେ । ସେ ଦାସର ଡାହାଣ କାନ କଟି ଗଲା । ସେହି ଦାସର ନାମ ମାଲଖ ଥିଲା । 11ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ଖଣ୍ଡା ଖାପରେ ରଖି ଦିଅ । ପରମପିତା ମୋତେ ଏହି ପିଆଲା ପିଇିବାକୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ମୁଁ ଏହା ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉଚିତ ।

ଯୀଶୁ ହାନାନଙ୍କ ଆଗକୁ ଅଣାଗଲେ

(ମାଥିଉ 26:57-58; ମାର୍କ 14:53-54; ଲୁକ 22:54)

12ତାପରେ, ସୈନ୍ୟମାନେ, ଓ ସେମାନଙ୍କ ସେନାପତିମାନେ ଓ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପ୍ରହରୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କଲେ ।

13ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିଲେ ଓ ହାନାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ । ହାନାନ କୟାଫାଙ୍କର ଶୁଣ୍ଠର ଥିଲେ । ସେହି ବର୍ଷ କୟାଫା ମହାଯାଦକ ଥିଲେ । 14କୟାଫା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଦେଇଥିଲେ, “ସବୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ନିଶା ପ୍ରାଣ ଦେବା ବଚ୍ଚ ଭଲ ।”

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦାଣ୍ଡିନାହାନ୍ତ ବୋଲି ପିତର ମିଥ୍ୟା କହିଲେ

(ମାଥିଉ 26:69-70; ମାର୍କ 14:66-68; ଲୁକ 22:55-57)

15ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଅନ୍ୟ ନିଶା ଶିଷ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ଗଲେ । ସେହି ଶିଷ୍ୟନିଶା ମହାଯାଦକଙ୍କୁ ଦାଣ୍ଡିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ମହାଯାଦକଙ୍କ ଘର ଅଗଣା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ । 16କିନ୍ତୁ ପିତର ଫାଟକ ବାହାରେ ଅପେକ୍ଷା କଲେ । ମହାଯାଦକଙ୍କୁ ଦାଣ୍ଡିଥିବା ସେହି ଶିଷ୍ୟ ନିଶାକ ବାହାରକୁ ଫେରି ଆସିଲେ । ସେ ଫାଟକ ଦଗିଥିବା ଦାସୀକୁ କହି ସେ ପିତରଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଆଣିଲେ । 17ସେହି ଦାସୀ

ପିତରଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, “ତୁମେ ବି କ’ଣ ଏହି ଲୋକର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନୁହେଁ?”

ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ନା, ମୁଁ ନୁହେଁ।”

18 ଗୀତ ହେଉଥିଲା ଦାସ ଓ ପ୍ରହରୀମାନେ ନିଆଁ ନାଳୁଥିଲେ। ସେମାନେ ନିଆଁ ଗୁରୁପଟେ ଠିଆ ହୋଇ ଦେହକୁ ସେକିଥିଲେ। ପିତର ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଠିଆ ହୋଇ ଥିଲେ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମହାଯାଦକଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ

(ମାଥିଉ 26:59-66; ମାର୍କ 14:55-64; ଲୁକ 22:66-71)

19 ମହାଯାଦକ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଡାହାଣ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବକ୍ଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ। ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଡାହାଣ ଶିଷ୍ୟ ବକ୍ଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ। 20 ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ଖୋଲୁଖୋଲି ଭାବେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛି। ମୁଁ ସର୍ବଦା ସମାଜଗୃହ ଓ ମନ୍ଦିରରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆସିଛି। ସେଠାରେ ସବୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି। ମୁଁ କୌଣସି ବକ୍ଷୟ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ କହି ନାହିଁ। 21 ତୁମେ ମୋତେ କାହିଁକି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଛ? ମୋର ଶିକ୍ଷା ଶୁଣିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ପଚାର, ମୁଁ କ’ଣ କହିଥିଲି, ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି।”

22 ଯୀଶୁ ଏହି କଥା କହିବାବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ପ୍ରହରୀ ଡାହାଣକୁ ପ୍ରହାର କଲା। ସେ କହିଲା, “ତୁମେ ମହାଯାଦକଙ୍କୁ ସେପରି ଉତ୍ତର ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ।”

23 ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯଦି ମୁଁ କିଛି ଭୁଲ କହିଲି ତେବେ ଏଠାରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ମୋର ଭୁଲ ଜଣାଇଦିଅ। ଯଦି ମୋର କହିବା ଠିକ୍, ତେବେ ମୋତେ ତୁମେ କାହିଁକି ମାରିଲ?”

24 ତେଣୁ ହାନାନ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମହାଯାଦକ କୟାଫାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦେଲେ।

ପିତର ପୁନର୍ବାର ମିଥ୍ୟା କହିଲେ

(ମାଥିଉ 26:71-75; ମାର୍କ 14:69-72; ଲୁକ 22:58-62)

25 ଶିମୋନ ପିତର ନିଆଁ ପାଖେ ଠିଆ ହୋଇ ସେକି ହେଉଥିଲେ। ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଡାହାଣକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କ’ଣ ଏହି ଲୋକର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ନୁହେଁ? କିନ୍ତୁ ପିତର ମନା କଲେ।

ସେ କହିଲେ, “ନା, ମୁଁ ନୁହେଁ।”

26 ମହାଯାଦକଙ୍କର ଜଣେ ଦାସ ସେଠାରେ ଥିଲା। ପିତର ଯେଉଁ ଲୋକର କାନ କାଟିଦେଇଥିଲେ, ସେ ସେହି ଦାସର ସମ୍ପର୍କୀୟ। ତେଣୁ ସେ କହିଲା, “ମୁଁ ଭାବୁଛି, ମୁଁ ବଗିଚାରେ ଏହି ଲୋକ ସହିତ ତୁମକୁ ଦେଖିଥିଲି।”

27 କିନ୍ତୁ ପିତର ପୁଣି ଥରେ କହିଲେ, “ନା, ମୁଁ ଡାହାଣ ସହିତ ନଥିଲି।” ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ଗୋଟିଏ କୁକୁଡ଼ା ଡାକିଲା।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପୀଲତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆଣାଗଲେ

28 ତା’ପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୟାଫାଙ୍କ ଘରୁ ରୋମୀୟ

ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ପ୍ରାସାଦକୁ ନେଇଗଲେ। ସେତେବେଳେ ପାହାନ୍ତିଆ ସମୟ। ଯିହୁଦୀମାନେ ପ୍ରାସାଦ ଭିତରକୁ ଗଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ନିଜକୁ ଅପବିତ୍ର କରିବାପାଇଁ ଗୁଡ଼ି ନ ଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ଭୋଜନ ଖାଇବା ପାଇଁ ଗୁଡ଼ିଥିଲେ। 29 ତେଣୁ ପୀଲତ ପ୍ରାସାଦ ବାହାରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ। ସେ ପଚାରିଲେ, “ଏହି ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ଅଭିଯୋଗ କ’ଣ?”

30 ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସେ ଜଣେ ମନ ଲୋକ। ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ତାହାକୁ ତୁମ ନିକଟକୁ ଆଣିଛୁ।”

31 ପୀଲତ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ତାହାକୁ ନେଇଯାଅ, ଓ ତୁମ୍ଭ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ତାହାର ବିଚାର କର।” ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, “କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କର ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଆମ୍ଭେ କାହାକୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ।”

32 ଏହାପାଇଁ ସେ କିପରି ମଗବେ, ସେ ବକ୍ଷୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କର ବାଣୀ ସତ୍ୟ ହେଲା।

33 ତା’ପରେ ପୀଲତ ପ୍ରାସାଦ ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲେ। ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଡାକିଲେ। ଡାହାଣକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କ’ଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା?”

34 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଏହା ତୁମ ନିଜର ପ୍ରଶ୍ନ, ନା ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମକୁ ମୋ ବକ୍ଷୟରେ କହିଛନ୍ତି?”

35 ପୀଲତ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ନୁହେଁ। ତୁମ ନିଜର ଲୋକମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନଯାଦକମାନେ ତୁମକୁ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣିଛନ୍ତି। ତୁମେ କ’ଣ ଦୋଷ କରିଛ?”

36 ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୋର ରାଜ୍ୟ ଏ ଜଗତର ନୁହେଁ। ଯଦି ଏହା ଜଗତର ହୋଇଥାନ୍ତା, ତେବେ ମୋର ଦାସମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରିଥାଆନ୍ତେ ଓ ମୋତେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଧରପାରି ନ ଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ମୋ ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାନରେ।”

37 ପୀଲତ କହିଲେ, “ତେବେ ତୁମେ ଜଣେ ରାଜା।”

ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମେ ମୋତେ ରାଜା ବୋଲି କହୁଛ। ଏହା ସତ୍ୟ। ମୁଁ ଏଥିପାଇଁ ଜନ୍ମ ନେଇଛି। ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ବକ୍ଷୟରେ କହିବା ପାଇଁ; ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଜଗତକୁ ଆସିଛି। ସତ୍ୟକୁ ଭଲପାଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ମୋ କଥା ଶୁଣନ୍ତି।”

38 ପୀଲତ କହିଲେ, “ସତ୍ୟ କ’ଣ?” ସେ ଏହା କହିବା ପରେ ପୁଣି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ। ପୀଲତ କହିଲେ, “ଏହି ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ମୁଁ ପାଉ ନାହିଁ। 39 ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ବେଳେ ମୋଠାରୁ ଜଣେ ବନ୍ଦୀର ମୁକ୍ତି ମାଗିବା ନିମନ୍ତେ ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ପ୍ରଥା ଅଛି। ତେଣୁ ତୁମେ ଯଦି ଗୁଡ଼ି, ମୁଁ ଏହି ‘ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା’ଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଦେବି।”

40 ମାତ୍ର ଯିହୁଦୀମାନେ ଚତ୍କାର କଲେ, “ନା, ଏ ଲୋକକୁ ନୁହେଁ। ବାରବ୍ବାକୁ ମୁକ୍ତି ଦିଅ।” ଏହି ବାରବ୍ବା ଜଣେ ଡକାୟିତ ଥିଲା।

19 ତା’ପରେ ପୀଲତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଇ କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର କରିବା ପାଇଁ ଆଦେଶ ଦେଲେ। ଧୈର୍ଯ୍ୟନିକମାନେ କଣ୍ଠା ଗଛର ମୁକୁଟ ତିଆରି କରି ତାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ

ପିନ୍ଧାଇଲେ । ତା’ପରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବାଇଗଣୀ ରଙ୍ଗର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧାଇଲେ । ୩ ସୈନିକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପାଖକୁ ବହୁତ ଥର ଆସିଲେ ଓ କହିଲେ, “ହେ! ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା !” ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିଲେ ।

୪ ପୀଲତ ପୁଣି ଥରେ ବାହାରକୁ ଆସି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗକୁ ଆଣୁଛି । ମୁଁ ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ, ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ପାଉ ନାହିଁ ।” ୫ ତାପରେ ଯୀଶୁ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ । ସେ କଣ୍ଠର ମୁକୁଟ ଓ ବାଇଗଣୀ ରଙ୍ଗର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିଲେ । ପୀଲତ କହିଲେ, “ଦେଖ, ସେହି ଲୋକା !”

୬ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଲା ମାତ୍ରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଦକଗଣ ଓ ଯିହୁଦୀ ପ୍ରହରୀମାନେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ, “ତାକୁ କୃଗରେ ଚଢ଼ାଇ ମାର, ତାକୁ କୃଗରେ ଚଢ଼ାଇ ମାର ।”

କିନ୍ତୁ ପୀଲତ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନେଇ କୃଗରେ ଚଢ଼ାଇ ମାର, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ପାଉ ନାହିଁ ।”

୭ ଯିହୁଦୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ପାଇବା ଉଚିତ କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର ବୋଲି କହିଅଛନ୍ତି ।”

୮ ପୀଲତ ଏହା ଶୁଣି ଆତ୍ମର ଭୟଭୀତ ହେଲେ । ୯ ସେ ପ୍ରାସାଦ ଭିତରକୁ ଫେରିଗଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛ?” ମାତ୍ର ଯୀଶୁ କିଛି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ୧୦ ପୀଲତ କହିଲେ, “ତୁମେ କ’ଣ ମୋ ସହିତ କଥା କହିବ ନାହିଁ? ମନେରଖ, ତୁମକୁ ମୁକ୍ତ ଦେବାକୁ କି କୃଗରେ ଚଢ଼ାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ଆମର କ୍ଷମତା ଅଛି ।”

୧୧ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋ’ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କର ଯେଉଁ କ୍ଷମତା ଅଛି ବୋଲି ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି, କେବଳ ସେହି କ୍ଷମତା ପରମେଶ୍ଵର ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଯିଏ ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ସମର୍ପଣ କରିଛି, ତା’ର ପାପ ଆତ୍ମର ଗୁରୁତର ।”

୧୨ ଏହାପରେ ପୀଲତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି କହିଲେ, “ଆପଣ ଯଦି ଏ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୁକ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣ କାଇସରଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ନୁହଁନ୍ତି । ଯିଏ ନିଜକୁ ରାଜା ବୋଲି ଦାବୀ କରୁଛି, ସେ କାଇସରଙ୍କ ବିରୋଧୀ ।”

୧୩ ପୀଲତ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଏହି କଥା ଶୁଣିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ‘ପ୍ରସ୍ତରମଣ୍ଡପ’ ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିଲେ । ଏହା ଭାଷାରେ ଏହାର ନାମ ‘ଗବ୍‌ବଥା’ ଅଟେ । ପୀଲତ ପ୍ରସ୍ତରମଣ୍ଡପରେ ଥିବା ବିଗୁରାସନରେ ବସିଲେ । ୧୪ ସେହିନିମନ୍ତରପର୍ବ ସମୟର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦିନର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟ ଥିଲା । ପୀଲତ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମର ରାଜାଙ୍କୁ ଦେଖ ।”

୧୫ ଯିହୁଦୀମାନେ ଚକ୍ରାନ୍ତ କଲେ, “ତାକୁ ଦୂରକୁ ନେଇଯାଅ । ତାକୁ କୃଗରେ କଣ୍ଠାବନ୍ଧ କରି ମାରିଦିଅ ।”

ପୀଲତ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କ’ଣ ଚାହେଁ ଯେ, ମୁଁ ତୁମ ରାଜାଙ୍କୁ କୃଗରେ ଚଢ଼ାଇ ମାରିବି?”

ମୁଖ୍ୟ ଯାଦକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “କାଇସର କେବଳ ଆମର ରାଜା ।”

୧୬ ତେଣୁ ପୀଲତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୃଗରେ ମାରିବାପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପି ଦେଲେ ।

ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୃଗବନ୍ଧ କଲେ

(ମାଥିଉ 27:32-44; ମାର୍କ 15:21-32; ଲୁକ 23:26-43)

ସୈନିକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନେଇଗଲେ । ୧୭ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ନିଜର କୃଗ ବୋଧ “କପାଳସ୍ଥଳ” ନାମକ ସ୍ଥାନକୁ ଗଲେ । ଏହା ଭାଷାରେ ସେହିସ୍ଥାନକୁ ‘ଗଲଗଥା’ କହନ୍ତି । ୧୮ ସେହି ‘ଗଲଗଥା’ରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୃଗବନ୍ଧ କଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମଝିରେ ରଖି ତାହାଙ୍କର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଆଉ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୃଗବନ୍ଧ କଲେ । ୧୯ ପୀଲତ ଗୋଟିଏ ସଙ୍କେତ ଲେଖି ଯୀଶୁଙ୍କ କୃଗରେ ଟଙ୍ଗେଇଲେ । ସେଥିରେ ଲେଖାଥିଲା, “ନାଜରତୀୟ ଯୀଶୁ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ରାଜା ।” ୨୦ ଯୀଶୁଙ୍କର କୃଗବନ୍ଧ ହେବା ସ୍ଥାନ ନଗରର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଅନେକ ଯିହୁଦୀ ସେହି ସଙ୍କେତ ପଢ଼ିଲେ । ଏହା ଏହା, ଲିଟିନ ଓ ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ଲେଖାହୋଇ ଥିଲା । ୨୧ ମୁଖ୍ୟ ଯାଦକମାନେ ପିଲତଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା”, ଏହି କଥା ଲେଖନ୍ତୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଲୋକ ନିଜକୁ ‘ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା ବୋଲି କହିଲୁ’ ବୋଲି ଲେଖନ୍ତୁ ।

୨୨ ପିଲତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଯାହା ଲେଖିଛି, ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବି ନାହିଁ ।”

୨୩ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୃଗବନ୍ଧ କଲାପରେ ସୈନିକମାନେ ତାହାଙ୍କର ଲୁଗାପଟା ନେଇଗଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ର ଗୁଣ ଭାଗ କଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୈନିକ ଗୋଟିଏ ଭାଗ ରଖିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ପିନ୍ଧା ପୋଷାକ ମଧ୍ୟ ନେଇଗଲେ । ଏହା ତଳୁ ଉପର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନା ସିଲେଇରେ ଗୋଟିଏ ପୋଷାକ ଥିଲା । ୨୪ ତେଣୁ ସେମାନେ ପରସ୍ପର କଥା ହେଲେ, “ଆମେ ଏହାକୁ ଚିରି ଭାଗ କରିବାନାହିଁ । ଏହା କିଏ ପାଇବ, ତାହା ଦାଣ୍ଡିବାପାଇଁ ଆମେ ଗୁଳାବାଣ୍ଟ କରିବା ଉଚିତ ।” ଏହାଦ୍ଵାରା ଧର୍ମଗାସ୍ତର ଉଚ୍ଚ ସତ୍ୟ ହେଲା:

“ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ମୋର ବସ୍ତ୍ର ଭାଗ କଲେ ଓ ମୋର ପିନ୍ଧା ପୋଷାକ ପାଇଁ ଗୁଳାବାଣ୍ଟ କଲେ ।”

ଗାତ୍ରଫୁଲ୍ଲ 22:18

ତେଣୁ ସୈନିକମାନେ ତାହା କଲେ ।

୨୫ ଯୀଶୁଙ୍କର ମା’ ତାହାଙ୍କ କୃଗ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ, ଯେଠାରେ ତାହାଙ୍କର ମାଉସୀ, କ୍ଲୋପାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମରିୟମ, ଓ ମଗଦଲୀନୀ ମରିୟମ ମଧ୍ୟ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ୨୬ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । ସେ ତାହାଙ୍କର ଅତି ପ୍ରିୟ ଶିଷ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲେ । ତାହାଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରିୟ ନାରୀ, ଏ ଦେଖ, ତୁମର ପୁଅ !” ୨୭ ତାପରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ସେହି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ଏଠାରେ ତୁମର ମାଆ ।” ତେଣୁ ଏହି ଶିଷ୍ୟ ନିଜକୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାଆଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇଗଲେ ।

ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ

(ମାଥିଉ 27:45-56; ମାର୍କ 15:33-41; ଲୁକ 23:44-49)

28ଏବେ ସମସ୍ତ କିଛି ଶେଷ ହୋଇଯାଇଛି, ଯୀଶୁ ଏହା ଦାଣିଲେ। ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରବାଣୀ ସତ୍ୟ ହେବା ପାଇଁ ସେ କହିଲେ, “ମୋତେ ଶେଷ କରୁଛି।” * 29ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ରରେ ଭର୍ତ୍ତି ଖଟା-ପିତା ସ୍ୱାଦମୁକ୍ତ ରସ ରଖାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ଖଣ୍ଡେ ସୁଅକୁ ରସରେ ବୁଡେଇ ଏକୋପ ନଳରେ ଲଗାଇ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୁଖ ପାଖକୁ ବଢ଼ାଇଲେ। 30ଯୀଶୁ ତାହା ପାନ କରି କହିଲେ, “ସମାପ୍ତ ହେଲା”। ତାପରେ ସେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ।

31ସେଦିନ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦିନ ଥିଲା। ତହିଁ ଆରଦିନ ବିଶେଷ ବିଗ୍ରାମବାର ଥିଲା। ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ରୁହୁଁ ନଥିଲେ ଯେ, ମୃତ ଗରୀରଗୁଡ଼ିକ କ୍ତୃଗ ଉପରେ ବିଗ୍ରାମବାର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଝୁଲି ରହୁ। ତେଣୁ ସେମାନେ ପୀଳତଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କର ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଦେବାପାଇଁ ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ। ଯେପରି ସେମାନେ ଗ୍ରୀସ୍ତ ମରିଯିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦେହ କ୍ତୃଗରୁ ଓହ୍ଲାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଅନୁମତି ମାଗିଲେ। 32ତେଣୁ ସୈନିକମାନେ ଆସି ପ୍ରଥମ ଲୋକଟିର ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଦେଲେ। ତା’ପରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଟିର ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଦେଲେ। 33କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ସେ ମରି ସାରିଲେଣି। ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଲେ ନାହିଁ। 34କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ସୈନିକ ବର୍ଜା ଦ୍ୱାରା ତାହାଙ୍କର କନ୍ଧଦେଶକୁ ବନ୍ଦ କଲା। ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ତହିଁରୁ ରକ୍ତ ଓ ନଳ ବୋହୁ ଆସିଲା। 35ଯିଏ ଏହା ଦେଖିଛନ୍ତି ସେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି। ଯଦ୍ୱାରା ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ। ସେ ଯାହା କହନ୍ତି, ତାହା ସତ୍ୟ। ସେ ନାଶିନ୍ତି ଯେ, ସେ ସତ୍ୟ କହନ୍ତି। 36ଏସବୁ ଘଟିଛି, ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯାହା ଲେଖା ଅଛି, ତାହା ସତ୍ୟ ହେବ, “ତାହାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ହାତ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ଯିବ ନାହିଁ।” * 37ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି: “ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ବର୍ଜା ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକମାନେ ଦେଖିବେ।” *

ଯୀଶୁଙ୍କର ସମାଧି

(ମାଥିଉ 27:57-61; ମାର୍କ 15:42-47; ଲୁକ 23:50-56)

38ଏହା ପରେ ହାରାମାଆୟାର ଯୋଷେଫ ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ପୀଳତଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଗରୀରଟି ମାଗିଲେ। ଯୋଷେଫ ଯୀଶୁଙ୍କର ନିଶ୍ଚିତ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହା କହିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ପୀଳତ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କର ଗରୀର ନେବାପାଇଁ

ଅନୁମତି ଦେଲେ। ତେଣୁ ଯୋଷେଫ ଆସି ଯୀଶୁଙ୍କର ଗରୀର ନେଇଗଲେ। 39ନୀକଦୀମ ମଧ୍ୟ ଯୋଷେଫଙ୍କ ସହତ ଗଲେ। ସେ ପ୍ରଥମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହତ ଗୁଡ଼ିରେ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହତ କଥା ହୋଇଥିଲେ। ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦେହରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ପରୁଗ କଲେଗ୍ରାମ ଗନ୍ଧରସ ମିଶ୍ରିତ ଅଗୁରୁ ଘେନି ଆସିଲେ। 40ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ସମାଧି ଦେବା ପ୍ରଥାନୁସାରେ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଯୀଶୁଙ୍କର ମୃତଦେହକୁ ସ୍ତରଣି ଅଗୁରୁ ସହତ ପତଳା ଲୁଗାରେ ଗୁଡ଼େଇ ଦେଲେ। 41ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଯେଉଁଠାରେ କ୍ତୃଗବନ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହି ସ୍ଥାନ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ବଗିଚା ଥିଲା। ସେହି ବଗିଚାରେ ଗୋଟିଏ ନୂଆ କବର ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ପୂର୍ବରୁ କାହାକୁ ସମାଧି ଦିଆ ଯାଇ ନ ଥିଲା, 42ବିଗ୍ରାମବାର ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାହାର ପ୍ରସ୍ତୁତି କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେଠାରେ ସମାଧିସ୍ଥ କଲେ, କାରଣ ସେହି ସମାଧିଟି ପାଖରେ ଥିଲା।

ଯୀଶୁଙ୍କର କେତେକ ଶିଷ୍ୟ ସମାଧିକୁ ଖାଲପଡ଼ୁଥିବା ଦେଖିଲେ

(ମାଥିଉ 28:1-10; ମାର୍କ 16:1-8; ଲୁକ 24:1-12)

20 ରବିବାର ଦିନ ପାହାନ୍ତିଆରେ ମର୍ତ୍ତ୍ୟୁଦୀନୀ ମରିଯୁନ ଯୀଶୁଙ୍କର କବର ନିକଟକୁ ଆସିଲେ। ସେତେବେଳେ ତଥାପି ଅନ୍ଧାର ଥିଲା। ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ, ବହୁତ ବଡ଼ ପଥରଟି କବର ଦ୍ୱାର ପାଖରୁ ଦୂରକୁ ଘୁଞ୍ଚି ଯାଇଛି। 2ତେଣୁ ମରିଯୁନ, ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଅନ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ଶିଷ୍ୟ ଯାହାଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମୃତଦେହକୁ କବର ଭିତରୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ ରଖିଛନ୍ତି ଆମେ ଜାଣି ନାହୁଁ।”

3ତେଣୁ ପିତର ଓ ଅନ୍ୟଶିଷ୍ୟ କବର ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ବାହାରିଲେ। 4ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଦୌଡ଼ୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପିତରଙ୍କଠାରୁ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟଜଣକ ଜୋର୍ରେ ଦୌଡ଼ୁଥିଲେ। ତେଣୁ ସେ ପ୍ରଥମେ କବର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲେ। 5ସେ ନିକଟପଡ଼ି ଭିତରକୁ ଚାହିଁ ପତଳା ଆଛାଦନ-ବସ୍ତ୍ର ସେଠାରେ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଲେ, କିନ୍ତୁ ଭିତରକୁ ଗଲେ ନାହିଁ। 6ତା’ପରେ ତାହାଙ୍କ ପଛରେ ଶିମୋନ ପିତର ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ। ପିତର କବର ଭିତରକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ପତଳା ଆଛାଦନ-ବସ୍ତ୍ର ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖିଲେ। 7ଯେଉଁ ଲୁଗାଟି ଯୀଶୁଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ତାହା ସେ ଦେଖିଲେ। ତାହା ପତଳା ବସ୍ତ୍ର ପାଖରେ ନଥାଇ ଅଲଗା ନାଗାରେ ଗୁଡ଼େଇ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା। ପତଳା-ଆଛାଦନ ବସ୍ତ୍ର ସହତ ତାହା ପଡ଼ି ନଥିଲା।

8ଏହାପରେ ଅନ୍ୟଶିଷ୍ୟ ଜଣକ ମଧ୍ୟ ଭିତରକୁ ଗଲେ, ସେହି ଶିଷ୍ୟ ଜଣକ କବର ପାଖରେ ଆଗ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ। ସେ ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଦେଖିଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ। 9ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରେ ‘ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଅବଗ୍ୟ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବେ’, ଏହାର ଅର୍ଥ ସେହି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି ପାରି ନ ଥିଲେ।

“ମୋତେ ... କରୁଛି” ଗୀତସଂହତା 22:15, 69:2.
“ତାହାଙ୍କର ... ନାହିଁ” ଗୀତସଂହତା 34:20; ଯାତ୍ରାବିବରଣି 12:46 ଓ ଗଣନା ପୁସ୍ତକ 9:12 ଅନୁସାରେ
“ସେମାନେ ... ଦେଖିବେ।” ଯିଖରୟ 12:10.

ମରଦଲାନୀ ମରୟମଙ୍କୁ ଯାଶୁ ଦେଖାଦେଲେ

(ମାର୍କ 16:9-11)

10ତା'ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଘରକୁ ଫେରିଗଲେ । 11କିନ୍ତୁ ମରୟମ କବର ବାହାରେ ଠିଆ ହୋଇ କାନ୍ଦୁଥିଲେ । ସେ କାନ୍ଦୁଥିବାବେଳେ ନିଜପତ୍ନୀ କବର ଭିତରକୁ ଗୁହଁଲେ । 12ସେ ଦୁଇ ଦଣ ସର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ଧଳା ଲୁଗା ପିନ୍ଧି ଯାଶୁଙ୍କ ଗରୀର ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲା, ତାହା ପାଖରେ ବସିବାର ଦେଖିଲେ । ନିଶେ ସର୍ଗଦୂତ ଯାଶୁଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ରହଥିବା ଜାଗାରେ ଓ ଅନ୍ୟ ନିଶେ ପାଦ ରହଥିବା ଜାଗାରେ ବସିଥିଲେ ।

13ସେମାନେ ମରୟମଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ହେ ନାରୀ, ତୁମେ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ?”

ମରୟମ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗରୀର କେତେକ ଲୋକ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁଠି ରଖିଛନ୍ତି, ତାହା ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ ।” 14ସେ ଏହା କହି ବୁଲି ପଡ଼ିଲେ । ସେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲେ । କିନ୍ତୁ ମରୟମ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ ନାହିଁ ।

15ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ହେ ନାରୀ, ତୁମେ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ? ତୁମେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଛ?”

ମରୟମ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏହି ଲୋକ ହିଁ ବରିଗୁର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମହାଶୟ ଆପଣ କ'ଣ ଯାଶୁଙ୍କୁ ନେଇଯାଇଛନ୍ତି? ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣ କେଉଁଠି ରଖିଛନ୍ତି? ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ, ମୁଁ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ ଘେନି ଆସିବି ।”

16ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମରୟମ,” ।

ମରୟମ ତାହାଙ୍କ ଆଡ଼େ ବୁଲିପଡ଼ି ଯିହୁଦୀୟ ଭାଷାରେ କହିଲେ, “ଗର୍ବୁନୀ” ଅର୍ଥାତ୍ ‘ଗୁରୁ’ ।

17ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ଧର ନାହିଁ । ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯାଇ ମୋର ଭାଇମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ, ମୁଁ ମୋର ଓ ତୁମର ପରମପିତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଫେରିଯାଉଛି । ମୁଁ ମୋର ଓ ତୁମର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଅଛି ।”

18ମରଦଲାନୀ ମରୟମ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲି ।” ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁ କହିଥିବା କଥା ଗୁଣାଇଲେ ।

ଯାଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ

(ମାଥିଉ 28:16-20; ମାର୍କ 16:14-18; ଲୁକ 24:36-49)

19ସେଦିନ ରବିବାର ଥିଲା । ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସବୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏକାଠିହେଲେ । ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନଙ୍କ ଭୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଘରର ସବୁ କବାଟ ବନ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ । ତା'ପରେ ଯାଶୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହୋଇ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗାନ୍ଧ ହେଉ ।” 20ଯାଶୁ ଏକଥା କହିବା ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ହାତ ଗୋଡ଼ ଦେଖାଇଲେ । ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସି ହେଲେ ।

21ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗାନ୍ଧ ହେଉ । ମୋତେ ପରମପିତା ଯେପରି ପଠାଇଥିଲେ, ମୁଁ ସେହିପରି ତୁମକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପଠାଉଛି ।” 22ଯାଶୁ ଏହିକଥା କହିବା

ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନାସ ଛାଡ଼ି ସେ କହିଲେ, “ପବିତ୍ରଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କର ।” 23ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରିବ ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରାହେବ । ଯଦି ତୁମେ ଲୋକମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରିବନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ କ୍ଷମା କରାହେବ ନାହିଁ ।”

ଥୋମାଙ୍କୁ ଯାଶୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ

24ଥୋମା ଯାହାଙ୍କୁ ଦିବୁମ କୁହାଯାଉଥିଲା ଯାଶୁ ଆସିଲା ବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହତ ନଥିଲା । ସେ ବାରଦଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ନିଶେ ଥିଲା । 25ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଥୋମାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ଭେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଲୁ ।” ଥୋମା କହିଲେ, “ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ହାତରେ କଣ୍ଠାର କ୍ଷତ ଦାଗ ନଦେଖିଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵାସ କରିବି ନାହିଁ । ମୁଁ ମୋର ଆଙ୍ଗୁଠି ସେହି କଣ୍ଠାର ଦାଗରେ ନ ରଖିବା, ଓ ତାହାଙ୍କ କକ୍ଷଦେଶରେ ମୋର ହାତ ନଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବି ନାହିଁ ।”

26ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁଣି ଘର ଭିତରେ ଥିଲେ । ଥୋମା ସେମାନଙ୍କ ସହତ ଥିଲେ । କବାଟରେ ଡାକ୍ ପଡ଼ିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଠିଆ ହେଲେ । ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗାନ୍ଧ ହେଉ ।”

27ତା'ପରେ ଯାଶୁ ଥୋମାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଠାରେ ତୁମର ଆଙ୍ଗୁଠି ରଖ । ମୋ ହାତକୁ ଦେଖ । ମୋ କକ୍ଷଦେଶରେ ତୁମ ହାତ ରଖ । ଅବିଶ୍ଵାସ ନକରି ବିଶ୍ଵାସ କର ।”

28ଥୋମା ଯାଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୋର ପରମେଶ୍ଵର ।”

29ଯାଶୁ ଥୋମାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବାରୁ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଛ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ମୋତେ ନ ଦେଖି ବିଶ୍ଵାସ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଆଶୀର୍ବାଦର ଯୋଗ୍ୟ ।”

ଯୋହନ ଏହି ବହି ଲେଖିବାର କାରଣ

30ଯାଶୁ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଅନ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲେ । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଦେଖିଲେ । ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଗୁଡ଼ିକ ଏ ବହିରେ ଲେଖାଯାଇନାହିଁ, 31କିନ୍ତୁ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଏହି ସବୁ ଲେଖାହୋଇଛି ଯେପରି ତୁମେ ବିଶ୍ଵାସ କରିବ ଯେ ଯାଶୁ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କର ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି ଓ ବିଶ୍ଵାସ କରି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମଦ୍ଵାରା ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ଏସମସ୍ତ ଲେଖାଯାଇଅଛି ।

ସାତ ଦଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଯାଶୁ ଦେଖାଦେଲେ

21 ତା'ପରେ ଯାଶୁ ନିଜକୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଦେଖାଦେଲେ । ସେ ତିବିରିଆ ହ୍ରଦ ଗାଲୀଲୀ କୁଳରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଦେଇଥିଲେ । ସେ ଏହିପରି ଭାବରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇଥିଲେ: 2ଯାଶୁଙ୍କର କେତେକ ଶିଷ୍ୟ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିଲେ, ସେମାନେ ହେଲେ ଶିମୋନ ପିତର, ଥୋମା, (ତାକନାମ ଦିବୁମ) । ଗାଲୀଲୀର କାନାନବାସୀ ନିଥନୟେଲ, ଦେବଦର ପୁତ୍ରମାନେ, ଓ ଦୁଇଦଣ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ । 3ଶିମୋନ ପିତର କହିଲେ, “ମୁଁ ମାଛ ଧରିବାକୁ ଯାଉଛି ।” ଅନ୍ୟ

ଶିଷ୍ୟମାନେ କହଲେ, “ଆମ୍ଭେ ତୁମ ସହତ ଯିବୁ ।” ତେଣୁ ସବୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଇ ନୌକାରେ ବସିଲେ । ସେମାନେ ମାଛ ଧରବାକୁ ସାଗ୍ର ରୁଚି ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ କିଛି ଧରପାରିଲେ ନାହିଁ । 4ପରଦିନ ଅତି ସକାଳୁ ଯୀଶୁ ହ୍ରଦ କୂଳରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ବୋଲି ଜାଣି ନ ଥିଲେ । 5ତା’ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ବନ୍ଧୁମାନେ, ତୁମେ କିଛି ମାଛ ଧରିଛ କି?”

ଶିଷ୍ୟମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ନା ।”

6ଯୀଶୁ କହଲେ, “ତୁମର ଦାଲ ନୌକାର ତାହାଣ ପଟ ପାଣିରେ ପକାଅ । ତୁମେ ସେଠାରେ ମାଛ ପାଇବ ।” ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେହିପରି କଲେ । ସେମାନେ ଏତେ ମାଛ ଧରିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଦାଲକୁ ନୌକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

7ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ସେ ପିତରଙ୍କୁ କହଲେ, “ଏ ତ ପ୍ରଭୁ ।” ପିତର ଏ ତ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଗୁଣି ତାହାଙ୍କ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଲେ । କାରଣ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସବୁ ବସ୍ତୁ ଖୋଲି ଦେଇଥିଲେ । ତା’ପରେ ସେ ପାଣିକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲେ । 8ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନୌକାରେ କୂଳକୁ ଗଲେ । ସେମାନେ ମାଛରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଦାଲ ଭିଡ଼ିଲେ । ସେମାନେ କୂଳରୁ ବେଶୀ ଦୂରରେ ନଥିଲେ, ଦୂରତ୍ୱ ପ୍ରାୟ ନବେ ମିଟର ଥିଲା । 9ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେତେବେଳେ ନୌକାରୁ ବାହାର କୂଳରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ସେମାନେ ସେତେବେଳେ ଚଡ଼ନଆଁ ନକ୍ଷୁପ୍ରବାର ଦେଖିଲେ । ସେଠାରେ ନିଆଁ ଉପରେ ମାଛ ଥିଲା, ଓ କିଛି ରୋଟି ମଧ୍ୟ ଥିଲା । 10ତା’ପରେ ଯୀଶୁ କହଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧରିଥିବା କିଛି ମାଛ ଆଣ ।”

11ଶିମୋନ ପିତର ନୌକା ଭିତରକୁ ଗଲେ, ଓ ଦାଲ କୂଳକୁ ଟାଣିଲେ । ଏହା ବଡ଼-ବଡ଼ ମାଛରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ସେଥିରେ 153ଟି ମାଛ ଥିଲା । ମାଛ ଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ଓଜନିଆ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଦାଲ ଛଣି ନଥିଲା । 12ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହଲେ, “ଆସ ଓ ଖାଅ ।” ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେହି ଜଣେ ହେଲେ ପଚାରିବା ପାଇଁ ସାହସ କଲେନାହିଁ, ତୁମେ କିଏ?” କାରଣ ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ, ସେ ପ୍ରଭୁ । 13ଯୀଶୁ ଖାଦ୍ୟ ନିକଟକୁ ଆସି ରୋଟି ଘେନି ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାଛ ମଧ୍ୟ ଦେଲେ । 14ଯୀଶୁ ମୃତ୍ୟୁରୁ ବଞ୍ଚି ଉଠିବା ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ଭୃତୀୟ ଥର ପାଇଁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ।

ପିତରଙ୍କ ସହତ ଯୀଶୁ କଥା ହେଲେ

15ସେମାନେ ଖାଇବା ପରେ ଯୀଶୁ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ କହଲେ, “ଯୋହନଙ୍କର ପୁତ୍ର ଶିମୋନ । ତୁମେ କ’ଣ ମୋତେ ଏମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ପ୍ରେମ କର?”

ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ।”

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହଲେ, “ମୋର ମେଷମାନଙ୍କୁ ଚରାଅ ।”

16ତା’ପରେ ଯୀଶୁ ପୁଣି ତାହାଙ୍କୁ କହଲେ, “ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଶିମୋନ, ତୁମେ କ’ଣ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର?”

ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ହଁ, ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି, ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ।”

ତା’ପରେ ଯୀଶୁ କହଲେ, “ମୋର ମେଷମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କର ।” 17ପୁଣି ଭୃତୀୟ ଥର ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର କି?”

ପିତର ଦୁଃଖିତ ହେଲେ, ଯେହେତୁ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ତିନି ଥର ସେହି କଥା ପଚାରିଲେ, “ମୋତେ ପ୍ରେମ କର କି?”

ପିତର କହଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଆପଣ ସବୁ ଜାଣିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ବୋଲି ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି ।” ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କୁ କହଲେ, “ମୋ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଚରାଅ । 18ମୁଁ ତୁମକୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି ତୁମେ ଯେତେବେଳେ ଯୁବକ ଥିଲ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ଅଣ୍ଟାରେ ନିଜ ଲୁଗା ଭିଡ଼ି ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲ । ମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ ତୁମେ ହାତ ବଢାଇବ ଓ ଯେଉଁଆଡ଼େ ତୁମର ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ନଥିବ, ସେହିଠାକୁ ଅନ୍ୟମାନେ ତୁମକୁ ନେଇଯିବେ ।” 19ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଗୌରବ ପାଇଁ ପିତର କିପରି ଭାବେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବେ, ଏହା ଜଣାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯୀଶୁ ସେପରି କହୁଥିଲେ । ଏହା ପରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହଲେ, “ମୋର ଅନୁଗମନ କର ।”

20ପିତର ବୁଲି ପଡ଼ି ଦେଖିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଗମନ କରୁଛନ୍ତି । (ସେହି ରୁଚି-ଭୋଦବେଳେ, ସେହି ଶିଷ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ଗରୀରରେ ଆଉଜି ପଡ଼ି, ପଚାରି ଥିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଆମ ଭିତରୁ କିଏ ଆପଣଙ୍କ ବରୁଣରେ ଯିବ?”) 21ସେହି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପଛରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖି ପିତର ପଚାରିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ୱରେ କ’ଣ ହେବ?”

22ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବଞ୍ଚି ରହୁ ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେଥିରେ ତୁମର କ’ଣ ଅଛି? ତୁମେ ମୋର ଅନୁଗମନ କର ।”

23ତେଣୁ ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ କଥା ପ୍ରଚାର ହେଲା । ସେମାନେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଛନ୍ତି, ସେହି ଶିଷ୍ୟ ମରବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଏକଥା କହି ନ ଥିଲେ ଯେ, ସେ ମରବ ନାହିଁ । ସେ କେବଳ କହଲେ, “ମୋର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ବଞ୍ଚି ରହୁ ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେଥିରେ ତୁମର କଣ ଅଛି?”

24ସେହି ଶିଷ୍ୟ ଏ ସବୁ କଥା କହୁଛନ୍ତି । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ କି ଏସବୁ କଥା ଲେଖିଛନ୍ତି । ଆମେ ଜାଣୁ, ସେ ଯାହା କହନ୍ତି ତାହା ସତ୍ୟ ।

25ଯୀଶୁ ଆତ୍ମର ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ମନେ କରେ ଯେ, ଯୀଶୁଙ୍କ ବନ୍ଧୁତ୍ୱରେ ସମସ୍ତ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଯଦି ଲେଖା ହୋଇ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେହି ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକ ରଖିବା ପାଇଁ ସାରା ଜଗତରେ ସ୍ଥାନ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।